

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 18th March 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Rents for the buildings in Cox-cheri, Madras.

* 59 Q.—SRI A. RATHINAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Cox-cheri building was constructed for housing Harijans;

(b) when the construction was completed; and

(c) why the building is not leased and allowed to persons for whom it was constructed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The Cox-cheri buildings were constructed for housing the inhabitants of the cheri, including Harijans.

“(b) The construction of two blocks of buildings was completed one in April 1951 and the other in November 1951.

“(c) The cost of construction of the two blocks exceeded the estimates by nearly 50 per cent consequent on the rise in the cost of materials and labour. Further, the subsidies which the Madras City Improvement Trust hoped to get from the Central and State Governments were not made available. In the circumstances, the Trust has not been able to fix the economic rents for the buildings at rates which will be within the moderate means of the hut dwellers. It has therefore provided alternative accommodation to these hut dwellers in Kodambakkam and has also made ex-gratia payments to them.”

SRI A. RATHINAM :—“Sir, will the Hon. Minister be pleased to state for whom the building was constructed? Was it not for the residents of Cox-cheri? What is the rent proposed to be fixed for each room in the building; what is the area of the room to be had by each tenant, and whether the inhabitants

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is putting a number of questions at the same time. Let him put them one by one.”

SRI A. RATHINAM :—“Sir, what is the area of each room?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have no information about the area of each room. As I said already, the cost of construction has gone up by 50 per cent over the estimated

[18th March 1953]

figure. No grant was received from the Central Government and from the State Government. So, no economic rents could be fixed."

SRI A. RATHINAM :—" Will the Hon. Minister be pleased to state how many inhabitants of Cox-cheri were evicted and were not provided with alternative sites and facilities? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" About 50 families, receiving ex-gratia payments, have voluntarily gone over to Kodambakkam."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware of the fact that several hundred families were dispossessed of their houses in Cox-cheri, and only half a dozen families are housed in Kodambakkam by the City Improvement Trust? I have first-hand knowledge of this."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I think in all there were about 120 families."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, what is the amount of the ex-gratia payment to each of the families? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Rs. 100."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, why was it that the State Government did not give any subsidy—let alone the Government of India? What stood in the way of the State Government coming forward with the subsidy so that people who were displaced could get houses there itself? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It must be for want of finance."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Arising out of the answer of the Hon. Minister that these Harijans of Cox-cheri have been granted some land in Kodambakkam, may I know whether these alternative house-sites provided for Harijans are quite fit for habitation, and have all the amenities for habitation? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. It is a good land."

SRI P. RAMAMURTHI :—" When these houses were built, did the State Government promise the City Improvement Trust a subsidy? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The City Improvement Trust was expecting subsidy. I do not think the Government promised any subsidy."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Why was not the economic construction of the houses made to be commensurate with the economic ability of the Harijans to pay? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already said that the cost of materials and labour went up, and no help was received from the Government. So, no economic rents could be fixed."

18th March 1953]

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ అసలు మొత్తము ఎంత ? expenditure ఎంత ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No information, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, is their present residence at Kodambakkam an improvement on their old residence ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir.”

Causeway across the river Pageru, Cuddapah district.

* 60 Q.—**SRI N. SIVARAMI REDDI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the causeway work across the river Pageru near Kamalapuram, Cuddapah district, was sanctioned;

(b) the amount sanctioned;

(c) whether the sanctioned amount was increased later for any reason;

(d) if so, by how much and for what reasons; and

(e) at what stage the work is at present?

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ (a) & (b) The work was sanctioned for execution in 1950-51 at an estimated cost of Rs. 67,000.

“ (c) & (d) The estimated cost of the work was revised to Rs. 90,000 on account of the increase in tender rates.

“ (e) An expenditure of Rs. 30,280 has been incurred on the work so far. The work is likely to be completed by March 1954.”

SRI N. SIVARAMI REDDI :—“ ఇప్పటికే యీ causeway work పూర్తి చేయటానికి చాలా ఆలస్యము అయింది కాబట్టి యీపని ఎంత కాలంలో పూర్తి కావలదో పరీక్షింపున స్పష్టంగా చెప్పగలరా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ It will be completed by 1954.” 8-40
a.m.

SRI D. SITHARAMIAH :—“ అక్కడ కార్మికులు ఎంతమంది పని చేస్తున్నారు. కంట్రాక్టరు యీ ఖాళీలకు చాలా తక్కువ రేటు ఇస్తున్నారు. అది సరియైన రేటుకాదని అంటున్నారు. అట్లాంటప్పుడు అట్లా తక్కువ రేటు యివ్వకుండా కవర్ మెంటువారు శ్రద్ధలీనుకొని సరియైన రేటు యిప్పిస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ I require fresh notice of the question.”

SRI C. V. K. RAO :—“ ఎస్సీ మేటు అరు వేలనుంచి కొంభై వేలవరకు హెచ్చుచేశాడు. మంత్రిగారు యీపని 1954 వ సంవత్సరంతోగాని పూర్తి కాదంటున్నారు. ఇంకను ఆ కాలకుమితి హెచ్చుచేస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ That too depends on the recommendation of the Chief Engineer.”

[18th March 1953]

SRI N. SIVARAMI REDDI :—“ అ కంట్రాక్టు చేరు విమిటండ్ ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ Notice, please.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ ఈ పని పూర్తం
భించటానికే ఎంతో ఆసక్తి ఉంది. అట్లా ఆలస్యం కావటానికి కారణమేమో,
పూర్వపక్షం వారు విచారస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ I have already told
the House when the work was begun and when it will be
completed.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ The ques-
tion has not been answered, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ In that case, the hon. Member may
give notice of a fresh question.”

Alleged illegal procurement of paddy.

* 61 Q.—SRI P. RANGASAMI REDDIAR : Will the Hon.
the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have preferred any appeal against
the judgment referred to in starred question No. 93 answered on
16th July 1952;

(b) if no appeal has been preferred by the Government, how
many officials were found to be responsible for the illegal procure-
ment, by the Sub-Court, in that case; and

(c) whether any action has been taken against the officials
for the illegal procurement; and if so, the nature of the action and
results thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in
the negative.

“ (b) The court has found the procurement made from the
pattadar illegal and hence awarded damages to the pattadar.
The court has not found any particular officer or officers
responsible for the procurement.

“ (c) The Government have directed the Collector of Tiru-
chirappalli to take disciplinary action against the officers
concerned. The Collector is taking necessary action.”

SRI P. RANGASAMI REDDIAR :—“ May I know whether
the paddy was returned to the pattadar and if so, when? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have the
materials here to answer that question.”

SRI P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—“ Sir, there are
complaints from all over the State about cases of illegal procure-
ment. Will the Government order an enquiry in all such cases
and where they are satisfied as to their correctness, will they order
withdrawal of prosecutions? ”

18th March 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The main question refers to a particular case which went up before a Subordinate Judge, but the supplementary question is a general question and I am afraid I cannot answer that off-hand."

SRI G. LATCHANNA :—" Are the Government aware of the fact that some prosecutions regarding procurement are still pending? Will the Government consider the desirability of withdrawing such cases? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The main question refers to a civil suit which went on in a Civil Court. The hon. Member Sri Latchanna is referring to prosecutions in general. It is a different matter altogether and it does not arise out of the main question."

SRI R. SIDDANNA GOWD :—" What was the amount spent on this litigation? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I shall have to refer to the decree copy and then only say what the amount is. It is only the scheduled fees payable to the Government Pleader and the costs awarded to the plaintiff, which we have to pay."

SRI S. VEMIAH :—" May I know when the Collector was directed to take disciplinary action against the officials in the matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" About November 1952."

SRI P. RANGASAMI REDDIAR :—" May I know against how many officials the Government have directed disciplinary proceedings to be taken and whether those officials include any Gazetted Officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have asked the Collector to fix the responsibility on the particular officers. The judgment does not pronounce whether any particular officer was responsible. That is why the Collector has been asked to make an enquiry and fix the responsibility on the particular officer or officers."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know on what grounds the procurement was held illegal by the Sub-Court? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The ground was that the notice of demand served on the pattadar was irregular."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Does the reference to the Collector to fix the responsibility include the responsibility for the recovery of the costs already incurred by the Government on account of the action of the officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It includes that also."

[18th March 1953]

House rent allowance for the municipal workers in Vijayavada.

* 62 Q.—SRI M. VEERABHADRAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether it is a fact that Vijayavada Municipality made provision in its budget for 1953-54 for house rent allowance to its workers (sweepers, etc.) and asked the Government for sanction for the same; and if so, what was the decision of the Government?

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ The budget estimate of the Vijayavada Municipal Council for 1953-54 has not yet been received by Government.”

SRI M. VEERABHADRAM :—“ బడ్జెటులో మునిసిపల్ వర్కర్లకు house rent allowance యిస్తామని చెప్పి గవర్నమెంటు అంగీకారానికి మునిసిపాలిటీవారు పంపారు. ఈ allowance ఇవ్వడమనేది ప్రభుత్వంవారు అంగీకరించి శాంక్షన్ చేస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ That will be considered after the Budget is received.”

SRI K. GOVINDA RAO :—“ ఈ టక్కచాలాసార్లు వచ్చింది. ఇప్పటికైనా రాష్ట్రముమొత్తము మీద మునిసిపల్ వర్కర్లు అందరికీ house rent allowance యివ్వడమనేది అంగీకరించి ప్రభుత్వం G. O. pass చేస్తుందా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ The question is under consideration.”

SRI T. POTHA RAJU :—“ మంత్రిగారు బెజవాడ వచ్చినప్పుడు మునిసిపల్ వర్కర్లకు house rent allowance ను శాంక్షన్ చేయడమనేది అంగీకరించమని ఒక memorandum స్పష్టమునిసిపల్ కౌన్సిలు తరఫునగూడ ఒక మెమోరాండమున్నూ మంత్రిగారికి యివ్వడము జరిగిందా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ Such a demand is made everywhere. The question is under consideration.”

SRI K. RANGA RAO :—“ నర్సారావుపేటలో ఇదే సమస్య వచ్చినప్పుడు మునిసిపల్ వర్కర్లు మంత్రిగారికి ఒక మెమోరాండం యివ్వటం, మునిసిపల్ బడ్జెటులో యీ house rent allowance కు కావలసిన మొత్తము allot చేసి ఉన్నప్పటికీ, యంతవరకు యీ allowance మునిసిపల్ వర్కర్లకు యివ్వక పోవటానికి కారణమేమో తెలియడంలేదు. ఈ సమస్య పరిష్కరించటానికి యింకా ఎంతకాలము పడుతుంటో ప్రభుత్వంవారు నెలవినారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ I have already said that the Budget of the Vijayavada Municipality has not yet been received.”

SRI G. LATCHANNA :—“ Are not employees in declared City areas entitled to house-rent allowance? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ At present, many of the employees are engaged on daily wage basis. So, the whole question is under consideration, as I have already said.”

18th March 1953]

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ బెజవాడ మునిసిపాలిటీ వారు వారి యొక్క బడ్జెటులో మునిసిపల్ వర్కర్స్ కు house rent allowance యివ్వలేదని ప్యాసు చేశారు. ఈ విషయం మంత్రిగారికి తెలుసునా? ”

THE HON. SRI N. SANKARĀ REDDI :—“ I do not know that. The Budget is not in my hands and it has not been considered yet by us.”

SRI L. C. PAIS :—“ May I ask whether in the case of municipalities which can afford this extra expenditure, the Government would be pleased to give discretion to them to pay or not? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ It has to be properly examined which municipalities have got the capacity to pay.”

SRI M. NARAYANASWAMI :—“ ఆర్యా, అక్షలాదిగా సంపాదించేటటువంటి మండ్రులు జేతాలుగాని, అలవెన్సులుగాని త్వరలో రెవ్యూనుకుంటూ ఉంటే, నేలకు పది రూపాయలు, పదిహేను రూపాయలు వచ్చేటటువంటి నేడవార్షియిన మునిసిపల్ వర్కర్స్ కు యీ house rent allowance యివ్వటానికి గవర్నమెంటు ఆలస్యము చేయటం కారణమేమి? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ It is going to cost some thousands of rupees every month for every municipality. It has to be examined because the municipalities have not yet provided even some of the requisite amenities to the people in the municipal areas.”

SRI M. VEERABHADRAM :—“ మునిసిపల్ కాన్సిల్స్ house rent allowance వారి వర్కర్స్ కు యిస్తామని అంటూంటే గవర్నమెంటు ఆక్రమించిన అంగీకరించక తీరస్కరించడంలో ‘అప్పు పెట్టినా పెట్టదు, అనుగొని తిననూ తిననివ్వదు,’ అనే policy ని అవలంబిస్తున్నదా అంటే? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ I have already said that the Government are considering the question as to which municipalities have got the necessary funds for this purpose.”

SRI C. V. K. RAO :—“ మంత్రిగారు మునిసిపల్ వర్కర్స్ కు house rent allowance యిచ్చే విషయములో ఆయా మునిసిపాలిటీల ఆర్థిక స్థితిమితమింది ఆలోచిస్తున్నామని చెప్పారు. వారి సమాధానాల ఆంతరార్థం ఈ allowance ఇవ్వడం వల్ల తేడన్నట్లుగా ఉన్నది. ఇందుకు మంత్రిగారు ఏమి జవాబిస్తారు? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ When I am saying that it is under consideration, I do not know why the Member presumes like that.”

SRI P. SYAMASUNDARA RAO :—“ స్థానిక శాఖామంత్రులు శ్రీ శంకర రెడ్డిగారు పర్యటనకు వచ్చినప్పుడు మునిసిపల్ వర్కర్స్ కు యింటి అద్దెలు, యివ్వడమును గురించి మెమోరాండములు సమర్పించడం జరిగింది. ఈ విషయంలో ఆలోచిస్తానని మంత్రిగారు చెప్పారు. వాటిని గురించి యింతవరకూ ఏమి చర్య తీసుకున్నారో మంత్రిగారు చెప్పగలరా? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ A separate question may be put.”

8-50
a.m.

[18th March 1953]

Famine relief works in Thathiengarpet firka, Musiri taluk.

* 63 Q.—SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM (on behalf of Sri S. P. Thangavelu): Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received reports about the prevailing famine conditions in Thathiengarpet firka in Musiri taluk; and

(b) if so, whether the Government have considered the feasibility of undertaking relief works in those parts?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“Have the Government received reports about the acute shortage of drinking water in that area?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“No, Sir. When I visited that place in the company of my hon. friend, I saw some water flowing whereas there are so many areas where we do not see water at all.”

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—“మనం వాడపడుతున్న టవ టి ప్రాంతాలను ‘ఏ’ క్లాసు ప్రాంతాలని, ‘బి’ క్లాసు ప్రాంతాలని వివరించేవారు. అట్లాంటప్పుడు ‘ఏ’ క్లాసు ప్రాంతాలకు ఎక్కువ అన్ని, ‘బి’ క్లాసు ప్రాంతాలకు తక్కువ అన్ని, ఉండినట్లయితే, ‘ఏ’ క్లాసుకు, ‘బి’ క్లాసుకు యిచ్చే టటువంటి సౌకర్యాలు ఏమీ తెలుపుతారా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Evidently, the hon. Member refers to the different classifications in the areas in which reliefs are given. In class ‘A’ area much relief is given, in class ‘B’ it is a little less and in class ‘C’ it is still less.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“May I have an assurance from the Government that if necessary reports are received, the Government will take immediate steps?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Certainly. I do not know why the hon. Member doubts it.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Is this place anywhere near the place where gold deposit is alleged to have been found, and if so, where is the necessity to give any relief to that area?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may put a separate question.”

SRI P. RANGASAMI REDDIAR :—“Is it not a fact that the Collector toured the Thathiengarpet firka on 28th January 1953 and towards the end of January 1953 he recommended to the Government that at once Rs. 19,000 must be provided as an increased allotment for deepening about 30 drinking water wells in Thathiengarpet firka and may I know whether the Government passed orders on 24th February 1953 sanctioning only Rs. 10,000?”

18th March 1953]

May I also know why the Government sanctioned only a lesser amount for such an urgent work and whether they would at once sanction the balance?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am thankful to the hon. Member for giving me so much details, but his question has turned on a different matter altogether. The main question relates to the general famine conditions and so I cannot immediately answer questions relating to deepening of wells and so on."

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—" నా ప్రశ్నకు పూర్తిగా విలువ ఉన్నదేమిటో. తక్కువ, ఎక్కువ అనేది ఏమైనా గోడాయి ఫండ్ ఆ తెదా లునిమిటో వివరించమని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. 'ఏ.' క్లాసుకు 'ఏ.' క్లాసుకు రేదాలను కోరుతున్నాను. "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Notice, please."

Reclamation of Nayuni cheruvu in Pulivendla taluk.

* 64 Q.—SRI N. SIVARAMI REDDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by him from the local M.L.A. or any member of the public for the reclamation of Nayuni cheruvu (tank) of Vemula in Pulivendla taluk, Cuddapah district;

(b) whether any investigation was carried out for the restoration of the tank, and if so, what was the result;

(c) the opinion of the Superintending Engineer in the matter;

(d) whether it is a fact that the barytes mining interests on the tank-bed are opposing its restoration; and

(e) whether the Government intend to take up the restoration of the tank as a famine relief work?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" (a) Yes.

" (b), (c) & (e) The proposal has been investigated and the plans and estimates for the scheme prepared by the Superintending Engineer (Food Production) are under scrutiny by the Chief Engineer for Irrigation. He has been specifically asked to report through the Board of Revenue whether the scheme may be taken up with a view to provide employment for the labour in the area affected by adverse seasonal conditions."

" (d) No."

SRI N. SIVARAMI REDDI :—" కడప జిల్లా, పులివెందుల తాలూకాలో వీరవైమిలవంటి కరువు పరిస్థితులు ఉన్నాయి అని గవర్నమెంటు గుర్తిస్తున్నది. దానికా తాలూకాలో పెద్ద నీటివనరులు లేవని మంత్రిగారికిమాదా

[18th March 1953]

తెలుగును. కాబట్టి దీన్ని సంబంధే famine relief scheme క్రిందగాని, tank restoration scheme క్రిందగాని, తిసుకుంటాము అని చెప్పి యీ house లో ప్రభుత్వం హామీ యిస్తుందా? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ No assurance can be given till the report from the Superintending Engineer is received.”

SRI S. VEMIAH :—“ May I know the estimated cost of these projects, the additional extent of land that can be brought under cultivation under this scheme and also the class of the tank? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ The Collector reports that this tank will irrigate an extent of about 185 acres. Taking into account the water rate of Rs. 7 per acre, the Collector reports a return of 0.9 per cent.”

SRI P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—“ There are complaints of encroachment or reclamation of tanks in estates taken over by the Government. Will the Government order investigation of such tanks under the Tank Improvement Scheme or Restoration Scheme? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ A separate question may be put.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ కలెక్టరు దగ్గర నుంచి రిపోర్టు పూర్తి అయి ఇప్పటికీ వచ్చింది. వెగా యీ investigation విషయంలో ప్రత్యేక రిపోర్టు ఎప్పుడు వస్తుందా అని మంత్రిగారు అడుగున్నారు. రిపోర్టు వచ్చిందా కా అగేటల్ల అయితే, ఆ ప్రాంతపు ప్రజలు పనులులేక ఆలస్యమైపోతున్నారు. వారికి ఎంత కాలమువరకు పనులు కల్పించగలరో ప్రభుత్వం చెప్పగలగా? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ The Government are equally anxious as the hon. Member to protect the people suffering in famine areas.”

SRI C. SUBBARAYUDU :—“ May I know what the minimum percentage of income required is for undertaking Grow More Food schemes or Tank Restoration schemes? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ Under the Intensive Cultivation scheme for which we get a grant from the Centre, a return of 2½ per cent is prescribed. For ordinary irrigation schemes no return is prescribed, and the whole expenditure will have to be borne by the State Government.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ తెలుగులో అడిగినప్పుడు నా మంత్రిగారు నా ప్రశ్నను సరిగా తెలుసుకొని జవాబు చెప్పలేదు. నా ప్రశ్న నుమిటంటే, కలెక్టరు దగ్గర యీ tank restoration విషయములో investigation పూర్తి అయి యిప్పటికీ వచ్చింది. అది అన్ని departments లోను పరిశీలించబడి ఎప్పుడు వస్తుందా అని మంత్రిగారు అడుగున్నారు. ఆ రిపోర్టు మీద ప్రభుత్వంవారు త్వరగా చర్య తీసుకుంటారా? ఖచ్చితమైన సమాచారం కానాలని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. మంత్రిగారికి ప్రజలయడ అధరణకుందో లేదో నాకు తెలియదు.”

18th March 1953]

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ Let us await the report from the Superintending Engineer.”

SRI M. VEERABHADRAM :—“ ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం తుది నిర్ణయం రావడానికి యింకా ఎంతకాలం పడుతుందో నెలవిస్తారాండి ? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ I have already said that we are awaiting the report from the Superintending Engineer. When it is received, it will be sent to the Board of Revenue and only after that we have to take a final decision.”

SRI G. ANJANEYULU :—“ మంత్రిగారు ఏమి చెప్పారున్నారో సరిగా మాకు తెలియలేదు. వారు చెప్పే మాధానం clearగా చెప్పితే మేము తెలుసుకోవలసి ఉంది.”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ సూపరింటెండింగు యింజనీరు తయారు చేసిన రిపోర్టు గవర్నమెంటుకు అందిన తర్వాత దానిని రెవెన్యూ బోర్డుకు పంపి దానిపైన వచ్చిన రిపోర్టును పరిశీలించి గవర్నమెంటు తీర్మానం చేస్తారని చెప్పాను.”

SRI C. SUBBARAYUDU :—“ As most of the schemes in the Rayalaseema cannot be taken up for execution if this return of 2½ per cent is insisted, may I know whether the Government will lessen it to 1 per cent or completely waive that condition so far as Rayalaseema is concerned? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ This test of 2½ per cent has been fixed in cases where we get the grant from the Central Government. Regarding the other irrigation works, we have not prescribed this rigid test. We examine the other schemes on their merits and even if the return is below 2½ per cent we take up some schemes on certain occasions.”

Declaration of the birthday of Thiruvalluvar as holiday.

* 65 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government received a copy of the resolution passed at the inaugural meeting of Purasawalkam Kuralneri Kazhagam asking for declaration of the birthday of Thiruvalluvar as a holiday for the Government offices and schools; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) & (b) No copy of the resolution appears to have been received by the Government. Government are of the opinion that they cannot go on adding 'no work' days to the present large list and that the best way of celebrating the memory of great men is by doing more work.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Are the Government aware of the strong feeling among the Tamils that the Government have refused to give due recognition to the services of Tamil scholars and poets by observing holidays on their birthdays? ”

[18th March 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already stated that recognition is not considered due if given in the shape of holidays.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Chief Minister aware of the exact day of the year when Tiruvalluvar was born, apart from the question whether it should be declared a holiday or not? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I am thankful for the explanation that we do not have accurate ideas as to the exact date of birth of Tiruvalluvar. But that is not the reason really why no holiday can be declared. It is unnecessary to go on increasing our holidays, and also I might explain that holidays are generally recognized as proper if some religious ritual is connected with the day, as we do not wish to interfere with the normal religious ceremonies followed according to one's practice.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have the Government taken any other steps than the declaration of a holiday in order to commemorate the services of the poet, politician and public worker? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ ‘ Tirukkural ’ is largely prescribed as text-book.”

Harijans employed through the Employment Exchange.

* 66 Q.—SRI A. RATHINAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state how many Harijans were provided with employment through the Employment Exchanges last year?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ 3,359 Harijans.”

SRI A. RATHINAM :—“ May I know whether all of them are continuing in service? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I am afraid I cannot answer that question because the original question is how many were provided with employment through the Employment Exchanges. We have no method of follow up. I can, therefore, only say that 3,359 Harijans were provided with employment.”

DR. K. B. MENON :—“ Have the Government figures of the total number of applications received by the Employment Exchange and the total percentage of applicants employed? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The total number of applicants was 6,674 and the total employed was, as I have already said, 3,359.”

SRI P. VENKATASUBBIAH :—“ As it is not the practice in all cases for the departments to notify the Employment Exchange, may I know why the Government should not issue instructions to the heads of departments to notify vacancies to the Employment Exchanges? ”

18th March 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ This matter has been examined and is still under consideration.”

SRI A. RATHINAM :—“ May I know what is the total number of persons provided with employment and the percentage of Harijans thereto? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Notice, please.”

SRI S. VEMIAH :—“ Will the Government give district-war figures of employment of Harijans for each year? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ If the hon. Member puts a separate question, I shall answer it.”

Elections to district boards.

* 67 Q.—SRI V. RAMA RAO : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the Government propose to hold the elections to District Boards?

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ In view of the impending formation of the Andhra State, Government propose to postpone elections to district boards until the new Governments come into being and hold elections.”

SRI V. RAMA RAO :—“ క్రిందటిసారి సభలో యీ విషయం చర్చించి నప్పుడు ఒక సంవత్సరము ఆయివత్తావత్ తప్పని సరిగా District board ఎన్నికలు జరుపుతాము అని మంత్రిగారు వాస్తవముచేశారు. ఇప్పుడు లండరాష్ట్ర స్థాపనవల్ల కొంతకాలంవరకు వా యిదా చేయబడునని అంటున్నారు. ఇంతకాలంలో జరుపుతామని నిర్ణయం చేయగలరా? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ No date can be fixed now. It will be left to the respective States to decide.”

SRI M. HANUMANTHA RAO :—“ అయ్యో, కంచాయితీ బోర్డు ఎన్నికలకు ఆ సెన్టీ ఎలక్షన్లకు ఆడ్డారాని ఆ డ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణం జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలకు ఎందుకు ఆడ్డంవచ్చిందో చెబుతారా? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ That is the very reason why elections to District Boards have been postponed. Panchayat Board elections are going on. Almost fifty per cent of the work is over and 4,000 more panchayats remain to be reconstituted.”

SRI K. SUBBA REDDI :—“ Sir, ప్రస్తుతం ఉన్నటువంటి జిల్లా బోర్డు పేసిడెంట్లు ప్రజావిశ్వసాన్ని కోల్పోయినందువల్ల ఆ పరిస్థితులలో వాళ్లను మరల బోర్డులలో ఉండకుండా యీ ప్రభుత్వంవారు చేస్తారా? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ A resolution will be placed before the House and it will be left to the House to decide the matter.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ అయ్యో, ప్రభుత్వంవారు జిల్లా బోర్డుల విషయంలో ఏమిచేయాలని ఆలోచిస్తున్నారు? ప్రభుత్వం స్వేచ్ఛ అఫీషియల్ వేసి undemocratic గా చేయాలని ఆలోచిస్తున్నారా? లేక ఏమిచేయాలి? ”

[18th March 1953]

లనుకుంటున్నాడు. పంచాయితీ బోర్డులలో అంతా అల్లకల్లోలము జరుగుతున్నా ఎన్నికలు జరుగు కలిగినపుడు ఆంధ్ర రాష్ట్రంలోకొరకు వేచియుండక నే జిల్లా బోర్డుల ఎమ్మెల్యే elections ఎందుకు జరుపలేదు ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ In a most democratic way, I have stated that it will be placed before the House and the House will have to decide it.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ ఆంధ్ర రాష్ట్రం వస్తుందనే మిసమీస జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలు వాయిదా వేసినట్లే, ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడతప్పుకూడా యీ ఎన్నికలు ఒక సంచలనంవరకు జరపటానికి వీలురాక, అప్పుడుకూడా యీ ఎన్నికలు వాయిదా వేయవచ్చుననే ప్రజల అభిప్రాయానికి సమాధానంయిస్తారా ? ”

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI :—“ ఆంధ్ర రాష్ట్ర గవర్నమెంట్టు ఏర్పడినప్పుడు శ్రీ నాగిరెడ్డి అందులో ఉంటే, యీ ప్రశ్న తిరిగి అప్పుడు వేయవచ్చును.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ My question was not answered.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may give it in writing to the Minister. Probably the Minister did not understand him properly. A resolution on the subject will be placed before the House on Monday.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ మంత్రిగారు తెలుగు వారేకదండీ ! వారికీకూడా తెలుగు రాదంటారా ? ”

Reduction of bus charges in Payyannur, North Malabar.

* 68 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government propose to reduce the minimum charge of 5 annas collected from passengers travelling in buses in Payyannur?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The answer is in the negative.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know whether the Madras Motor Vehicles Act permits bus-owners to fix five annas as minimum and will the Government be pleased to fix the rate at 7½ pies per mile with one anna as the minimum as in the City Bus service? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Under section 43 of the Motor Vehicles Act, the rates of maximum fares fixed for stage carriages are seven pies per mile on roads in the plains in the mufassal except in urban areas where there are town services; it is provided that for distances of less than eight miles a fare not exceeding five annas may be charged; it is provided further that 7½ pies per mile may be charged on the roads specified below which cut at one or more points rivers and backwater canals :—

Papinesseri to Kunhimangalam-Madramangalam.
Papinesseri to Talliparamba.

18th March 1953]

Papinesseri to Payyannoor.
Papinesseri to Irrity.
Irukkur to Tellicherry.
Cannanore to Kuttuparamba.
Coastal road from Mangalore to Bindoor."

SRI K. P. GOPALAN :—" Will the Government be pleased to amend the rules so as to fix one anna as the minimum?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There is no proposal before the Government but we shall examine this question."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" ఎనిమిది మైళ్ల లోపు ఉన్న టువంటి వాటికన్న టికెట్టుగా కనీసం అయిదు అణాలు చార్జీ చేయటానికి నిలబడదనే దానికీ సం అలా చేయదలచారా? లేక వేరే facilities లేవని మంత్రి గారు అట్లా చేయదలిస్తే, యీ రేటును మళ్ళీ మూడు మైళ్ల వరకూ, రెండు మైళ్ల వరకూ రేటును తగ్గించటానికి మంత్రిగారు ఏమైనా ప్రయత్నం చేస్తారా?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There was a proposal to fix fractions of five annas for fractions of eight miles but the matter is under examination of the Road Transport authorities and the Government. I cannot say what the decision finally will be."

Research courses in Veterinary College, Madras.

* 69 Q.—SRI Y. AUDINARAYANA REDDI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

9-10
a.m.

(a) what kinds of research courses there are in the Veterinary College, Madras;

(b) what are the facilities given to the students to encourage them to take to Research; and

(c) which authority selects students for such research classes, and what test does he apply in such selection?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—" (a) Post-Graduate Research Courses leading to the M.Sc. Degree of the Madras University are available in the following subjects :—

- (1) Anatomy.
- (2) Physiology.
- (3) Pathology.
- (4) Parasitology.
- (5) Bacteriology.
- (6) Animal Nutrition.
- (7) Animal Genetics.
- (8) Pharmacology.

Facilities are also afforded for research work leading to the Ph. D. Degree.

" (b) All the available laboratory, library, and other facilities in the Madras Veterinary College are given to the research workers.

[18th March 1953]

" (c) The Syndicate of the Madras University is the authority which considers the applications from candidates for registration as research workers and approves their registration in accordance with the rules and regulations framed by the University."

SRI A. VENKATRAMAIAH :—" Will the Hon. Minister be pleased to state how many students have been selected this year? "

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—" At present two of the members of the staff are prosecuting research work, one for the Master's degree in Parasitology and the other for the Doctor's degree. Apart from this, one student is prosecuting research work in Bacteriology with a University research studentship. Another student has been granted permission to work in the Genetics section to enable him to acquire the laboratory technique."

SRI M. LAKSHMANASWAMI :—" ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రము సమయములో, ఆంధ్ర దేశంలో ఒక veterinary college స్థాపించానికి ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తున్నదా? "

MR. SPEAKER :—" The question put by the hon. Member appears to be on an altogether different subject. I think he wants to know whether a college would be opened for the Andhra Desa. The hon. Member may put a separate question."

SRI S. RAMALINGAM :—" Will the Hon. Minister explain some of the scientific terms he used in his answer to the question? " (Laughter.)

Water-cess rates in the Mettur Project area.

* 70 Q.—**SRI K. KRISHNA RAO :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether an Irrigation Bill has been prepared as stated in answer to question No. 672, on 6th February 1951 in the Assembly and if so, at what stage the matter stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" A tentative Bill has been prepared but certain clauses of it have yet to be finalized."

SRI K. KRISHNA RAO :—" ఇప్పుడు నీటి లీరువాలు mettur area లో కృష్ణా, గోదావరి జిల్లాలలో delta ప్రాంతాలలో రేట్లుకన్నా చాలాతక్కువగా ఉన్నాయి. యీ inequities తగ్గించటానికి ఇతర చర్యలు ఏమైనా ప్రభుత్వం తీసుకున్నారా? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" All that will be considered when the Bill comes before the Legislature."

18th March 1953]

SRI P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—“ In the case of lands where double crop compounded rates are charged, will the Government consider refunding one-third of the water-rates when there is no water supply for the second crop? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, all that will be considered when the Bill comes up for discussion.”

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

Point of Order.

* **SRI K. P. GOPALAN** :—“ On a point of order, Sir. According to rule 34 (a) of the Rules of Procedure of the Madras Legislative Assembly, the Speaker may with the consent of the Member of Government concerned, order a question to be entered in the list of questions with shorter notice than seven days. Now I have received a communication from the Secretary of the State Legislature directing me to obtain such consent from the Hon. Minister concerned and communicate that to the office. According to the rule that I have quoted, Members of the Assembly are not required to get the personal permission of the Hon. Minister concerned. So the communication of the Secretary to the Legislature goes against the provisions of rule 34 (a). I therefore request the Hon. Speaker to give a ruling whether this letter is proper or not.”

MR. SPEAKER :—“ As for waiving of notice, both the Hon. Minister and the Chair have to do it.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ The question raised is whether it is for the Member concerned to approach the Minister concerned or whether the Hon. Speaker himself will use his good offices with the Hon. Minister and get the thing done.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member Sri Gopalan pass on the communication to me. I shall enquire into the matter.”

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1953-54—cont.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri Ardhanari may continue his speech on the Budget.” 9-15 a.m.

* **SRI T. S. ARDHANARI** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த வரவு செலவு கணக்கையும் எதிர்காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஒரு பயங்கரமான நெருக்கடிபை எதிர்நோக்கியுள்ளதென்று எச்சிக்கிறேன். பொதுவாக விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் வியாபாரப் பொருள்களின் விலை 27 சதம் விகிதம் வீழ்ச்சி அடைந்துவிட்டது. இயந்திரப் பொருள்களின் விலை 4½ சத விகிதம் குறைந்துள்ளது. “விலைவாசிகள் குறைந்துள்ளது, ஆறுதல் அளிக்கிறது என்று நிதி மந்திரி சொல்கிறார். வியாபார பொருள் குறைந்ததின் விளைவாக இந்தியாவிலுள்ள பெரும் முதலாளிகளும், அந்நியநாட்டு வியாபாரிகளும் பொருள்களை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி விவசாயிகளைக் கொள்ளையடித்தார்கள். இதன் விளைவு விவசாயிகளை ஒட்டாண்டியாக்கிவிட்டது. இது ஆறுதல் அளிக்கும் விஷயம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உணவு பொருள் விலை குறைந்திருந்தால் மந்திரி சொன்னதை புரிந்துகொள்ளமுடியும்.”

[Sri T. S. Ardhanari]

[18th March 1953]

“என்னுடைய தொகுதியை எடுத்தக்கொண்டால் பருவமழை யில்லாத காரணத்தால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலக்கடலை முக் ய வேளாண்மை பூராவும் தீர்ந்துவிட்டது. விவசாயிகள் வருமானத்தை இழந்து விட்டார்கள். வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஏரி, குளங்கள் வற்றி இருக்கிறபடியால் விவசாயிகள் வேளாண்மையில்லாமல் வாழின்றார்கள், இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டோர்களின் நிலைமை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கு போனால் ‘குடிதண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம், கிணறுகள் வெட்டி கொடுங்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி மந்திரிகளுக்கு எவ்வளவு முறை நேரில் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட பரிதவிக்கும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளப்பதைத் தாங்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மிகப்பெரிய அளவுக்கு நெருக்கடி பெருக்கிக்கொண்டே போகிறது.

“பதனி இறக்கும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் மழை யில்லாத காரணத்தால் பதனி அதிகம் ஊருவதில்லை. சென்ற வருஷம் ஒரு தொழிலாளிக்கு 95 படி பதனி உறியது. இன்று 15-20 படிக்கு மேல் இல்லை. இந்த குறைந்த பதனியை விற்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. இதனால் மிகப்பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள்.

“கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி இன்றைக்கு நாட்டில் பேசாதவர்கள் கிடையாது. இதைப்பற்றி வருட திட்டத்தில் ஏதாவது சொல்லி இருக்கிறதா? இல்லை. நெசவுத்தொழிலாளருக்கு நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளிக்க வழி வகுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை, ராஜ்ய சர்க்கார் அடிக்கடி குறைகளைச் சொல்லி வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இவ்வளவிற்கும் ஏதாவது செய்ததா என்று கேட்கிறேன். சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தில் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றிய சீர்மாவை வந்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். இஃற்கு மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது உற்பாடியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்களா என்று கேட்கிறேன். நிலைமை வரவர மிக மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. பல குடும்பங்கள் பட்டினியால் அலைகிறார்கள்.

“ரயான் திட்டம் வந்தது, அகன்படி தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டதா? அதுவுமில்லை. தொழில் மந்திரியைக் கேட்டால் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர மறுக்கிறார்கள் என்கிறார், தொழிலாளர்களைக் கேட்டால் கூட்டுறவு நிர்வாகம் தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கிறது என்கிறார்கள். நிவாரண திட்டம் என்றால் எல்லோருக்கும் பொகாதானே. இக்காரியத்திற்கு ஒன்றுபட்டு செயலாற்றுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைமைப் பதவி கட்சி பாடுபாடு காட்டு நெசவுத் தொழிலாளர்களை கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள்.

“இன்று தேங்கிக் கிடப்பது மோட்டாத்துணிதான், இதை அதிகமாக உபயோகிப்பவர்கள் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள்தான். கிராமமக்களின் வருமானத்தை உயர்த்தாமல் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாது. நெசவாளர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது செய்யவேண்டுமானால் முதலில் நூல் விலை குறைந்தாக வேண்டும். அது இல்லாமல் குறைந்த விலையில் வேஷ்டி, சேலைகளைத் தயார் செய்முடியாது. சர்க்கார் திட்டங்கள் ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

“கிராமமக்களும், நெசவாளர்களும், பொதுமக்களும் நாளுக்கு நாள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைக் கவனிப்பாரில்லை. ஏதற்கெடுத்தாலும் பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று கூறிக்கொண்டேயிருந்தால் எப்போதுகான் இவர்கள் குறையைத் தீர்ப்பது. இந்த பட்டஜ் மக்களுக்கு பிரயோஜனமற்ற முறையில் உள்ளது.

“குறிப்பாக இன்று மின்சார வெட்டினால் மில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மாதம் 10 நாள் வேலைதான் கிடைக்கிறது. வருமானத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு குறைந்துவிட்டது. இதனால் அவர்கள் கடன்காரர்களாக மாறிக்கொண்டே வருகிறார்கள். 40,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உதாரணமாக திருச்செங்கோட்டில் ஒரு மில்

18th March 1953] [Sri T. S. Ardhanari]

லில் 500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இதில் 34 தொழிலாளர்கள் ரூ. 10.912 கடன்பட்டுள்ளார்கள் என்றால் மில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை எப்படி உள்ளது என்பதை புரிந்துகொள்ளலாம். நிலைமை இப்படியே முற்றிக் கொண்டுபோனால் இவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கை என்ன ஆவது. அவர்கள் எந்த விதத்தில் குடும்பத் தொல்லைகளைச் சமாளிப்பார்கள். மில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைபல்வாக் காலங்களில் குறைந்த வட்டியில் பணம் கொடுப்பதற்கு ஒரு வித வசதியும் செய்யப்படவில்லை. இதைப்பற்றி சபை அங்கத்தினர்கள் யோசிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பருவமழை இல்லாமையால் பஞ்சம், பட்டினி, பட்டினிச் சாவு ஒரு பக்கம், வேலையில்லா துண்டாட்டம் ஒரு பக்கம், குடும்பத் தொல்லை மில் முதலாளிகளின் கொடுமை ஒரு பக்கம். இப்படி பல தொல்லைகளுக்கிடையே, பஞ்சத்தால், பட்டினியால், விலைவாசி உயர்வால் வாடி வதங்கி தொழிலாளிகளின் நிலைமை இருந்துவருகிறது. இது இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் என்ன ஆவது? இதை இப்படியே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒரு விதமான ஏற்பாடும் இல்லை.

“சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் குறைவு பட்டுள்ளது. பஞ்சத்தால் வாடும் மக்கள் நோய் தொடிக்கு ஆளாகி உள்ளவர்கள், அவர்கள் சொந்தமாக வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள வசதி யில்லாமல் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி வருகிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நீர்பாசனத்திற்கும் குறைவாக பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நீர்பாசன வேலைகள் குறைவுபடும். இதனால் பலமாகத் வேலையில்லாமல் போகும். என்வ மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான செலவுகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த சமயத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் எதில் உயர்வைக் காண்கின்றோம்? கவர்னர் சம்பளத்தில், ஜமீந்தார்களுக்கு கொடுக்கும் நஷ்ட ஈட்டில், இது சரியா?”

9-20
a.m.

“கவர்னர் ரொடமனும், மந்திரிகளும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், ஜமீன்தார்களும், மிஷ்முதலானிகளும் மக்கள் படும் துயரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டோனையிருக்கிறார்கள்.

“இன்று மக்கள் ஜனநாயக சர்க்கார் வேண்டுமா? சோஷலிச சர்க்கார் வேண்டுமா என்பதில் பிரச்சனை. இன்று நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சமும், பட்டினிச்சாவும், உணவு இன்மையும், உடையின்மையும் மக்களை வாட்டி வதைக்கின்றன. ஜனங்கள் அழிவை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டாமா? பஞ்சம் எல்லோருக்கும் பொது. அனாதை எல்லோரும் என்பதற்குத் துக்கொள்ளக்கூடாது? வாயனவில் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? செவலில் இறந்து முன் வரலாகாதா? நாட்டில் எவ்வளவோ மில் முதலாளிகளும், ஜமீந்தார்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் உள்ளார்கள். அவர்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் என் பெறக்கூடாது. மக்கள் சேழிவதைப்பற்றி இவர்கள் சிந்திக்குள்ளா? ஏழைகளாய், எலும்புக்கூடுகளாய், பட்டினி பட்டாளமாய், நடைப்பிணங்களாய் அழிவை நோக்கிச்செல்லும் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா?”

“வருஷம் 10 லட்சம் ரூபாய் கவர்னர் சம்பளம், எதற்கு ஆயிரக்கணக்கில் மந்திரிகளுக்குச் செலவு. ஆடம்பரச் சிலவுகளை என் குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. சகலரும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் என் குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த சமயத்தில் எதற்காக ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு பிச்சை எடுக்கும் ஜனங்களிடத்தில் பணத்தை எதிர்பார்த்தால் பிரயோஜனமில்லை. பணம் உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள்.

“இந்த ஆண்டு 5 வருஷ திட்டப்படி புதிய திட்டங்களை அரம்பிப்பதில்லை என்று மந்திரி சொல்லிவிட்டார். ஆரம்பித்த திட்டத்தையும் மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தால்தான் நடத்த முடியும் என்கிறார் மத்திய சர்க்காருக்கு பணம் எது, புதிய நோட்டிபிக்கப்போகிறார்கள். இதனால் பணம் பெருக்கம் ஏற்படும், மக்களின் உண்மை வருமானம் குறைந்துவிடும். இது

[Sri T. S. Ardhanari]

[18th March 1953]

மிகப் பெரிய சீரழிவைத்தான் ஏற்படுத்தும். ராஜாங்கக் கணக்கைப் பார்த்தால் ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்க எதுவும் பரிகாரம் தேடுவதாகத் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக மின்சார சப்ளை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மில் தொழிலாளிகள் பலருக்கு வேலையில்லை. நாட்டின் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நூல் விலை ஏறப்போகிறது. மீண்டும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டபோகிறார்கள். இந்த பயங்கரமான ஒரு நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாடுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் பஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ‘பட்டினியால் செத்தார்கள் என்பதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வீணாக பொதுமக்களையும், சாக்காரையும் பயமுறுத்திகிறார்களே தவிர உண்மையில் யாரும் இந்த நாட்டில் பஞ்சத்தால் சாகவில்லை. காலரா்வால் செத்திருக்கலாமென்று சொல்லப்படுகிறது’ பஞ்சத்தால் ஒரு மனிதன் சாகவேண்டுமென்றால் எப்படிச் சாகவேண்டுமென்று சர்க்கார் அல்லது சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு மனிதன் 40 அல்லது 50 நாட்கள் உணவின்றி வாடி வதங்கி இரத்தம் கக்கி இறந்திருந்தால்தான் அது ‘பஞ்சச்சாவா. வாரத்திற்கு ஒரு நாள், இரண்டு நாள் உணவு உண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடல் குன்றி உயிர் விட்டிருந்தாலும் அது பஞ்சச் சாவாகக் கருதப்படமாட்டா? உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இன்றையதினம் ஒருவன் ஒரு நாள் சாப்பிட்டால் ஒன்பது நாட்கள் பட்டினி கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை இல்லையென்று யாரும் மறுக்கமுடியாது. கண்ட தாவர வகைகளைத் தின்று அவர்கள் உயினைக்கூட இழக்கிறார்கள். நாட்டில் பஞ்சம் எப்படி இருக்கிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ அதேபோல் அவர்கள் மனச்சாட்சிப்படி பஞ்சத்தால் இறப்பவர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். இதை பட்டவர்த்தனமாக யாரும் பேச முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே இன்றையதினம் பட்டினியால் செத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள்? நம்முடைய பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்க்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இந்தச் சர்க்கார் நடக்கவில்லையென்று நான் கூறினால் அதில் தவறு எதுவும் கிடையாது.

“நேற்று பேசிய ஸ்ரீ பி. சொக்கலிங்கம் அவர்கள், ‘எழை அழுத கண்ணீர், கூறிய வாளை ஒக்கும்’, என்பதாகச் சொன்னார். அது முற்றிலும் உண்மை. அரசாங்கம் எழை எளிய மக்களின் தன்பத்தைத் துடைக்க முன் வராவிட்டால் அந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் நிலைத்து நிற்க முடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். தேசியக் கவி பாரதியார் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் அவர்களுக்கு நேர் எதிராகப் பாடிய பாட்டுக்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராகப் பாடப்பட்டு வருகின்றன என்றால் என்ன அர்த்தம். அன்றையதினம் இரந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்திற்கும், இன்றையதினம் ஆட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் தேசிய சர்க்காருக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லையென்பதுதான் அதன் அர்த்தமாகும். ஜனங்களுடைய இன்றைய உண்மை நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வராது அரசாங்க நிதி வருமானத்தை எண்ணி எந்த வரியை விரும்பினாலும் அதை மக்கள் கொடுக்க விரும்பமாட்டார்கள். நிச்சயமாக அது உணங்களால் வெறுக்கப்படும். வெறுக்கப்படுவதோடுமட்டுமல்ல, தூக்கி எறியப்படுமென்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே வாவு வெறு திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்பொழுது எந்த அடிப்படையில் அதைப் பார்க்கிறார்கள். சுதந்திர நாட்டின் பட்ஜெட் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு தயாரிக்கப்படவில்லை. அடிமைப்பட்ட இந்தியாவின் பட்ஜெட் எந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டதோ அந்த முறையில்தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்னமும் அடிமை புத்தி மாறவில்லையென்பதுதான் புலனாகிறது. ஆகவே இது வெறும் போலீஸ் பட்ஜெட்டாகவே இருக்கிறது.

ஆகவே பட்ஜெட்டை பார்க்கும்போது எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடியை எப்படி சமாளிக்கப்போகிறார்கள் என்று செரிவினிலே. வாழ்க்கையை காப்பாற்றிக்கொள்ள போராடும் மக்களை சிறையில் தள்ளி அடைக்கமுடியாது. சிறையிலும் இடமில்லை. போலீஸைக்கொண்டு அடக்கலாம் என்று நினைத்துத் தால் அதவும் முடியாது. அவர்களும் போராட துணிந்துவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல ; அவர்கள் துன்பப்படும் மக்களை நேரடியாகப் பார்த்து அடி உள்எம் மரத்தவிட்டது. மக்களின் அபிமானமில்லாத சர்க்கார், போலீஸ் படையின் உதவியைக்கொண்டு ஆட்சியை நடத்திச் செல்லவேண்டுமென்று விரும்பினால் சர்க்கார் நிச்சயமாகப் பதவியில் நீடித்து இருக்க முடியாதென்று நான் சொல்லுவேன். ஆகவே சர்க்கார் இதையெல்லாம் யோசித்து சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை வெறும் சம்பிரதாயமாகக் கருதாமல் எதிர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு எதையாவது சொல்லிவிடாது உண்மையில் சுற்றுப் பிரயாணம் போகும்பொழுது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறதாவென்பதையும் பார்த்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை எடுத்தக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி எந்த மந்திரியும் செய்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. சுற்றுப் பிரயாணம் போகும்பொழுது ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் என்ன நிலைமை இருக்கிறது? அந்தப் பிராந்திய மக்கள் மஹர் அளிக்கும்பொழுது அந்த விஷயத்தில் நேரிடையாகக் கவனம் செலுத்துவது எதுவுமே கிடையாது. என்னோடு கேட்டால் மந்திரி சான் சுற்றுப் பிரயாணத்திற்காகச் செல்லவாகும் பணத்தைக் கொண்டு இன்னும் பலக் க்சித்தி தொடங்களை நடத்தி மக்களுக்கு உண்மையான நிவாரணம் அளிக்கலாமென்றுதான் தோன்றுகிறது.

“குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த கஷ்டகாலத்தில் சர்க்காருக்குப் பணம் இல்லை. மக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான குறைந்தபட்ச வசதிகளைக் கூட செய்துகொடுக்கப் பணமில்லை. அப்படியிருந்தும் மிராசுதார் களுக்குப், ஜமிந்தார்களுக்குப் இந்த வருஷமே நஷ்ட ஈடு தொகை 75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் அவர்கள் பணம் இல்லாமல் செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? கஞ்சித்தொட்டிகளை எடுத்து உணவின்றி எழை எளிய மக்களை அரசாங்கம் செத்துக்கொண்டிருக்க விட்டு வைத்திருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் தன் அனுபவ வாழ்க்கைச் செலவை கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? எல்லா வருஷத்தையும் விட இந்த வருஷம் அவர்கள் இன்னும் தன் செலவை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமா? இதையெல்லாம் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். பணமில்லை, பணமில்லையென்றால் எப்படி பணம் வரும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள் ஒரு சிலர். அவர்களிடம் விவசாயத்திற்குப் போக மீதி தானியத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும். அதைக் கொண்டு மக்களுக்கு சிலவிடலாம் தஞ்சையில். விவசாயப் பண்ணையான் பாதகாப்பச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்துவிட்டதாகப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். உண்மையான நிலவரம் அங்கே எப்படி இருக்கிறது? எனது நண்பர் சிவராஜ் சொல்லுகிறார் விவசாயிகளை நிலசவாந்தார்கள் கட்டிப்பிட்டு அடிப்பதாக. நடைமுறையில் அந்தச் சட்டம் சரியாக அங்கே அமுல் நடத்தப்படுகிறதா? சமரச அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் அங்கேயிருக்கிற நிலச்சவான்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கிறார்களே தவிர எழை எளிய விவசாயிகளின் நிலைமையை கவனித்து ஆவன செய்ய முன் வருகிறார்களா என்றால், இல்லை. ஆகவே எப்படி சட்டம் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமுல் நடத்தப்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் இன்றையதினம் மக்கள பக்கத்தில் இருக்க வேண்டியிருக்க ஒரு சில தனி ஈரர்களின் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர்களின் நோக்க லாபத்தைக் குறித்து அதிக அக்கரை காட்டுகிறது சர்க்கார் என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிற பொழுது வருங்கால சந்ததியைக் காப்பாற்றக்கூடிய வகையில் இதில் எந்தவிதமான திட்டங்களும் இல்லைவென்று நான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக இன்றையதினம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நூல் விலையைக்

9-30
8.30.

[18th March 1953]

“அடுத்தபடியாக மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது பரிகாரம் காண முன் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தச் சென்னை நோக்கி வேலைவிழ்ந்த அவர்களது பட்டினி பட்டாளங்கள் ஊர்வலமாக வந்துவிடும். மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மில் தொழிலாளிக்கு குறைந்தது மாதம் 50 ரூபாயாவது முன் பணம் கிடைக்கும்படி ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். இந்தச் சென்னைக்கு இதுவரை வந்திருக்கும் பட்டினிப்பட்டாள ஊர்வலங்கள் எத்தனையோ. அதைப்போலவே நெசவாளர்களின் பட்டினி ஊர்வலத்தைப் போலவே வேலைவிழ்ந்தோரின் பட்டினி ஊர்வலமும் வந்துவிடுமென்று சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

* SRI B. KRISHNAMOORTHY ROW :—“ అధ్యక్షా, భాషా ప్రయుక్త

* SRI B. KRISHNAMOORTHY ROW :—“ అధ్యక్ష, భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి, అందుకుగాను ఆచారమైన త్యాగంచేసిన ఆంధ్ర జాతి త్వరలో స్వరామృతిని బడయబోతోంది. ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణకుముందు కేవలం సమిష్ట రాష్ట్ర ప్రభుత్వ యంత్రాంగాని నడుపుటకు మాత్రమే ఉద్దేశించబడిన ఈ తాతా బక బడ్జెటుపై విశేషించి ప్రసంగించవలసిన అవసరం అంతగాలేదు. ఈ బడ్జెటు ప్రతిపాదనలను విమర్శించినప్పటికీ సమర్థించినప్పటికీ ఫలితం ఒకే విధంగా ఉంటుంది, ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని కొనసాగించుటకు, అమలుబోతున్న కార్యకలాపా

18th March 1953] [Sri B. Krishnamoorthy Row]

లను నిర్వహించుటకు మూతమే ఉద్దేశించబడి, 6 మాసముల ఖర్చుకు మూతమే కావలసి డబ్బును మంజూరు చేయవలసివచ్చినది అధిక మంత్రిగారు వారి ప్రసంగములో తెలియజేశారు. ఇట్టి పరిస్థితులలో ఈ డబ్బు ప్రతిపాదనలవల్ల లాభం ఏమీ పొందలేము. ఇక కొద్దికాలంలో మేము సమిష్టి రాష్ట్రంనుంచి విడివడహతున్నాము. ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడిన తరువాత మా బాగోగులు మేము చూచుకుంటాము కాని ఈ సందర్భములో కొన్ని విషయాలను పెద్దలకు జ్ఞప్తికి చేయవలసి ఉన్నదని అభిప్రాయపడుతున్నాను.

“ఆంధ్రకాలంలో ఆంధ్ర రాష్ట్రం అవతరించబోతున్నది. ఆంధ్ర వీరుల త్యాగఫలంగా మారాష్ట్రం మేము పొందుతున్నాము. ఈ సమయంలో మేము కోరినది ఏమిటి? తాత్కాలికంగా కొన్ని సంవత్సరాలకంటే ముఖ్య కార్యాలయాలను మద్రాసులో ఉండే నివ్వవలసివచ్చినది విన్నవించుకొన్నాము. మద్రాసు నగరంపై ఆంగ్లములకు గల హక్కును విడనాడుకొన్నాం. ఆంధ్రలో అభివృద్ధి చెందిన నగరం ప్రస్తుతం లేనందువల్లనే మద్రాసులో కొద్ది సంవత్సరాలకంటే ఉండవలసివచ్చినది కొరం. కాని దీనికి కూడా శ్రీమాన్ రాజగోపాలాచారిగారు వారి ప్రతిపూలతో చూపారు. ఈనాడు ఆంధ్రులను మద్రాసు నగరంలో కనుక ఉండనిచ్చినట్లైతే ఉత్తర ప్రదేశ్ వారిచేతనే పోతారో అని వారు అనుమానం వెలిబుచ్చారు. ఈ అనుమానాలు ఆపోహలు నామమాత్రమైనవివంటివే. రాజగోపాలాచారిగారు పెద్దలు. రాజనీతిజ్ఞులు, మేధావీ తులు, మనోవృద్ధులు. వారి రాజకీయ పరిజ్ఞానాన్ని బుద్ధిమత్తలకను ఈ విధంగా ఉపయోగించడం విచారించవలసిన విషయం. కేవలం ఒక తమిళ పౌర మాత్రమేగా వ్యవహరించడం వారివంటి సుప్రసిద్ధ రాజనీతిజ్ఞులకు తగిన పని అని నామనవి. ప్రాంతీయ అవధులను దాటి యావద్భారత దృక్పథంతో సమస్త శ్రేయస్సుకొనం పాలుగడవలసిన పెద్దలే ఈ విధంగా నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆంగ్లములకు మద్రాసు నగరంనుంచి తరమివేయబూనడం వారికొక కళంకాన్ని తెచ్చి పెట్టేదిమూతమే నని నవనయంగా మనవిచేస్తున్నాను. ఇంతకాలం ఆంధ్రులు, తమిళులు కలసి మెలసి పోదర భావములో ఈ నగరంలో మెలగాము. కాంగ్రేసు మహాసంస్థ అంగీకరించిన భాషా ప్రయత్న రాష్ట్ర సిద్ధాంతానుసారం ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడవచ్చు. ఈ తరుణంలో విశా ఆర్థికము కలగజేయడం, ఉపాధిమార్గపు భయాందోళనలను ప్రజా హృదయంలో రేకెత్తించడం ఉత్తమ రాజకీయ వేర్లను అనుసరించవలసిన పద్ధతికాదు. ఈ రాష్ట్రానికి నాయకునిగా రాజగోపాలాచారిగారిని ఆంధ్ర తమిళ బేధాలను విస్తరించి అదరము వికసితంపన్నుకున్నాము. అయినచేత మేమందరము సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని ఉంచాము. ఇట్టి పరిస్థితులలో వారు ఆంధ్రులను, తమిళులను సమదృష్టితో చూస్తారని, ఉభయతారకమైన విధానాన్ని అనుసరిస్తారని అశించాము. మా ఆశ ఈనాడు అదియంత అయినదని చెప్పవలసివచ్చినందుకు మాత్రం విచారిస్తున్నాను. ఆంధ్ర-తమిళ బేధభావమే లేకుండా మేమాయనగుడల చూపిన విశ్వాసానికి వారు చేసిన ప్రతికీర్తియ మమ్మలను ఈనాడు కలవర పెడుతోంది. వారు ఒక వక్షంవారుగా ప్రవర్తిస్తారని మేము ఎన్నడూ ఊహించనైనలేదు. కాని దరద్రుష్ట వశాత్తు శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఈవధ్య ప్రవర్తిస్తున్న వైఖరి పాక్షికంగాను ఆంధ్ర-తమిళ బేధాలను పెంపొందించేటాను మూతమే ఉన్నదని తెలుపుటకు విచారిస్తున్నాను. (ప్రతిపక్ష సభ్యుల హర్షం). ఆంధ్రమాత్రము చేత శ్రీమాన్ రాజగోపాలాచారిగారి పట్ల నాకు విశ్వాసము లేదనికాదు. వారిపట్ల పంపూర్ణమైన విశ్వాసమున్నది. యావద్భారత క్రింది నాశించిన శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు పౌరీయార్థమానాలకు ఆతిథులుగా వర్తించవలెనని మాత్రమే వారికి నా విజ్ఞప్తి. మేము వారినుంచి ఆశించినది దాక్షిణ్యం. తాత్కాలికంగా, ఆంధ్రకాలాలు అభివృద్ధి చెందేవరకు, మా ముఖ్యనగరంగా కూడా మద్రాసును ఉపయోగించుకోనివ్వ

[Sri B. Krishnamoorthy Row] [18th March 1953]

వలసినదని, కాని శ్రీరాజగోపాలాచారిగారు ఇందుకు కూడా వారి ప్రతికూలతను చూపారు. ఆంధ్రులపట్ల, తమిళులపట్ల సమానాభిమానాలను చూపవలసిన రాజగోపాలాచారిగారు ప్రస్తుతం ప్రవక్తనున్న వైఖరి సక్రమమైనది కాదని నామఃవి. అంతకన్న వైఖరి తప్పమైన మరో విషయం ఈనాడు ఆంధ్ర ప్రజాసీకాన్ని కలవర పెడుతోంది. ఆంధ్రులు క్షణంకూడా మద్రాసు నగరంలో ఉండరాదని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తున్న శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్ర రాజకీయాలలోనే వేలుపెట్టడం భావ్యం కాదు. ఆంధ్ర నాయకులలో విభేదాలు కల్పించే క్రియత్నం చేయడం వారి హేతువాదులాయకులైన పనికాదు. ఆంధ్ర రాజకీయాలలో జారబడి ఆంధ్రులలో వైఖర్లు పెంచే విధానం అనుసరించవద్దని, మా నాయకుని ఎన్నుకొనే విషయంలో ఎట్టి జోక్యం కలుగ జేసుకొనవద్దని వారిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

“ఆంధ్రులు అభివృద్ధిపొందాలి, ఆంధ్రులూ ప్రజాస్వామిక శక్తులు సమీకరించబడాలి, ఆంధ్రులు ఉన్నతస్థితిలో ఉండాలి, అని శ్రీరాజగోపాలాచారిగారు ఆశించినట్లయితే ఆంధ్ర రాజకీయాలలో జోక్యము కలుగజేసుకొనవద్దని వారిని వేడుకొంటున్నాను. ఆంధ్రదేశంలోని ప్రజాస్వామిక శక్తులను సమీకరించే మా నాయకుల క్రియత్నాలకు అవరోధాలు కల్పించవద్దని వారిని కోరుతున్నాను. వారి రాజనీతికృతను ఆంధ్రాభివృద్ధిదయానికి ఉపయోగించమని, అంతేనే కాని ఆంధ్ర రాజకీయాలలో చొరబడి నియంకృత్య విధానాన్ని అవలంబించవద్దని వారికి మనవి చేస్తున్నాను. వారి బుద్ధి కుశలతను సక్రమంగా వినియోగించవలసినదని, యావద్భారతదేశంలో ప్రశస్తి పొందినవారి కీర్తికి కళంకప్రాయమైన విధానాన్ని అనుసరించవద్దని తెలుపుతున్నాను. ఇమగుపాయగు ప్రజలు సుహృద్భావంతో కలసి నిలసి ఎత్తించుకొంటున్న మామట్ల వారి విమృశ్యకర్త. తద్విరుద్ధ విధానాలను అవలంబించడంవల్ల వారి రాజకీయ కుశలత చాణక్యరాజనీతికృతయే అవుతుంది. కాని అభ్యుదయ కరమైనటువంటిది, ఉభయ తారకమైనటువంటిది మాత్రం కాదని వారికి తెలియ జేస్తున్నాను. ఆంధ్రులను, తమిళులను సమదృష్టితో చూచి ఉభయ భాషలవారి భావిభాగ్యోదయానికి సహకరించే విధానం వారు అవలంబించినట్లైతే వారి పేర చంత్రలో సుందరార్థాలతో లిఖించబడుతుంది. కాని వారు ఈనాడు అనుసరిస్తున్న విధానం అందుకు దోహదపడవద్దని గుర్తించుకొన గోర్రాను. వృద్ధాప్యములో అప్రతిష్టలు కావద్దని వారికి విన్నవించుకొంటున్నాను. ఆంధ్రులను, తమిళులను సమదృష్టితో చూచేవరిని ఆశిస్తున్నాను. ప్రాంతీయాభిమానానికి అతీయలు, దైవభక్తులు అనే ప్రతిష్ట చిరస్థాయిగా ఉండునట్లు వారివైఖరిని సరిదిద్దకొనవలసినదని రాజగోపాలాచారిగారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

9-40
a.m.

“ఇక గౌరవ సభ్యులు శ్రీ వినాయకగారు చిత్తూరు జిల్లాలో అధిక భాగం తమిళ ప్రాంతమని అదోశన చేస్తున్నారు. ఇది వాస్తవ పరిస్థితులకు భిన్నమైనటువంటిదని మనవి చేస్తున్నాను. చిత్తూరు జిల్లాలో తమిళులు అల్పసంఖ్యాకతనెడిచి నిర్దిష్ట దాంశము. అక్కడక్కడ ముఖ్యంగా తిరుత్తని తాలూకాలో తమిళ ప్రజాధిక్యత కల గ్రామాలుండ వచ్చు. అలాగే నేలం జిల్లాలోని హేమసూరు తాలూకాలో ఆంధ్ర ప్రజ సంఖ్య అధికం. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆప్రాంతానికి చెందినవారు అక్కడ నూటికి 70, 80 మంది వరకు ఆంధ్రులనే విషయం వారికి తెలియనటువంటిది కాదు. తమిళులకు చెందవలసిన జక్క గ్రామం అయినప్పటికీ ఆంధ్రులకు అక్కరలేదు. అదేవిధంగా ఆంధ్ర గ్రామాలు పరిశిష్ట రాష్ట్రంలో మిగిలి ఉండడము మేముగీకరించం. ఈ విషయాలను సమాలోచనల ద్వారా పరిష్కరించుకోవచ్చు కాని వినాయకంపటి నాయకులు కొనసాగిస్తున్న విద్యేక ప్రచారం ఇకనైనా ఆపివేయవలసినదని

18th March 1953] [Sri B. Krishnamoorthy Row]

కోయితున్నాను. ఆ నాడు బ్రిటిష్ కురచాలనను నిర్భయంగా ఎదుర్కొని పోరాడి దేశ స్వాతంత్ర్య కాంక్షను ప్రజలలోకెత్తించి పోరాడినది ఆంధ్రజాతి. నేడు ఈదేశంలో ప్రజాస్వామికం నియంతృత్వం రెంటిలో ఏదివర్ధిల్లివలెనో నిరూపించవలసియున్నది. ఆంధ్రజాతి నేడు ఆసుసరియ విధానాలపైనే భారత దేశ ధవివృత్తు ఆధార పడి ఉన్నదని మనవిచేస్తున్నాను. ఆంధ్రలో ప్రజాస్వామిక శక్తుల సమీకరణ పోరాట సీతజ్ఞుడైనను ఈ నాడు కృషినిలవలసియున్నది. గాని నియంతృత్వశక్తులకు పోర్తాసుకూచే విధానాన్ని ఆసుసరించవద్దని మన నాయకులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. కేవలం తమిళునివలనే రాజగోపాలాచారిగారు వర్తించవద్దని మరల మరల మనవి చేస్తున్నాను.

“ అంధ్యరాష్ట్రం లోటుగాష్ట్రంనని రెండు కోట్లు లోటు ఉంటుందని ఆయిదు కోట్లు లోటు ఉంటుందని చెప్పడవల్ల భాధలేదు. ఈ అంశాలపై అంధ్యరాష్ట్రం రాకుండా చేయవలసిన పనియైంది జయం పొందరు. ఎంతో లోటు ఉన్న ఒక కమిటీ నిరూపించడమొకానొక అంధ్యరాష్ట్రం అవతరించి తీరుతుంది. మా రాష్ట్రాన్ని స్వయంపాపంగాను, కేంద్రరాష్ట్రంగాను చేసుకొనుట మాకు తెలుసు ఈ విషయంలో ఎవరూ ఎట్టి ఆపోహలు పెట్టుకోనవద్దని కోరుతున్నాను.

“ఇక దేవదాయ భర్తదాయములి శ్రీవేంకటేశ్వమి నాయుడుగారు ఆరవలపే భక్తవని పోయారు. వారికి మదాసు నగరంలో ఉన్న వ్యాపారానికి ఏమి భంగం వస్తుందో అని భయపడ్డారు. అభిరే వారిని చిన్నారు జిల్లాలోని తిరుపతి మఠాన్ని ప్రాంతాలు తమిళులకు చెదవలసియున్నదని చెప్పనట్లు బహుళశః చేసిఉండవచ్చునని ఆనుకుంటాను.

“ ఈ నాడు ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు నిర్వహించబడుతున్న విధం చూచి కైకే ఇది ప్రజా ప్రభుత్వమా అనే సందేహం కలుగుతోంది. ముఖ్యంగా Public Works Department శాఖలో కాగితాలే కదలడం లేదు. Public Works శాఖామిత్యలు, శ్రీ రంగారెడ్డి గారు జిల్లాలలో పర్యటన చేయడానికి వచ్చినప్పుడు శాసన సభ్యులు, ప్రజలు వారి కెక్స్ ముహజర్లు సమర్పించుకొంటారు. మంత్రులూ ఆ ముహజర్లను వారితో చాటు చుర్రాసుకు తెచ్చుకొంటా రనుకొంటాను. ఇక్కడ ఆ ముహజర్లను వారు ఏమి చేస్తారో బోధపడడంలేదు. వాటిమీద వివిధమైన చర్య తీసుకొనుచున్నట్లు కనపించడం లేదు. కాగితాలు, కెళ్ళ వారి ఆశీసునంచి కదలుచుట్లులేదు. జిల్లాలలోని కలెక్టర్లకు ఇతర అధికారులకు జాబులవ్రాసే పాటికి జవాబులు వస్తాయి. కాని శ్రీ రంగారెడ్డి గారికి వ్రాసిన జాబులకు సమాధానాలు ఎంతకాలానికీరావు. ఇది ప్రజాస్వామిక విధానమా అని మనవి చేస్తున్నాను. ఇది కేవలం అధికారుల రాజ్యంగా మారేమీ కను పిస్తున్నది కాని ప్రజాస్వామిక లక్ష్యాలు మారేం గోవరించడంలేదు. (ప్రతిపక్ష సభ్యుల వార్షం) ఈ నాడు రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ట్రెసు పరిశీలకులు విర్పడు తున్నాయి. అందుకుగాను పబ్లిక్ వర్క్స్ మంత్రిగారు తగిన శ్రద్ధ తీసుకొనినట్టివారు దల స్త్రీములను ఆములు జరుపవలసినదని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.”

[illegible]

[Sri O. Koran]

[18th March 1953]

നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നാമതായി മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നാളികേരം, കുമ്പളകു എന്നിവയുടെ വില ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക തകർച്ചയോടൊപ്പമാണ് ഈ സാധനങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതിനും പുറമെ മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നമായ കൊല്ലരക്കു സിലോൺ കൊല്ലരയുടെ ഏറ്റെടുത്ത കാരണം കൂടുതൽ വില ഇടിവ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം നാട്ടിൽ ഉള്ള പല തൊഴിലുക്കളും ഇന്നു നിലച്ചിരിക്കുകയാണ്. മറ്റൊന്ന് മലബാറിൽ കാലവകുത്തിന്റെ പീഠവൃദ്ധം അവിടെ പൊതുവിൽ കൃഷി നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിന്റെ നെല്ലറയായ പാലക്കാട് താലൂക്കിലും ഏറന്ത താലൂക്കിലും കൃഷി അമ്പെ നശിച്ചിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ മറ്റൊരു പ്രധാനവരുമാനം മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. രണ്ടു മൂന്നു മാസങ്ങളായി കടൽ തൊഴിലാളികൾക്കു മത്സ്യം തീരെ കിട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റു അവർ വളരെ അധികം വിഷമസ്ഥിതിയിൽ ജീവിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ മലബാറിൽ അവിടുത്തെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കൊക്കെയും കൃഷിക്കൊക്കെയും ഉള്ള വരുമാനങ്ങൾ അമ്പെ തകർന്നു തരിപ്പുന്നതായ കാലാവസ്ഥയിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ വിന്യസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലബാറിനെ സാമ്പത്തികപരമായി ഉയർത്താൻ പരിപാടികളൊ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെതന്നെ സാമ്പത്തികപരമായ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ട നയപരിപാടികളോ രൂപീകരിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലബാറിൽ ഇന്നു വിതരണം ചെയ്യുന്ന അരി ജനങ്ങൾക്കു തീരെ വാൻ കൊള്ളാത്തതാണ്. അരിന്റെ വിതരണത്തിൽ അധികമായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിതരണം ചെയ്യുന്ന അരിയൊന്നെങ്കിൽ പച്ചരിയാണ്. അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴപ്പോൾ പച്ചരിയെക്കുറിച്ചാണ്. ഇവയ്ക്കു കയ്യാളെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ഇതുവരെ ചെയ്തതും യാതൊരു നടപടികളും എടുത്തിട്ടില്ല. പിന്നെ മലബാറിലെ അല്പസംഖ്യക്കാർ ഇന്നു ഒരു പണിമുട്ടിക്കിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പ്രായപൂർത്തിയാക്കി അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭരണം നടപ്പിൽവന്ന കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസം പറ്റാൻ കൊല്ലത്തേക്കു സൗജന്യമായി നടത്താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അല്പസംഖ്യക്കാർക്കെതിരെ ജീവിതം തുടരുന്നതിനായി നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഒരു പണിമുട്ടിക്കു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നത് ലജ്ജാവാഹമാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ മറ്റൊരു കയ്യാളെങ്കിലും പോലെയെന്നു ഹരിജന പ്രശ്നവും ഈ ഗവണ്മെന്റ് തീരെ വിന്യസിച്ചതായി കാണുവാൻ സാധിക്കും. മലബാർ കടിയായ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ അവിടെ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളമുള്ള ഹരിജനങ്ങളെ കുടിമെറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള യാതൊരു പരിപാടിയും ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെയും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ വ്യസനകരമായ കാര്യമാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ ധനം നീക്കിവെക്കണമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത അപേക്ഷിച്ചു കറുത്താണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ 65 ലക്ഷം മുദ്രകൾ നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തിൽപരം സ്കോളർഷിപ്പിന് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നവരിലും ഒരു കുട്ടിയുപോലും അതു കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസപരമായി ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ വളരെ ശുദ്ധമാണെന്നുമാത്രമല്ല അവയ്ക്കു മുന്മാട്ടുപോകുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നയമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു. ഗവണ്മെന്റുടനെന്ന ഹരിജന കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന സഹായം തിരു-കൊച്ചിയിൽ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ സ്കൂൾ തുറന്ന ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അഞ്ചു മാസത്തിനുള്ളിലും ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു സഹായധനം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും അവയ്ക്കു വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സ്കൂൾ തുറക്കുന്നതിനു ഒരുമാസം മുമ്പുതന്നെ ഈ സഹായധനം കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് വഴി വെക്കുമെങ്കിൽ അതു ഹരിജൻ കുട്ടികൾ പഠിച്ചു നന്നാവാൻ ഒരു വഴിയായിരിക്കും. മറ്റൊരു ഹരിജനങ്ങൾക്കു പല നിയമങ്ങളുള്ള കൈത്തൊഴിലുകളുണ്ട്—പായുമടയൽ, കൊട്ടുമടയൽ, ചുരുട്ടുമടയൽ മുതലായവ. ഈ തൊഴിലുകളെല്ലാം ഒരു പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചാൽ മത്രമേ ഈ തൊഴിലുകൾക്കു ഒരു പുരോഗതി ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾനിന്നും, മറ്റു സമൂഹത്തിനും രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു പരിപാടി ഇനിയും ഗവണ്മെന്റ് അയ്യങ്കുമാറ്റത്തി

9-50
ക.വ.

18th March 1953]

[Sri O. Koran]

നടപ്പിൽ വരുന്നവൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ കണ്ണിരാമ കിടാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടവരുന്ന മദ്യനഷ്ടം അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും പോലീസുകാരിൽനിന്നും നീയിയും ന്യായവും ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ ആലത്തൂരിൽ നെല്ലുക്കുളം വീൽ ഒരു ഹരിജന തൊഴിലാളി സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ പണിക്കു പോകാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ ജീവിതം കഠിനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അടിച്ച് മരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഹരിജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അടിമവേല ചെയ്തിരുന്ന സത്യഭാഗം ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരി അവർക്കെപ്പോലെ ഹരിജനക്കേരത്തിന്നു പ്രവൃത്തിച്ച് പോരും പെരുമയും സിദ്ധിച്ച ഒരു ആളുടെ നേതൃപത്തിലുള്ള ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഇന്നു ഹരിജനങ്ങൾ അടിമകളെപ്പോലെ മട്ടനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഇവ ഭരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കൊള്ളത്തൊഴിയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹരിജന മർദ്ദനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതാൽ യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മറ്റുമല്ല പോലീസുകാരികളെ സിദ്ധിച്ചാൽ കൂടുതൽ മട്ടന അനുഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട് വരുന്നത്. ഇതിനൊരു പോരായ്മ കാരണമാണ് ഞാൻ വിനീതമായി അപ്ലോഷ്മിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റൊരു മലബാറിലെ സാമ്പത്തിക തകർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ എത്രയോ മെമ്പർമാർ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ സംബന്ധിക തകർച്ചയെ നെല്ലുകുലം പരിഹരിക്കുവാൻ ഇതുവഴിയ്ക്കേണ്ടിയ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന പല പരിപാടികളും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മലബാറിൽ ഇന്നു പതിനെട്ടു ലക്ഷം ഏക്കർ തരിശുളളിട്ടുണ്ട്. അതേ അവാസരത്തിൽത്തന്നെ തൊഴിലില്ലാത്തതും മറ്റുള്ളവു ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയുണ്ടു. ജനങ്ങൾ പരിനാശിതരെന്നുകൽ നരകിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും തരിശു സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നും തരിശായിത്തന്നെ കിടക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ജാലികൾ തരിശായി ഇട്ടുന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഒരു നികുതി ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ അധർ തരിശു സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷിക്കാർ പരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിക്കൊള്ളും. ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ വരവു ഈ നികുതിയിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. പാലക്കാട് താലൂക്കിലും ആലത്തൂരും മറ്റും ഇന്നു ഏറ്റവും ദയങ്കരമായ ദുരിദ്യത്തിന്റെ കരിനിഴൽ പറ്റിപ്പിരിയുകയാണ്. കാരണം മഴയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അധികങ്ങളിലുള്ള കൃഷി അപേ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള അവർ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷക്കു വ്യവസായില്ലാത്ത കള്ളപ്പെട്ടുകൊണ്ടു. അങ്ങിനെയുള്ള ലക്ഷക്കു വ്യവസായത്തെ ഒരു പാവപ്പെട്ടവനായ സംഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖിൽ യാതൊരു പരിവർത്തിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അവരെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പിരിച്ചു വിടുകയും, ഉടമസ്ഥന്മാർ ഹാജരായതെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിയെടുക്കുകയും ആണ് ചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്നത്. ഇന്നു സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ ഒരു ക്ഷേമരാജ്യത്തിനായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും നിലകൊള്ളുന്നത്. ഈ അവാസരത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന്നു ജനങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി മുങ്ങുന്ന വരുമ്പോൾ അവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ഭരണത്തിന്റെ ദൗത്യം കൂടാത്ത കർത്തവ്യമാണ്. സംഘടിതമായി ജനങ്ങൾ മുങ്ങുന്നവരായ സമയത്തെല്ലാം തന്നെ ഈ ഗവണ്മെന്റ് അവരെ നിരസാഹിഷ്ണുതയോടെ ഒരു നയമാണ് കൈക്കൊള്ളുന്നത്. ആലത്തൂർ വടവനൂരിൽ അവിടുത്തെ മഹിളാസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ആനന്ദ കൂട്ടുകാരെപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ച് വളരെ അധികം രോഗികൾക്ക് രക്ഷ നൽകിയതെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു് എടുത്തുചെയ്യാനാണ് ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിക്കുന്നതു എന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇതു അജ്ഞാതവ്യായ ഒരു അപരാധമാണ്. കുറപ്പാലത്തെ മഹിളാ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള 'സ്റ്റുഡേന്റസ്' ആയിരിക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ള രോഗികൾക്ക് രക്ഷനൽകുന്നതു്. എന്നാൽ ലബോർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് ഇവ വാണിന്റെ നടത്തിപ്പിന്നു ആയിരം ഉറപ്പികൾ സേക്ഷൻ ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു ഏറ്റവും ആക്ഷേപാർഹമാണ്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ചേറു വായിൽ ഒരു പാലം കെട്ടുവാൻ ഏഴു ലക്ഷം ഉറപ്പികൾ നാട്ടുകാർ പിരിച്ചുണ്ടാക്കി ഗവണ്മെന്റേയ്ക്കു അടയ്ക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ പാലത്തിന്റെ പണി ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. 150,000 ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന ചേറുവാ മണലും ഇന്നു ക്ഷാമത്തിലേക്കു നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടെനിന്നു ആ ഹിരക്കണകിൽ ജനങ്ങൾ സിലോണിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ട്. സിലോണിൽനിന്നാണെങ്കിൽ പണം അയക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. ആ നാട്ടിന്റെ വരുമാനം നശിച്ചിരിക്കുന്നു. നാളികേരത്തിന്റെ വില ഇടിഞ്ഞതോടുകൂടി മൽസ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വരുമാനം നശിച്ചതോടുകൂടി ആ നാട്ടു് ഒരു

[Sri O. Koran]

[18th March 1953]

10
a.m.

കൊമഞ്ചായിത പ്രദേശമായിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ റോഡ് മെറന്റചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും പാലം കെട്ടുന്ന പ്രവൃത്തിയും ആര ഭീഷകയുണ്ടെന്ന കിൽ അടിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് തൊഴിൽ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ചിന്തിക്കുന്നത് വളരെ വേഗാനുജനകമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ മറ്റു പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വരുമാനം സിദ്ധിക്കേണ്ടത് കാക്കികപരിഷ്കരണത്തിൽ കൂടിയാണ്. ഇതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായും ഏറ്റവും വിമർശനപരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം മലബാർ കടിയായ നിയമം ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്ര അധികം പ്രദക്ഷാഭം ഉണ്ടായിട്ടും പൊതുജനങ്ങൾക്കു പ്രിയപ്പെട്ട പാസ്സാക്കിയിട്ടും മെമ്മോറണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടും ഗവണ്മെന്റിനെ തൃപ്തികരമായ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി റൂറായിൽ ഒഴിച്ചിരിക്കൽ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇന്നു കോടതികളിൽ നിലവിലുണ്ട്. തയ്യാറുനിൽ കാക്കിക പ്രദക്ഷാഭം ഉണ്ടായപ്പോൾ ആദ്യം ഒരു ഓഡിനൻസ് മുഖേന രക്ഷ കൊടുക്കാനും പിന്നീട് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയും കടിയന്മാർക്ക് രക്ഷ നൽകിയ ഒരു ഗവണ്മെന്റിനെ മലബാറിൽ ഒരു കടിയായ മേട്രണി നിയമം ഇനിയും കൊണ്ടുവരാനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് വേദനാജനകമാണ്. ഈ രാജ്യത്തിൽ വയലിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാർക്ക് അവരുടെ ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം നൽകിക്കൊടുക്കുവാൻ കൃഷി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള വകുപ്പ് ആരായാതെ ഇന്നത്തെ ഭരണകക്ഷിമാർ പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനായും കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ, ഇനിയും ആത്മാർത്ഥത ഇല്ലായ്മയാണ് പ്രവർത്തിച്ചിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ, മലബാർ മറ്റൊരു റവന്യൂ ഓഫീസായി മാറുവാനാണ് വഴി. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ പറ്റിയൊന്നെങ്കിൽ ഒരു പ്രധാന പത്രമായ 'മാതൃഭൂമി' തന്നെ പറയുന്ന തലശ്ശേരിയിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് ജീവിതം തുടർന്നുപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ സ്വന്തം റീട്ടസാമാനങ്ങൾ വില്ക്കുകയാണ്. തുടർന്നു പട്ടിണികിടന്ന് പല രോഗങ്ങളും പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം കണ്ട് അറിഞ്ഞുകൂടിയും ഈ ഗവണ്മെന്റിന് മലബാറിനോടു ഒരു ചിഹ്നമായ നയം കൊണ്ടുവരുന്നതു അർത്ഥപ്രായമായ ഒരു അപരയാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലബാർ വളരെ അധികം ഡോളർ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിലെ ജനങ്ങളെ പഴയകാലത്തേപ്പോലെ വിസ്മയപ്പെടുത്തുന്ന കഷ്ടതയാണ്. ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികൾ മുഖവും ഉപ്യാദന വർദ്ധനവിനുള്ള മറ്റു നടപടികളും എടുത്തു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു മലബാറിൽ ഒരു ക്ഷാമം വരുവാൻപോവുകയാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആൻ മുഖ്യ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ് യോഗത്തിൽ ആൻ പറഞ്ഞിരുന്നു, ബാലുശ്ശേരി എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവിടെയുള്ള ചില ഹരിജനങ്ങളോടു ധനം രഹസ്യമായി പെരുമാറുകയും, അതാരു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഇതിനെ ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കണം എന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീമാൻ കിട്ടിയപ്പോൾ നായർക്കു അവിടുത്തെ ഒരു ഹരിജൻ പ്രവർത്തനമായ എം. വി. മാധവൻ ഒരു പെറ്ററീഷൻ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു നടപടികളും ഇതുവരെ എടുത്തിട്ടില്ല. ഈ ഭരണം അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടു ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് കേസുകളും ഹരിജന മർദ്ദനങ്ങളും നാടു ഭട്ടം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നാറന്തു എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രസിദ്ധി 40 ദിവസം കഴിയാത്ത ഒരു ഹരിജൻ സ്ത്രീയെ അവർ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ജന്മി ആട്ടി മാടിച്ചു. കിടയൻ നിയമം വരുന്നതോളം കേട്ടു ജന്മികൾ ഹരിജനങ്ങളെ താമസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ താമസിക്കരുത്. മലബാറിനോടു കാണിക്കുന്ന ചിഹ്നമായും വെടിഞ്ഞു ശരിയായ പുരോഗതികളെ വഴി ആരായുമെന്ന വിശ്വാസിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

MR. SPEAKER:—"I reduce the time-limit to 15 minutes. The hon. Member Mr. C. V. K. Rao will now speak."

SRI G. LATCHANNA:—"As this session is the last joint session, every hon. Member is inclined to speak about his

[18th March 1953]

[G. Latchanna]

constituency. So, will the Government be pleased to arrange the debate in such a manner as to give chance to every Member to participate in the general debate?"

MR. SPEAKER:—"Instead of appealing to the Government, let the hon. Member appeal to the Chair. I have reduced the time-limit to only 15 minutes."

SRI G. LATCHANNA:—"Even that is not sufficient, Sir."

MR. SPEAKER:—"The dates have been fixed by the Governor. To-day I have reduced the time-limit to 15 minutes. To-morrow I may have to reduce it to 10 minutes. Let us see to-morrow."

SRI C. V. K. RAO:—"అధ్యక్షా, అధిక శాఖామంత్రులు ప్రతిపాదించిన బడ్జెటును నేను వ్యతిరేకిస్తున్నాను. మంత్రిగారు వారి ఉచన్యాసంలో అంధ్ర రాష్ట్రం సమీప భవిష్యత్తులో విస్తృతబోతున్నది కాబట్టి యీ దృక్పథం కొంత బ్లర్ (blur) అయినదని అన్నారు. కాని వారి ఉచన్యాసాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించిస్తుంటే వారి దృక్పథం వివిధంగానూ మారలేదని బోధపడుతోంది. ఈ బడ్జెటు తయారుచేయబడిన విధానానికి గత సంవత్సరం ప్రభుత్వమువారు అనుసరించిన విధానానికి ఎట్టి తేడా లేదు. గత సంవత్సరం వీ సీద్ధాంతాలమీద బడ్జెటు తయారుచేయబడిందో యీ సంవత్సరము కూడా అదే సిద్ధాంతాలమీద యీ బడ్జెటు తయారు చేయబడింది. ప్రజాసామాన్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించుటకు యీ మంత్రిగారు వివిధంగానూ ప్రయత్నించలేదు. కొద్దమంది ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే ఈ ప్రభుత్వం కొనసాగింపాడుతూన్నట్లే ఉన్నదికాని ప్రజా సామాన్యం యొక్క పక్షాధిని అభివృద్ధి పరుచటానికి ఎట్టి పయస్కం జరుపడడంలేదు. భూస్వామ్య విధానాన్ని సుస్థిం చేయడం, కష్టించి పనిచేసే కార్మిక కర్షకులను అణగారొక్కడం ధనిక వర్గానికి చేయూతనియడం యీ ప్రభుత్వము యొక్క ప్రధాన ఆశయాలా అవుతుంది. ఈ మంత్రివర్గం యీ ఆశయ సిద్ధికి పనిచేస్తున్నది. ఈ ప్రభుత్వ విధానాలలో ప్రజా సామాన్యం పట్ల లేదు. పాతకాలపు విధానాన్నే పట్టుకు ప్రాకులాడుతోంది. అంతే కాక రాష్ట్రంలోని వివిధ భాషలవారి మధ్య వైమమ్యాల పెంచటానికి యీ ప్రభుత్వం శాయశక్తులా పనిచేస్తోందని చెప్పవలసివలసింది. గత సంవత్సరం బడ్జెటు సమావేశానికి ముందు రాజగోపాలాచారిగారు వారివై విశ్వాస తీర్మానాన్ని యీ శాసన సభలో ప్రవేశ పెట్టారు. అనాడు అట్టి తీర్మానానికి ఎంత మాత్రం అవసరంలేదు. అప్పటికి కొద్ది మాసాల క్రితమే రాజగోపాలాచారిగారు ఆధికారంలోకి వచ్చారు. వారి విధానాల మంచి చెడ్డలు అనాటికి ఇంకా ప్రజలకు గాని, ప్రజా ప్రతినిధులకుగాని సరిగా బోధపడి యుండలేదు. కాని ఈ నాడు వారి విధానాలేమీ సిద్ధాంతాలేమీ ప్రజలకు బాగా తెలిసింది. విశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశ పెట్టుటకు అనివైన సమయమిది. ఈ సంవత్సరములో కాంగ్రెసు పార్టీవారు వివిధంగా పరిపాలన సాగించారో ప్రజలకు బోధపడింది.

"రాజగోపాలాచారిగారి ప్రభుత్వం అగ్రరాష్ట్ర నిర్మాణ సమస్యపట్ల అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా వింతగా ఉంది. ఇతరకాలం బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వాదులు మన దేశంలో అనుసరించి విధించి పాలించు అనే విధానాన్ని పోలింది. ఈ ప్రభుత్వ విధానం కూడా అంధులను తమిళులకు మధ్య విభేదాలు పెంచడం అంధులను కన్నడిగులకు మధ్య విభేదాలు రెచ్చ గొట్టడం అదేవిధంగా మళయాళీలను యితరులపై పురిగొల్పడం

[Sri C. V. K. Rao]

[18th March 1953]

యీ ప్రభుత్వంవారు అనుసరిస్తున్న విధానం. అటు అంధ్ర ప్రజా సామాన్యానికిగాని ఇటు తమిళ ప్రజా సామాన్యానికిగాని యీ ప్రభుత్వం నైతికత్వం లేదని చెప్పవచ్చు. ఉభయ ప్రాంతాలలోను భూస్వాములకు, పారిశ్రామికులకు, మిల్లు యజమానులకు లాభదాయకమైన విధానాన్నే ఈ ప్రభుత్వం అవలంబిస్తోంది. ఆంధ్రులపై తమిళులను ఈనాడు ఈ మంత్రివర్గం చెప్పగొడుతోంది. అంటే అది తమిళ ప్రజా సామాన్యంయొక్క శ్రేయోభివృద్ధిని కాంక్షించి మాత్రం కాదని గుర్తించుకోవాలి. తమిళ రాష్ట్రంలోని భూస్వాములయొక్క కోయంబస్కరులలోని పారిశ్రామికులయొక్క అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని యీ ప్రభుత్వం ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణానికి ఆడు తగులుతోంది. ఏ భాషకు చెందిన ప్రజలు ఆ ప్రాంతంలో వారి స్వభాషలో పరిపాలనను కొనసాగించుకొనవలెననే ప్రాథమిక ప్రజా స్వాభ్యున్నతాన్ని యీ ప్రభుత్వం వ్యతిరేకిస్తోందంటే యిది ప్రజా స్వామిక ప్రభుత్వమే అని సందేహించవలసి వస్తోంది. ఏ కొద్దిమంది ధనికవర్గం వారి శ్రేయస్సుకోసమే యీ ప్రభుత్వం పనిచేస్తున్నట్లునది. ఇక ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి సంబంధించిన అంచనాల విషయంలో యీ ప్రభుత్వం పన్నునకు తగ్గరాన్ని గమనించండి. ఆంధ్రరాష్ట్ర బడ్జెటులో రెండు కోట్లు లోటు భుండునట్లు ఈ అంచనాలలో పేర్కొనబడింది. కాని ఉమ్మడి రాష్ట్రంగా ఉంటే అట్టి లోటు ఏదీ భండదని అంకెలగారడి చేసింది. ఇక్కడే భుండి తంత్రమంతా ఈ అంచనాల అంతర్యం విమిటి. ఆంధ్ర రాష్ట్ర విభజించబడినప్పైతే లోటురాష్ట్రమవుతుందని ఉమ్మడి రాష్ట్రంగావుంటే ఎట్టిలోటుూ భండదని అంచనాలు తయారుచేయడం ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయడమే నని మనవి చేస్తున్నాను. ఇక యీ అంచనాలు తయారు చేయడం కూడా న్యాయంగా జరిగినట్లులేదు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర ఆదాయ వ్యయాలను రెక్క కట్టడంలో ఆంధ్రకు 35 శాతము అని అవశిష్ట రాష్ట్రానికి 65 శాతము అని అనుకొని అంచనాలు తయారు చేశారు. బళ్లారి జిల్లాను యావత్తు పరిశిష్ట రాష్ట్రంలో చేశారు. ఐతే తుంగభద్రా ప్రాకెట్టుకు అయ్యే ఖర్చును మాత్రం ఆంధ్ర బడ్జెటులో చూపించారు. ఏని భావం విమిటి? బళ్లారి జిల్లాలోని మూడు తెలుగు తాలూకాలను వివాద ప్రాంతంగా చేసి ఆంధ్రులకు కన్నడిగులకు మధ్య వైషమ్యాలు పెంపుచేయడం యీ ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యమే అని అడుగుతున్నాను. వివిధ భాషలవారి మధ్య విభేదాలు, కలతలు పుట్టించి తన అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకొందామని ప్రజావాంఛితమైన భాషాప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయిద్దామని యీ ప్రభుత్వం ఆశిస్తున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఎంతోకాలగా ఆంధ్రులు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని కోరుతున్నారు. ఐతే దానిని రాజగోపాలాచారిగారు తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తున్నారు. ఆంధ్రలో ప్రజాస్వామిక శక్తులు సలమైతేకుండా చేయుటకే శ్రీమం రాజగోపాలాచారిగారు యీ లాపతయంపడుతున్నారు. ఈ నాడు రాజగోపాలాచారిగారు అనుసరిస్తున్న విధానం ఆంధ్రులకు నష్టం కలుగు చేసేదిగా ఉంది. బడ్జెటును పరిశీలించవలసి వచ్చినప్పుడు ఒక్క ఆర్థిక సిద్ధాంతాలను మాత్రమే కాక రాజకీయ విధానాలనుకూడా దృష్టియందుంచుకోవాలి. ఈ బడ్జెటులోని వివిధ విషయాలను చూచినట్లయితే యీ ప్రభుత్వం ఏ కొద్దిమంది భూస్వాముల, పెట్టుబడిదార్ల నిమిత్తమే ప్రభుత్వాన్ని నడుపుతున్నట్లు బోధపడుతుంది. ప్రజాసామాన్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించుటకుగాను ఈ ప్రభుత్వం ఎంతమాత్రం శయ్యించడంలేదనే విషయం బోధపడుతుంది. ప్రజాస్వామిక శక్తులను బలప్రయోగం ద్వారా అణగారొక్కడం యీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం అని చెప్పవలసివుంది. ఈ సంవత్సరం బడ్జెటు అంచనాలలోబాటు Introduction to the budget అనే చిన్న పుస్తకాన్ని కూడా యీ ప్రభుత్వం సభ్యులకు పంచిపెట్టించింది.

18th March 1953] [Sri C. V. K. Rao]

ఈ ప్రస్తుతం యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటో మాత్రం నాకు బోధపడటంలేదు. ఇందు లోని విషయాలు చూచినట్లయితే పాఠశాలపు బుర్రాకనీ విధానాన్నే యీ మంత్రివర్గం కూడా ఆనుసరిస్తోందని అనుకోవాలన్న మాట. ఈ ప్రస్తుతం చదివినందువల్ల కలిగే ప్రత్యేక ప్రయోజనం ఏమీలేదు. ఇంతకన్న ప్రయోజనకరమైన విధానాన్ని యీ ప్రభుత్వం ఆను సరించాలి. బడ్జెటు అంచనాలలో పేర్కొనిన ఆయా మొత్తములు విధంగా ఎక్కడ ఖర్చు పెట్టబడ్డాయి అనే వివరాలు స్పష్టంగా ప్రభుత్వం బోధపడుతున్న ప్రభుత్వం బడ్జెటు అంచనాలను తయారు చేయాలి. ఈ బడ్జెటు అంచనాలలో ఒక చోట పిల్లలకు పలకలు, బలపాలు సప్లయ్ చేసే నిమిత్తం ముప్పైవేల రూపాయలు ఖర్చు చేయబడినాయని ఉంది. అయితే ఏమే పాఠశాలలో యీ సౌకర్యం కలుగ చేయబడింది? ఎంతమంది పేద బాలురకు ఈ ప్రభుత్వం సాయపడింది? అనే విషయాలు ఈ బడ్జెటులో కను పించాలి. అసలు పలకలు, బలపాలు కొని ఇచ్చారో లేదో కూడా తెలియదు. ప్రజలకు ప్రజా కలిసిదులకు సుభోధకంగాని విధంగా బడ్జెటు తయారు చేయటంలో ఆంతర్యం ఏమి? ప్రజలు ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానంలోని లోపాలను గుర్తించి విమర్శిస్తారని భయమా అని అడుగుతున్నాను. ఇకముందైనా అంచనాలకు సంబంధించిన వివరములను విపులంగా తెలియజేస్తూ బడ్జెటు అంచనాలను తయారు చేయించవలసిందని కోరు తున్నాను.

“ టైము నివారణకుగాను ఎంతో డబ్బు వెచ్చించామని ప్రభుత్వంవారు చెబుతున్నారు. విలే యీ డబ్బు విధంగా ఖర్చు చేయబడింది? కరువు కాలంలో బాధపడు తున్న ప్రజలను ఈ ప్రభుత్వం వివిధంగా ఆదుకుంది? అనే విషయాలను ప్రభుత్వంవారు వివరంగా చెప్పలేదు. అనేక సందర్భాలలో టైము నివారణ కార్మికముం సకమంగా కొనసాగించడలేదని ప్రజలు అనుకుంటున్నారు. కొంత కొంత మొత్తం సద్వినియోగం చేయబడలేదని కూడా ప్రజలు అభిప్రాయపడుతున్నారు. టైము నివారణకుగాను ప్రభుత్వం అమలు జరుపుతున్న అనేక స్కీములు జరుగడంకాలేదు. అధికారుల, ఉద్యోగిల ఉష్టానసారంగానే యీ పనులు కొనసాగించబడుతున్నాయిగాని ప్రజాపసరాలను గుర్తుచుకొని కొనసాగించడటంలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఈనాడు రాష్ట్రంలో ఎన్నో పాంతాల కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం ఎంతమాత్రం శ్రద్ధ చూపడంలేదు. ప్రజలయిట్టి బాధలనుంచి రక్షించ దానికి చూసుకోలేదు. టైము నివారణకు ఈ ప్రభుత్వం ఏ విధానాలను వివిధ ప్రాంతాలలో అమలు జరుపడలించి ఈ బడ్జెటులో సరిగా తెలుపుతు చేయలేదు. బుర్రా కనీసం ధానే ఈ బడ్జెటు తయారుచేయబడిందని ప్రజాస్వామిక సూత్రాలను అనుసరించి యిది తయారుచేయబడలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఏ కొద్దిమంది భాగ్య వంతుల శ్రీయస్కులకో, ఈ మంత్రివర్గం పాటుపడటంలేదని మాత్రమే చెప్పవలసి వుంది. ప్రస్తుతమున్న సాంఘిక వ్యవస్థను సుస్థిరం చేయడానికి పేద ప్రజానీకాన్ని నిరుపేదలు చేయడానికి ధనికులను ఇంకను భాగ్యవంతులుగా చేయడానికి అనువైన ఈ విధానాన్ని మానుకోవాలని ప్రజాసామాన్యంయొక్క సమస్యలను పరిష్కరించే విధానాన్ని అమలు చేయాలని ఈ ప్రభుత్వవానికి సలహా యిస్తున్నాను.”

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Mr. Speaker, I do not know whether I should really congratulate the Hon. Finance Minister for the Budget he has presented. In all civilized countries, the Budget is presented giving the policy of the Government as also the basic structure of taxation.”

[18th March 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't have the advantage of seeing those countries.”

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, may I tell the Hon. Finance Minister that one need not go to other countries if one is to learn about them. Sitting in the Secretariat itself, he can read very coolly under the fan about the procedure adopted in other countries.

“ Sir, what is the Budget? Budget is not merely giving prepared figures printed in volumes of blue books and supplied to the Members. It should show what amount of revenue they realized, their expenditure and the results they achieved for the money spent. Here, our Finance Minister tried hard to show a nominal surplus of Rs. 20,000 in the Budget. But I doubt the wisdom of it. At what sacrifice, I mean sacrifice of vital interest, has he done it, and at what juncture? When the State is in the grip of famine, should we be producing a surplus Budget? When a man is dying, when we send for a doctor, should we be calculating the fees we will have to pay to the doctor? The life of the patient is all important. Sir, to-day in my own district of Ramanathapuram and in the neighbouring districts of Madurai and Tirunelveli, there is famine the like of which history has not seen. I have spoken to the oldest men alive there. They say that they have not witnessed such a famine condition. I must confess, it has not been so bad even in the worst days of British Rule. What are the measures we have taken to meet the situation by way of relief? Practically nothing. Sir, our Chief Minister not even toured the district. He has no time for it. Nor has the Revenue Minister any time. We cannot solve these problems by hiding our heads like the ostrich in the sand. Sir, is this statesmanship? The Hon. Chief Minister while replying to the debate on the Governor's Address the other day said that he has brought peace and normalcy to the State. I want to ask him : ‘ what is the peace and normalcy that he has given to us? ’ What is peace and normalcy while hundreds of thousands of people are starving, while fair price shops are being closed, while the prices of foodgrains are soaring high, while unemployment is on the increase and while men, women and children are becoming day by day lean, thin and emaciated? When the wolf of hunger is threatening at every door, when thousands are migrating in search of livelihood, when nothing is done to solve these problems, our Chief Minister speaks of peace and normalcy. Sir, the peace and normalcy that has been brought about, if I may say so, is the peace of the graveyard and the normalcy of the cesspool. This is what the Chief Minister has achieved. The Hon. Chief Minister does not know the peacelessness in the hearts and homes of millions and so he talks of peace. He does not know the abnormalities in their daily existence, and so he talks of normalcy. Sir, here I produce something for you to see.”

(The hon. Member was seen holding up a packet in his hand.)

MR. SPEAKER :—“ No exhibition will be allowed in the House.”

18th March 1953]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, I want to pass it on to you.”

MR. SPEAKER :—“ No, the House is not a stage for exhibition.”

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, this packet contains seeds of grass. Do you know what is this for, and wherefrom this has come? This is to-day, these seeds of grass form the sole food of the poor in my district. And they get it from where? From ant-holes. Men have to fight with ants and insects for this handful of grass seeds. They have to delve deep into the bowels of the earth before they can take away the precarious food. I know people who eat nothing but leaves, weeds and roots. Sir, such is the miserable plight. Yet, our Hon. Chief Minister speaks of peace and normalcy. Sir, I am not showing this for creating any effect before this House, but I will be failing in my duty if I did not show it. For, even if I do not show it, Mr. Kamaraj Nadar, President of the Tamilnad Congress Committee, would have shown this to the Hon. Chief Minister. Myself and Mr. Kamaraj Nadar have recently toured my district and we have seen this with our own eyes. And people, hungry and lean, flocked in thousands and showed us their, this food, for which they are struggling. Sir, it is very pitiable. If there is any doubt in the mind of the Hon. Chief Minister, I invite him to visit any of the villages in my constituency of Sivaganga or any village in Tiruvadanai and Tirupattur taluks. Let him visit a village in Chettinad where wealth has accumulated, where, people imagine, the Goddess of Wealth is dancing, and see whether my statement is correct or not.

“ Then, Sir, the purchasing power of the people has gone down. I don't understand the use of producing a surplus Budget at this juncture. For whose benefit, is this surplus? This is the time to spend, and not to produce surplus. Instead, the Government is indulging in financial jugglery. The Hon. Chief Minister while presenting the Budget in the other House wanted to impress them by comparing his achievements with things that existed fifteen years ago. I do not know why he took this fifteen years' period for comparison. He could as well have taken 150 years' period for comparison and could have shown how wonderfully we have done since the Britisher first planted his Union Jack in this land. Probably he might have chosen this 15-year period for comparison, because 15 years ago, he first came into power. And destiny has brought him back to the same seat of office. Sir, even according to him, how does the comparison stand? He said that 15 years ago, we were spending Rs. 2.5 crores on Education and now we are spending about Rs. 12.0 crores. What was the total revenue of the State then? About Rs. 17.0 crores. And what is the total revenue now? About Rs. 67 crores. And if you consider what we spend now in proportion to the revenue now realised, you will find, Sir, that we are not spending more than what we did 15 years ago. In other words the percentage of expenditure on Education to the

[Sri R. V. Swaminathan] [18th March 1953]

total revenue remains static at 16 per cent. Sir, is this an achievement for a person of the eminence of our Chief Minister to boast of? Again our Chief Minister takes pride in saying that 15 years ago, probably when he was at the helm of administration, provision for medical aid was less than a crore. But he provides more than Rs. 3.5 crores. But again I say, Sir, his figures are deceptive. I have got the figures here for then and now: Figures of expenditure on medical aid as well as figures of total expenditure. It then worked out to 6.1 per cent. To-day, for a total expenditure of Rs. 67 crores, we are spending Rs. 3.5 crores which works out hardly to about 5 per cent. In other words, Sir, while income has multiplied manifold the expenditure on medical aid has been brought down. Similarly, Sir, with regard to that most vital item of expenditure, namely, agriculture which is the life-breath of the vast majority of the population, the Hon. Chief Minister claims that he is spending about Rs. 4.5 crores. But, Sir, he includes in this, expenditure on Fisheries. Deducting that, expenditure on Agriculture alone is only about Rs. 3.2 crores and this is less than the Budget estimate of last year.

“ Sir, actually the proportion spent on these vital social services and developmental services has not improved at all. Even of this expenditure which is proportionately becoming less and less, in terms of the total, the bulk goes to the salaries of the officers, establishments and contingencies. What reaches the common man in terms of real service and benefit is less than what it was 15 years ago. And when we consider the vast millions in the rural areas the Government today does much less, very much less. The villager is almost neglected and exploited. Sir, he is crushed by numerous imposts, he is groaning under them. But what the Government gives in return is a mockery.

10-30
a.m.

“ Now there is one other important matter in respect of which Government has totally neglected its obligations. I even call it a betrayal of our promise and faith pledged to the people. I mean, Sir, the renovation of irrigation works in the erstwhile zamindari areas. When we sought to abolish zamindaris, our accusation was that zamindars neglected these irrigation sources. Now, have we done better than the zamindars? These irrigation works are as neglected as they were before and yet we are collecting revenue year after year from the zamin ryots. I ask the Chief Minister and the Finance Minister, ‘Have you honestly got a right to this revenue?’ I say you have no right since you have neglected your duties. I say this because I was one of those who took an active part in the abolition of the zamindari system and now, I feel guilty because of Government’s indifference. When I go to see zamin ryots, I have to hang my head in shame on account of the Government’s apathy. Mr. Speaker, you may recollect that Mr. Bhaktavatsalam, the then Public Works Minister, gave an assurance on the floor of the House of the last Assembly that Government would pay special attention and allot special funds for the renovation of these long-neglected irrigation works in the zamin areas. Sir,

18th March 1953] [Sri R. V. Swaminathan]

these are all simple minor irrigation repairs. Yet Government will not attend to them. Even what little has been commenced has been stopped immediately on the assumption of office of this Government, and that at a time when unemployment is so acute in the zamin districts like Ramanathapuram. At least as a measure of famine relief, they should have been continued. People are asking me: 'What for did we elect you, in spite of strenuous opposition from other parties? Is it for not fulfilling the pledge which your Congress had already given.' What is the answer that I can give to them? Let the Hon. Finance Minister and the Hon. Chief Minister give me a reply. At least as a measure of famine relief the Government can carry out the existing repairs of tanks in the abolished zamindari areas.

"Another thing to which I want to draw special attention, Mr. Speaker, is that the people in the zamindari areas are being squeezed. It is well-known that my district of Ramanathapuram is in the grip of an acute famine. Monsoon has been failing consecutively for the past six years. Government give remission of land revenue only in some places and that too only very occasionally.

"If our agricultural production has gone down we point to the failure of monsoon. Sir, the monsoon has failed continuously for six years. What efforts have the Government made to meet the situation, except asking people to offer prayer? Suppose the monsoon fails for some more years, are we to keep quiet and offer prayer, for the sins we are supposed to have committed? Can we not do something else besides offering prayer? May I assure you, Sir, I am a true Hindu and I believe in God and prayer. But, Sir, we must do something constructive. At least will the Government wake up to their responsibilities? They could do one simple thing. They can install deep bore-tube wells in the tank-beds and irrigate a substantial part of the ayacut."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. He has got only one minute more."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Please give me two more minutes, Sir."

MR. SPEAKER :—"No, the hon. Member has got only one minute."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Then I shall mention one or two points. Time and again I have been repeating the *Kallaru* scheme for Ramanathapuram district. Even now I request the Government to include the *Kallaru* scheme in the supplementary list of the Five-Year Plan. Let them immediately appoint an expert committee to go into the details of the *Kallaru* scheme.

"Lastly, Sir, before I close, I want to give a friendly warning to this Government. Things are not what they seem in the countryside. There is grave unrest. Remember, Sir, this Government is sitting on the top of a volcano. One day they will get a rude shock. Then things will go beyond control for you and for

[Sri R. V. Swaminathan] [18th March 1953]

me, for the Chief Minister and for his colleagues. All the calm that the Government imagine is really the calm before the storm. But that storm can be averted if vigorous thinking, constructive statesmanship and broad and long-range vision come to prevail. Sir, finally one word. When we chose our Chief Minister we and our people had great expectations, because he has come back after holding high offices. We believed that all our distress and difficulties will be completely removed. But to-day people are sadly disillusioned and disappointed. Their hopes are vanishing."

* SRI K. V. RAMESAM :—" Mr. Speaker, Sir, in the words of the Hon. Finance Minister the present Budget has been presented in an atmosphere charged with doubt, suspicions and irritation. Therefore, it is necessarily devoid of any imagination, vision, hope or blessings. The present position of the Government is only that of a care-taker one and in my opinion it is much worse than what it was last year. We find now that the famine menace is only on the increase in the South and added to this the recent retrenchment that has been effected in the Electricity department in the Andhra area, depriving the income of 200 to 500 labourers and about thousand subordinate staff has aggravated the problem of unemployment. The serious evil of unemployment is spoiling the life of thousands of families. Due to this cut in the hydro-electric power system, some of the minor lift irrigation works in Andhra have had to be slowed. Of course Government say that they are leaving unhampered major hydro-electric works."

" I am surprised to find that not a word is mentioned in the present Budget for 1953-54 about the policy of the Government regarding Prohibition. People have been eagerly expecting that Prohibition would be scrapped. The present policy of Prohibition is nothing but a mockery. We refuse to believe that Prohibition has been a success in this State. Prohibition has not rendered any service to the people at large. On the other hand it has thrown away the rich resources of the State which but for Prohibition would have been plenty. Prohibition has resulted in the unemployment of several thousands of families who were previously engaged in that peaceful trade. Therefore it is high time that Prohibition is scrapped and removed from the Statute Book. All along we had been pursuing that policy only on account of prestige."

10-40
a.m.

" I pray to the Members here that this fact should not affect our appreciation of the matter; because in every village and town we find public agitation against the continuance of this unwanted law. Therefore, I appeal to the Members present here to give a clear policy that this law should be removed from the Statute Book as soon as possible."

" I now come to the famine relief measures that are being adopted by the Government. Here again, I must say that the policy of the Government has not resulted in any achievement worth the name. For, the mere opening of gruel centres or of fair-price shops and some small remissions of rent may no doubt help to some extent to remove the distress of the people; but I submit that these have

18th March 1953] [Sri K. V. Ramesam]

resulted in more or less converting the mass of the people into sets of idle fellows. It has only helped more or less to fill the coffers of a few people who are employed in enforcing the famine relief measures. Everywhere it is said from top to bottom that this black spot should be wiped out from the map of India and that measures should be adopted to see that hereafter there is no famine condition allowed to prevail in any part of our State. What are the measures that are adopted and where are the men who talked so loudly that famine conditions won't be allowed to set in. I submit this is not the policy which will enable us altogether to drive out famine from our unfortunate country. Only a very bold policy will help to do so. All the natural resources of the State should have been bent towards this particular object and more and more concentration of efforts should have been made to wipe out this evil and greater enthusiasm should have been infused into our people. They should have been given more work and allowed to continue the projects which were started some years ago. These projects should have been given priority and at least hereafter every resource and all the energy of Government should be diverted to achieve this object sooner than we now expect. There is no use saying that the projects of Tungabhadra, Bhavani and others are going to be completed very soon; the real point is: if you really want to remove this black spot from the map of India, we have to strain our utmost energy and concentrate upon that particular area and see that everything that will conduce to the continuance of the famine conditions in that area is removed altogether.

25 (At this stage Mr. Deputy Speaker resumed the Chair.)

Coming now to the education policy of the Government, I find that there is more or less a silver lining in the otherwise dark horizon. The Government are going to spend about Rs. 12 crores on this department, but my submission is that there are lots of defects in the system. We have been able to turn out students up to now who are useful only for appointment as lower or upper division clerks in the various offices and we find no scheme or plan by which the students will be enabled to maintain themselves to live as men and women belonging to this State. In this connexion, I would like to draw the attention of the Minister for Education and that of our Chief Minister to the fact that there is absolute necessity for opening a polytechnic institute in the Visakhapatnam district where the country is so very undeveloped. I particularly draw attention to it for this reason, that the merchants have generously offered a very decent amount towards the cost of opening such an institute and also offered an extensive stretch of land for the purpose, and I think they even offered Rs. 25,000 per annum for its maintenance. When such a generous offer has been made by the people of the locality, it is only just that the Government should have taken it up and started the institute even last year; even to-day the offer is there, and I appeal to the Government to take up the offer and try to put the scheme into effect. Let not this opportunity be lost.

[Sri K. V. Ramesam] [18th March 1953]

"Coming next to the subject of foodgrains, we are glad that during the regime of the present Government, there has been partial decontrol, but it has not been effectively enforced. For instance, recently there has been a complaint which I brought to the notice of the Minister, that the District Collector of Srikakulam has enforced a ban on the movement of millets from Srikakulam to Visakhapatnam district. We all know that the three districts of Srikakulam, Visakhapatnam and East Godavari were brought into a zone, and therefore there should not have been any difficulty in the matter of the movement of foodgrains within that zone. What the Minister stated was that perhaps the merchants were holding up these millets and therefore the Collector might have suspected it and put the ban. I submit that all these factors were well considered at the time when the zonal system was introduced, and I see no reason why there should be a departure from the wholesome policy now. I appeal to the Government to immediately instruct the District Collector that he should remove every sort of ban on the movement either of paddy or rice or any other foodgrains within those three districts of Srikakulam, Visakhapatnam and East Godavari.

"Next taking up agriculture, I submit, I have a particular grievance with special reference to the districts of Visakhapatnam and Srikakulam. These two districts are mostly zamindari area which has been recently taken over by the Government under the Zamindari Abolition Act. For the last three or four years, every ryot in every village and every town in these districts has been complaining to the concerned authorities that the irrigation sources have been left in utter disrepair with the result that they are not able to hold any water in reserve. Thus there has been a lot of failure of crops particularly in the Narasapatnam division of the Visakhapatnam district. It is due, as I said, to the entire neglect of various irrigation sources in the estates there. I appealed to the officials and also to the District Collector to look into this matter immediately; but they say there is no staff, there is no money and there is no provision. I therefore appeal to the Government to see that in these estates which have been taken over, all the irrigation sources available are harnessed to the greatest advantage of the ryots as early as possible, and particularly before the next rainy season commences this year. I also appeal to the Government that particularly in the Visakhapatnam district, owing to the failure of crops, the ryots both economically and otherwise, have become very poor. All their credit facilities have been lost and this is the time when Government must come to their rescue by advancing loans. We have appealed to the District Collector to recommend the grant of such loans. After all these loans have to be repaid, and they are intended only to accommodate the ryots for a short time with a view to tide over their immediate difficulties."

MR. DEPUTY SPEAKER :— "The hon. Member has only one minute more."

18th March 1953]

* SRI K. V. RAMESAM :—“ Therefore, I submit that some provision should be made for the grant of loans to the ryots in general.

“ So far as the Co-operative department is concerned, I have a grievance. There are several societies formed for building purposes, but unfortunately not one of them has been able to do any work or make much progress, the simple reason being that the allotments made for them have been cut down. The society at Chodavaram, for instance, has not been able to do much work on this account. I appeal to the Government that at least this year sufficient provision must be made for these building societies to enable them to start work and complete it. While it would be a sort of investment for the Government, such a step will afford help to thousands of people who are now homeless . . . ”

MR. DEPUTY SPEAKER :—“ I request the hon. Member to 10-50
resume his seat. He has already exhausted the time allotted to a.m.
him. The hon. Member Sri K. Vinayakam will now speak.”

SRI S. VEMIAH :—“ On a point of order, Sir. This is a general discussion of the Budget. I find that the Hon. Leader of the House is not present here and most of the Ministers are not also available. At a time like this when all the subjects are being discussed, is it not proper on the part of the Government to make the Ministers available here? ”

MR. DEPUTY SPEAKER :—“ Most of the Ministers, including the Hon. Chief Minister, are present here.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ Have they become back benchers? ”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, after having heard virulent speeches from friends like Mr. R. V. Swaminathan which almost amount to an indictment of the present Government I would not be surprised if the Government are not startled when I dub this Budget as the most insipid, dull and uninspiring Budget that I have ever come across. There is nothing spectacular or anything worthy of note in it. It is just a layman's compilation of figures, just as a simple merchant would maintain his accounts. There is nothing real in this Budget, nothing real in the sense that it contains no bold scheme or proposition to solve the distress of the common man, though it pretends to safeguard the down-trodden and the famine-stricken people, from the ravages and the onslaughts of cyclone. It is just like the juggler's wand which pretends to create an illusion in the minds of spectators. And as an artful balance-sheet maker, our Finance Minister has utilized the company method of showing a definite loss as profit. (The Hon. Sri C. Subramaniam : ‘ The hon. Member was just referring to it as a layman's Budget and now he refers to juggler's wand.’) Yes, I shall explain it presently. The point is he wants to make a loss appear as artificial profit.

[Sri K. Vinayakam]

[18th March 1953]

" Sir, the impending problem of the creation of the Andhra Province has cast its shadow on the preparation of the Budget. What does this Budget pretend to show? This Budget simply shows that in view of the creation of the Andhra Province, they are suspending all new schemes and are only giving life to existing schemes to be carried to their fulfilment. Does that solve the problem of the masses that were effected by famine in Tamil districts of the South. I am, of course, aware that the Government have tackled very well the famine problem, and the cyclone that caused havoc in South India, but are the Government satisfied that they have done the best under the circumstances? I know the Government are capable of carrying out more life-giving schemes and projects but they have abstained from doing any such thing for some reason or other—and here I do not wish to be considered as casting any aspersion on the Andhra area—with the result that the problem of famine which has been talked of so much by the Congress Members has created such a deep impression upon us that it is up to the Government to take up the issue immediately and solve the famine problem as early as possible. To borrow the expression from the Hon. Revenue Minister, he found in South India 'not human beings but walking corpses'—almost dead skeletons—and yet they come forward in this House and say 'there are no deaths, no famine and there are no men suffering from want of food' and so on.

" Mr. Deputy Speaker, there is one feature which has got to be mentioned in this debate. After all the Government are exploiting some lignite ores in South Arcot. The results of the investigation are not yet known and we do not also know whether it is going to prove commercially profitable. If the cost of producing one ton of coal is going to be more than Rs. 30, I am afraid, the Government will have to give the go-by to this scheme. Our country is essentially an agricultural country and I am sure the Government will agree with me when I say that they have not done much in the direction of the improvement of agriculture. From time immemorial the agriculturist has been ploughing his land and yet he has not been able to go down deeper than 3 inches. That is the position of our agriculturists to-day.

" Talking of my own constituency, I find there are no proper irrigation schemes and people living in Chingleput district are left to the mercy of Gods—to borrow an expression from our Queen Minister—and if Gods send rain, then there is some salvation for us. The lakes, the ponds and the tanks that are in our district were repaired several years back and to my memory I do not think they were repaired in the near past. That is the plight of the agriculturists in my district. Of course, there are some pet schemes with the Government. They give loans to agriculturists to sink wells, to buy bulls, manure and other agricultural implements. The past Ministry was kind enough to extend these facilities to some of the villages for the betterment of agriculture, but after the new Ministry came into office, they have been rude enough to say that they are not going to start not only new electrical undertakings, but every facility that was available to them before would be put an end to,

18th March 1953] [Sri K. Vinayakam]

with the result that in most of the villages in Chingleput district the agriculturists have even paid the money required and were waiting for connexions but, though the poles arrived, wires arrived, the current refuses to come, because the Government refuse to give electricity. (Interruption.) In spite of our prayers the Gods have turned a deaf ear and rains refuse to come. I have been praying but I never make any public proclamation of my prayers.

Mr. Deputy Speaker, Sir, leaving agriculture, let me come to the handloom industry which is a thorny problem in our State. Complete protection must be given to that trade. Our Chief Minister came forward with a resolution asking the House to give complete protection in regard to certain varieties of handloom cloth and the House never stinted its support to him on that occasion, but gave him complete support. But did the Chief Minister pursue the subject with the Central Government? He should have put up a bold stand with the Central Government, persuaded them, argued with them and if necessary, he should have threatened to resign along with his Cabinet. Instead of doing anything like that he now comes forward in this Budget with crocodile tears telling that the Government sympathise totally with the unemployed weavers. That does no good to them and does no credit to our administration. In passing, I would like to congratulate the Ministry on having put up a strong fight as far as the Finance Commission is concerned and they have been able to get the allotted quota which will augment our finances to a certain extent. But, Sir, as I told you already, this is a layman's Budget. If there is a deficit in the budget, immediately the Finance Minister who is ably supported by the Cabinet, thinks about some new taxes. That is the way they are running the Government for so many years. When they find deficit, they immediately think of levying some small tax or other. After all, what is the amount that is necessary to meet the deficit? It is only 75 lakhs or so. Then they think of levying a tax which was already in vogue some time before but which was suspended by the Central Government. Now they have come forward with the tax—the tobacco tax. It was in vogue in this State some years ago but at the instance of the Central Government it was not continued. Now that the Central Government are not giving the allotted quota under this head, this Government have come forward with the proposal to revive and levy sales tax on tobacco. What does that amount to? It is a cumulative tax; the tax is levied at three stages. The first is the stage when the wholesaler purchases from the manufacturer of tobacco products like beedies, cigars and snuff. The second stage is when the wholesaler sells to the retailer, and the third stage is when the retailer sells to the consumer. Thus, the tax is a multi-point tax. In addition to this, the Central Government are collecting heavy excise duties on tobacco. You have introduced Prohibition, you have practically killed the ex-toddy tappers and left them in the lurch without food and employment. They are struggling. They are coming to you on bended knees and requesting you to give them licences for tapping *neera*, but you refuse because you are afraid that *neera* will be converted into toddy.

11
a.m.

[Sri K. Vinayakam] [18th March 1953]

Secondly you have taken up the cudgels against the handloom industry. Handloom weavers are left in the streets and they have no work. Now you are coming to the labourers and other men engaged in tobacco industry. The revival of the sales tax on tobacco is an onslaught on the trade, and this cottage industry will be almost killed. You are killing the goose that lays the golden eggs, with the result that you will be pestered with the problem of unemployment. I do not pretend to advise the Government. But I make bold to warn them that they are heading to a financial crisis or morass.

"Whenever there is a shortage of funds, the Government think of some small tax like the proposed enhancement of the court-fees, and stamp charge and their last resort is the open market. The credit of the Madras Government stood high in the money market, and we were able to get adequate subscriptions for our loans. We have been very lucky in this respect. Big landlords and capitalists, who have plenty of concealed wealth, are investing in these loans. I do not know whether the Government are doing the right thing by putting, after the partition of Madras State, the two States in a financial stringency of the type that is now prevailing in the composite State. The two States will be having a lot of financial trouble to start with."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"What is your advice?"

* SRI K. VINAYAKAM :—"Tax the rich, if it is possible. But you will not do it."

"Alternatively, you approach the Central Government with a begging bowl asking for more grants. But where you beg, you beg with humility and you do not demand as a matter of right. The Raja of Chettinad was harping on this point. If only our Government muster sufficient courage, they can compel the Central Government to give them more aid."

"In this budget, the district of Bellary is clubbed with the residuary area. On that issue there was a clamour from my Andhra Friends that some of the taluks of that district should have been of necessity included in the Telugu area. On the other hand, my quarrel with the Government is that they have included the predominantly Tamil taluks of the Chittoor district in the Telugu area. They should not have been included in the Telugu area on principles of justice. The inclusion of the Bellary district in the residuary area is as unjust as the exclusion of the Tamil taluks of the Chittoor district from the residuary Madras. Even the Andhra Communist Party has come to the correct conclusion that there are some Tamil pockets in the Chittoor district and that the demarcation of the Tamil and Telugu parts should be done by a boundary commission. I do not know on what principle these Tamil taluks have been included in the Telugu area."

"Sir, we have a Five-year Plan which is always staring us in the face whenever we want some new schemes. To my mind it is a

18th March 1953]

[Sri K. Vinayakam]

very nebulous plan. Two out of the five years have already elapsed. I am sorry to say that I do not know what exactly are the schemes in my constituency, what work has been done so far and what is proposed to be done in the coming years. Is it not the duty of the Government to give us a detailed plan showing which road will be taken up next year, which tank will be repaired, which well will be deepened, which hospital will be constructed and which school will be opened? Whenever we write to the departmental officers about any work, they say that it is not included in the list of works to be taken up under the Five-year Plan. Information about the works included in the Plan which is kept a secret should be made available to the Members of the House.

"I do not claim to possess sufficient knowledge of public finance. To laymen like me, the brochure prepared by the Finance Department is an eye-opener. It gives a clear guidance for the reading and understanding of the budget figures, and without it most of us would have remained uninformed. I congratulate the Finance Minister and his department on producing a brochure of that type."

* SRI V. MUTHU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தையும் அதையொட்டி நிதி மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரச்சங்கத்தையும் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். சென்ற சில மாதங்களில் நமது சர்க்கார் பல கஷ்டங்களைத்தாண்டி பல இயற்கை சோதனைகளைத்தாண்டி அது மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆட்சியை எப்படியாவது கவிழ்த்துவிடவேண்டுமென்று முயற்சியால் எதிர்ப்பு சக்திகள் செய்த இயற்கை கஷ்டங்களையும் தாண்டி இன்று ஒருவாறு கனம் ராஜாஜி அவர்களுடைய சாமார்த்தியத்தினால் ஒரு நிரந்தரமான, உறுதியான, நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உறுதியான சர்க்கார் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். ஆனால் நமது இ. வி. இராமசாமி பெரியார்கூட தன்னுடைய ஹிந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் ஒய்ந்த பின்பு இவ்விதம் சொல்லி இருக்கிறார். ‘இந்த ஆச்சரியார் சர்க்காரை இனி ஐந்து வருஷங்களுக்கு அசைக்க முடியாது’ என்று சொன்னார். அவருடைய ஆசிரவாதத்தால் இந்த ஆட்சி உறுதியாக நிலைத்து இன்று ஐர அமர உட்கார்ந்து 1953-54-ம் ஆண்டு வாழ்க்கையில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் சேர்ந்து தயாரிக்கப்பட்ட இந்த வரவு செலவு திட்டமானது நம்பிக்கைக்கு இடம் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஏழை மக்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு சர்க்காரின் சக்திக்குத் தக்கவாறு இத்திட்டத்தை தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். இருந்த போதிலும் நமது எதிர்ப்புக்கஷி அங்கத்தினர்களுக்கு, காமாலைக் கண்ணுக்கு கண்ட தெல்லாம் மஞ்சளாகத் தோன்றுவது போல் எதிர்ப்புக்காக குறை சொல்லவேண்டுமென்று பல கோளாறு சொல்லுகிறார்கள். எதிர்ப்புக் கட்சியினுடைய அம்சமே சர்க்காரின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதுதான் சம்பிரதாயம். அதன்படி இந்த பட்ஜெட் எவ்வளவு நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக இருந்தபோதிலும் இந்த பட்ஜெட்டை புரட்டிப்புரட்டி பார்த்ததேன் படித்தேன் ஒன்றுமே இல்லை என்று சிலர் பேசும் போது முழுப்பூணிக்கையை சோற்றில் அமருக்குவதுபோல் பேசி இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் எதிர்த்து வருவதால் அவர்கள் நல்ல வழிகளைச் சொல்லும்போதுகூட அவைகளை கவனிக்க முடியாமல் மனம் ஓடிந்து விடுகிறது. உதாரணமாக எதற்கெடுத்தாலும் ஏழைகளின் பெயர் அடிபடுகிறது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் பண மூட்டைகள் இருக்கின்றன, அவர்கள் மேல் கை வைக்காமல் சர்க்கார் ஏழைகள் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பஸ் சொந்தக்காரர்களையும் மில் முதலாளிகளையும் மற்றும் பல Businessகாரர்களையும் நிலச்சுவாந்தாரர்களையும்

11-10
a.m.

[Sri V. Muthu]

[18th March 1953]

பண மூட்டைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதான். சாதாரணமாக நாட்டில் நூறு ரூபாய் கிஸ்திகளை கொடுக்கக் கூடிய நிலசுவரந்தார்கள் கிராமங்களில் பார்த்தால் நல்ல நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கண்டு மற்ற ஏழைகள் பொருமைப்படும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏதாவது வரிப் போட்டால் உடனே ஏழை விவசாயிகளின் தலையில் சர்க்கார் கை வைக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மில் சொந்தக்காரர்களும், பஸ் முதலாளிகளும், சர்க்காருக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏதாவது வரி போட்டால் ஐயோ ஏழை பாசஞ்சர்கள் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் பல முறைகளில் ஏழைகளின் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால் அது ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கிறது. ஒன்றை விட்டு ஒன்றை பிரிக்க முடியவில்லை. கர்பஸ் தீர்க்கும் குழந்தைக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதுபோல் ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. தாயை பிரிக்கவேண்டுமென்றால் குழந்தைக்கு ஆபத்து. குழந்தையை பிரித்தால் தாய்க்கு ஆபத்து நேருகிறது. இப்பொழுது சிகரெட், பீடி, சுருட்டு முதலிய business செய்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவோ பணக்காரர்களாகத்தானிருக்கிறார்கள். நன்றாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக திண்டுக்கலலில் அங்குலிலாஸ் டுகையிலை வியாபாரிகள் நல்ல பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இவ்விதமான பெரிய Businessகாரர்களுக்கு வரிபோட்டால் அது ஏழைகள் மீது கை வைப்பதாகாது. பண மூட்டைகளைத் தப்பவைப்பதற்கு ஏழைகளின் பெயரை சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் எந்த வகையிலும் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டேபோனால் அவர்களுடைய நல்ல உபதேசங்களைக்கூட கேட்க சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

“நாட்டில் பசி பட்டினி இருக்கத்தான் செய்கிறது. இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் பட்டினிச் சாவுகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று மிகைப்படுத்தி சொல்லுகிறார்கள். நமது நண்பர் கனம் பி. ஜீவானந்தம் ஒரு உதாரணத்துடன் பட்டினிப் பட்டத்தை எடுத்துக்காட்டி சொன்னார். பத்திரிகைகளில் பட்டினிப்பற்றி எவ்வளவோ கார்ட்டுகள் போடப்படுகின்றன. அதில் பட்டினிச்சாவுகள் என்றும் எழுதிப்போடுகிறார்கள். அதில் ஒட்டியவயிறும் வெறும் எலும்புக்கூடு போன்ற உருவத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் கனம் ஜீவானந்தம் காட்டிய போட்டோவிலுள்ள பட்டினிச் சாவு பிரேத உருவத்தை என்லாஜ் பண்ணிப்பாருங்கள். இது கார்ட்டுனில் காட்டியிருப்பது மாதிரியில்லை. கொழுத்த உடம்பு உருவமாகத் தெரிகிறது. இதை எப்படி பட்டினிச்சாவு என்று நம்புவது. சில இடங்களில் பட்டினிச் சாவுகள் ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும் அதை மிகைப்படுத்திக்காட்டுகிறார்கள். கனம் ஜீவானந்தம் சொன்ன பட்டினிச்சாவு பொய்வதந்தி என்று நமது நண்பர் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொல்லியிட்டார். எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பட்டத்தை பார்த்தும் பக்கத்தில் இருந்தவர் நேரில் பார்த்தும் இருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சியிலிருப்பவர்கள் சொன்னதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். எது பொய்யோ எது மெய்யோ நம்பமுடியவில்லை. ஜனங்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பட்டினிச் சாவுகள் இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லும் அளவில் இல்லை. நாம் சமீபத்தில் பார்த்திருக்கிறோம் வங்காளத்தில் பட்டினிச் சாவுகள் நடந்து வந்ததைப் பார்த்தோம். அந்த அளவில் இங்கு பட்டினிச் சாவுகள் இல்லை என்றுதான் சொல்லலாம். அதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணம் மனையின்மைதான். மனையைக்கொண்டு வருவதற்கு யார் என்ன செய்வது. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒருவழி காட்டுகிறார்கள். ராஜாஜி ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்பு ஒன்றரை மாதம் கழித்து ஒரு நாள் தினத்தந்தி பேப்பரில் ஒரு கார்ட்டின் போடப்பட்டிருந்தது. அதில் ராஜாஜி உருவத்தை ரோடில் இழுக்கப்பட்டது மாதிரி போட்டிருந்தது. அதனடியில் ராஜாஜி மந்திரி பதவி ஏற்ற 47 நாள் வரையிலும் மழை பெய்யாமல் 48-வது நாள் மதுரையில் அவருக்கு கொடும்பாளி கட்டி இழுத்த பின்புதான் நல்ல மழை பெய்தது என்று எழுதியிருந்தது. இதைக்

1953-54

18th March 1953]

[Sri V. Muthu]

கண்ணு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் அடைந்தேன். ஏனென்றால் ராஜாஜியின் உருவத்தைக் கொடும்பாவி கட்டி இழுத்தால் 48 நாளில் மழை பெய்யும் என்று நம்புகிறார்கள். அவரது கொடும்பாவிக்கே இவ்வளவு சக்தி இருந்த தென்றால் ராஜாஜியையே தேரில் வைத்து ஊர்வலம் கொண்டுவந்தால் ஏராளமாக மழை பெய்து நாடு செழிக்கும். அந்தக் காலத்தில் மழை பெய்வதற்காக ஆண்டவன் மூன்று பிரதிநிதிகளை அனுப்பிவைத்திருக்கிறான். அதாவது நீதியுடைய மன்னனுக்கு ஒரு மழை, நல்ல தர்மத்துடன் நடக்கும் அந்தணருக்கு ஒரு மழை, கற்புடைய மங்கையருக்கு ஒரு மழை ஆக மாதம் மூன்று மழைகள் பெய்தது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் நடந்தது. ஆனால் ஆங்கில ஆட்சி வந்த பிறகு அவரவர்தம் தர்மத்தை விட்டு விலகி விட்டார்கள். அதனால் மழை இல்லை, வருஷத்திற்குக் கூட மும்மரி பெய்யவில்லை. ஆண்டவன் பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய கடமையை (duty)யை சரியாகச் செய்யவில்லை. மழை பெய்யவில்லை. அதனால்தான் மழைக்காக நேரடியாக ஆண்டவனுக்கு பிரார்த்தனை பண்ணும்படி ராஜாஜி சொன்னார். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை நம்பாமல் ராஜாஜிக்குக் கொடும்பாவி கட்டுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் மழை பெய்யும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல், அவர்கள் விட்டு விட்டார்கள். மலம் இருந்தால்தான் நாடு சுகமமாக இருக்கும். உணவு பொருள் கிடைக்கும். எல்லா திண்டாட்டமும் தீரும். குறை சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு சில யோசனைகளைக் கூற பிரிய புகிறேன்.

“இப்பொழுது எவ்வளவோ நீர்பாசன வேலைகளெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. பெரிய தேக்க வேலைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் ஆங்காங்குள்ள சிறிய நீர் தேக்கத் திட்டங்களையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும். உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில் பெரியபுளம் தாலுகாவில் வருஷ நாட்டுப் பிராந்தியத்தில் சதா நீர் ஊற்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். வைகை தேக்கத் திட்ட வேலை உடனடியாக எடுத்து நடத்தப்படவேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக் கடலில் விழுகிற கல்லாறு தண்ணீரை அணை போட்டுத் தேக்கி தமிழ் ஜில்லாக்களில் பாய்ச்சினால் ஒரு சில இடங்களை செழிப்புச் செய்யலாம். இப்பொழுது மழை இல்லாமல் மேட்டூர் பெரியார் முதலிய அணைகளில் தண்ணீர் குறைந்து விட்டது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கல்லாறு அணைகட்டுத் திட்ட வேலையைத் துவக்கினால் நல்லது. தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரும், பார்லியமெண்டரி செக்ரடரி அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட M.L.A.-க்களும் அங்கு போய் பார்த்தோம். இந்தக் காலத்தில் கூட கல்லாறில் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது அனுவசியமாக, அரபிக் கடலுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த கல்லாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நாட்டை செழிப்புச் செய்து உணவு உற்பத்திக் குறையை நீக்க உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலை, கிராம மக்கள் எதை எடுத்தாலும் சர்க்கார்தான் செய்ய வேண்டும் என்றிருந்தார்கள். கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டு கிராம வேலைகளை தாங்களே செய்து கொள்வதற்கு உற்சாகம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மை இப்பொழுது மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிர்க்கா அபிவிருத்தி இலாகா உதவியால் கிராம அபிவிருத்தியை தாங்களே செய்ய வேண்டுமென உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கணைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். துவேஷ மனப்பான்மையிலல்லாமல் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். திருமங்கலம் தாலுகாவில் பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலை நன்றாக நடந்து வருகிறது. அதைப் பலர் வந்து பார்க்கிறார்கள். அதைப்போலவே உசிலம்பட்டிக்கும் இந்த பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலையை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்று அந்த கிராம மக்கள் முதல் மந்திரி அவர்களிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று முதல் மந்திரியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-20
a.m.

1953-54

18th March 1953] [Sri K. Subba Reddi]

ప్రజాసేవలను మాత్రమే వృద్ధిలో భ్రమణిని యీ మంత్రివర్గం జాతి విద్వేషాలను పెంపుచేస్తోందని గుర్తుంచుకోవాలి. ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని లోటు రాష్ట్రంగా చిత్రించి రాష్ట్రనిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయటానికి యీ ప్రభుత్వం యత్నిస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది. బళ్లారి జిల్లాలోని తెనుగు తాలూకాలను రెసిడ్యూయరీ డివిజన్లో చేర్చి ఆంధ్రులకు, కన్నడిగులకు మధ్య విభేదాలు కల్పించడానికి యీ ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేయడం ఎంతో శోచనీయమైన విషయం. అంతేగాక తుంగభద్రా ఆనకట్టకు సంబంధించిన యీ వత్తు ఖర్చును ఆంధ్ర రాష్ట్ర బడ్జెట్లో చేర్చడం యీ ప్రభుత్వం ఆనుసరిస్తున్న విధానాన్ని మరింత స్పష్టం చేస్తోంది. ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని లోటు రాష్ట్రంగా చిత్రించడానికి యీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న యత్నాల కిది తార్కాణం. ఈ ఆంధ్ర లోని అంతట గారడిమంచి ఎవరూ మోసపోవద్దని, ఆంధ్ర రాష్ట్ర స్వయంపాపక విషయమైన సందేహాలకు ఎడమియవద్దని కోరుకున్నాను. జాతి విద్వేషాన్ని రద్దుకాట్టడం ప్రమాదకరమైన విషయమని ప్రభుత్వంవారిని హెచ్చరిస్తున్నాను.

“ఈ నాడు ఆంధ్రదేశంలోని మెట్టప్రాంతాలలో కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. వర్షాలులేక పంటలు సాడిపోయినాయి. ముఖ్యంగా గుంటూరు జిల్లాలోని వినుకొండ, నర్సారావుపేట, పల్నాడ తాలూకాలోని ప్రజలు ఎంతో బాధపడుతున్నారు. వెంటనే కరువు పనులు ప్రారంభించకపోయినట్లయితే ఆ ప్రాంతంలోని ప్రజలు ఇతర చోట్లకు వలసపోయే దుర్గతి పడుతుంది. ప్రభుత్వంవారు వెంటనే కరువు పనులు ప్రారంభించేయాలి. ఈ విషయమై మల్కొగారికి మేమూరాండంలు సమర్పించుకొన్నాం. ఆయినప్పటికీ వారు ఎటువంటి ప్రయత్నం చేసినట్లులేదు. రాయలసీమలోను, ఆంధ్రదేశంలోని ఇతర మెట్ట ప్రాంతాలలోను ప్రజలు దారుణ క్షేమానికి గురికాకుండా భ్రండాని ఆంటే ప్రభుత్వం వెంటనే శ్రద్ధతీసుకోవాలి. ప్రభుత్వం వారి ఇన్స్పెక్షన్ పాలిస్ మారాలి. ఆయా ప్రాంతాలలోని చెరువులు మొదలయిన జలాధారాలకు మరమ్మతులు చేయించాలి. ఈ పథకానికి ప్రజల మొజలు ఎంత వినిపించినా కించితే ఆయినా జాతి పుట్టటం లేదని చెప్పవలసి వచ్చినందుకు విచారించుకొన్నాను.

“ప్రభుత్వంవారు ఆనుసరిస్తున్న పంచాయితీ ఎన్నికల విధానం ప్రమాద భరితమైనదని మేము ఇంకా వరకే యీ శాసనసభలో తెలియజేసి ఉన్నాము. చేతులెత్తే పద్ధతి కాక రహస్య ఓటింగ్ విధానాన్ని అతలు జరపవలసినదని మంత్రివర్గంవారికి విన్నవించుకున్నాం. ఆయితేవారు మా సలహా పాటించలేదు. యీనాడు పంచాయితీ ఎన్నికల మూలంగా గ్రామాలలో పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నాయో గమనించండి. గ్రామాలలో ప్రజాస్వామ్యం రూపుమాసిపోయింది. అంగజం, ఆర్జులం ఉన్నవాడు అడిగిది అటగా, పాడినది పాటగావుంది. పార్టీవైషమ్యాల పారం ముట్టాయి. కొట్లాటలు, హత్యలు జరుగుతున్నాయి. ఈ దుష్పరిస్థితులకు బాధ్యులెవరు? యీ మానీలకు, కొట్లాటలకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసివుంది. ప్రజాస్వామిక శక్తులు ప్రాబల్యంలోకి వస్తాయేమో అనే జరుంతో యీ ప్రభుత్వం ఆనుసరించిన అభివృద్ధి నిరోధకమయిన విధానంయొక్క ప్రతిఫలమే ఈ ఖానీలు, హత్యలు, గృహదహనాలు, అని మనవిచేస్తున్నాను. బహిరంగ ఎన్నికల విధానం వల్ల యీ మధ్యగ్రామాలలో ఇండ్లు, గడ్డికాములూ, పరుగు-రామిరీతి ఆయిపోతున్నాయి. ఈ అపారవస్థానికి యీ ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుంది. పల్నాడ తాలూకాలోని ఓకగ్రామంలో యీ బహిరంగ ఎన్నికలవల్ల రైటింగ్ కూడా జరిగింది. ఈ ఖానీలకు, హత్యలకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుందని ప్రభుత్వం వారికి తిరిగి

11-30
a.m.

[Sri K. Subba Reddi] [18th March 1953]

మనవిచేస్తున్నాను. ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధమయిన యీ బహిరంగ ఎన్నికల విధానాన్ని రద్దుచేసి రహస్య ఓటింగ్ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టమని ప్రభుత్వం వారికి విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను. ఇక జిల్లా బోర్డు ఎన్నికల విషయంలో యీ ప్రభుత్వ అనుసరిస్తున్న విధానం సమర్థనీయం కాదు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణం సాకుగా తీసుకొని జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలను వాయిదావేయడం మంచిపనికాదు. యీనాడు జిల్లా బోర్డు అధ్యక్షులుగా ఉన్నవారిలో చాలామంది గత సాధారణ ఎన్నికలలో వోడింగ్ బడి ప్రజావిశ్వాసాన్ని కోల్పోయినవారు. వారిచేతులలో జిల్లా బోర్డుల పరిపాలనను ఉంచడం ప్రమాదకరమైన విషయం. అంతేకాక యీ జిల్లా బోర్డులను స్వేచ్ఛ అభీనంలో భుజుతామని ప్రభుత్వం యింకొక సూచన చేసింది. ఇది మరి ప్రమాదకరమైన విషయం. ప్రజాస్వామ్య విధానాన్ని పూర్తిగా నాశనంచేసే యీ పద్ధతిని ప్రతి వ్యక్తి ప్రతిఘటించ వలసివున్నదని మనవిచేస్తున్నాను. జిల్లా బోర్డులకు ఎన్నికలు జరపడం బహుశా మన పని ఏమీకాదు. ఇరువది రోజులలోగానిలేదా ఒక నెలలోగాని ఎన్నికలను పూర్తిచేయవచ్చు. అంతేకాని స్వేచ్ఛ అభీనం చేతులలో జిల్లా బోర్డులను భుజుతామనడం పొరపాటు.

“ఇక ట్రాన్స్ నివారణ పనుల పట్ల ప్రభుత్వం ఎంతో శ్రద్ధ చూపవలసి వుంది. రెవిన్యూశాఖ మంత్రిగారు వారి ఉపన్యాసంలో ట్రాన్స్ నివారణకుగాను ఎంతో మొత్తం ఖర్చుపెట్టామని చెప్పారు. కాని ఏ జిల్లాలలో ఎంతెంత ఖర్చుపెట్టారు? ఏయే స్థానములు అమలు జరిపారు? ఎంతడబ్బు మంజూరు చేశారు? అనే విషయాలు వారు వివరంగా సభ్యులకు తెలియజేయవలసిందని కోరుతున్నాను. మా తాలూకాలో కరువు పనులు అమలు జరుపడడంలేదు. అదేవిధంగా వినకొండ, నర్సారావుపేట తాలూకాలలో కూడా కరువు పనులు కొనసాగించడంలేదు. పంటలు పోయినా రైతులకు శిస్తురమిషన్ యీయడంలేదు. ఈవిషయాలన్నిటినీ మంత్రిగారికి తెలుపుకొన్నాం. అయినప్పటికీ వారు ఎంతమాత్రం శ్రద్ధ చూపటంలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఆంధ్రదేశంలోని కరువు పనులను అమలుజరుపకపోవడం విచారకరమైన విషయం.

“పోతే భూమిలేని రైతులకు సాగుకు భూములనిచ్చే విషయంలో కూడా యీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉంది. అనేకచోట్ల అనేక పెరువు గర్భాలను, పోరంబోకులను వేదరైతులు 30, 40 బిండ్లుగా సాగుచేస్తున్నారు. ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలకోర్కీ వారు ఆ భూములను సాగులోనికి తీసుకొనివచ్చారు. అటువంటి వారిపై యీనాడు యీ ప్రభుత్వం మూడు రెట్లు, నాల్గు రెట్లు అయిదు రెట్లు పెంపొంది విధిస్తోంది. ఆ భూములను కట్టాలుగా మాకు యివ్వండయ్యా అంటే మార్కెట్ వాల్యూ వెల్లించమంటోంది. మార్కెట్ ధర వెల్లించే అధిక స్థాయి తే కనుక ఆ రైతులకున్నట్లయితే యీ ఊసరక్షితాలను అంటిపెట్టకొని గత 30 సంవత్సరాలుగా తాపత్రయపడి వుండేవారుకాదు. వారి వద్దనే కనుక డబ్బు ఉండి నట్లయితే ఏ కృష్ణా గోదావరి జిల్లాలలో మాగాణీ భూములు కొనుక్కొని సుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తూ ఉండి ఉండేవారు. ఎంతో కష్టానికి, శ్రమకు, ధనవ్యయానికి ఓర్చి గత 30 బిండ్లుగా వారు యీ భూములలో పెనుటూర్చి ఈనాటికి వాటిని వేద్యయోగ్యమైనవిగా మార్చగలిగారు. ఈనాడు వారిని మార్కెట్ వల వెల్లించమని అనడం దారుణమైన విషయమని మనవిచేస్తున్నాను.

“గత సభ్యులు చల్లా సుబ్బారాయుడుగారు తుంగభద్రా, కృష్ణా నీటివినియోగాన్ని గురించి ఉపన్యసిస్తుంటే అధికమంత్రీ, పబ్లిక్ వర్క్స్ శాఖమంత్రి ముసీముసి

తప్పని నశ్యమగును. ఈ నాడుకోస్తా జిల్లాలలో నివసిచే ఏ వ్యక్తి రాయలసీమకు కృష్ణసీమ ఉపమొగవడరాదని ఆనాడు, కరువు కాటకాలకు నిలయమైన రాయలసీమ తప్పక కృష్ణా జిల్లాలవల్ల సత్యశ్యామలం కావలసిందే. రాయలసీమలో కరువు పరిస్థితులు విర్రవీనపుడు సాయశక్తులూ సహాయపడిందిసర్కారు అంధుల లేననీ, తీమిగులు మాత్రంకాదని ముచ్చరాయుడు గారికి తెలియజేస్తున్నాను. సర్కార్ రాయలసీమ అని విడదీసి ఆంధ్రులూ విభేదాలు కట్టించటానికి మాత్రమే ఆర్థికమంత్రి పంటివారు ప్రయత్నించేస్తారు కాని రాయలసీమకు వారు ఎంతమాత్రంసహాయం చేయరు. తుంగభద్రా, సిద్ధేశ్వరం ప్రాజెక్టులకు సర్కార్ ఆంధ్రులు ఎంతమాత్రం వ్యతిరేకులుకారు. వ్యతిరేకంగా వర్తించినది యీ ప్రభుత్వం వారేనని గుర్తుచుకోవాలి. సర్కార్ రాయలసీమ ప్రజల మధ్య కలతలు పుట్టించి కృష్ణసీటిని దత్తతాన పున్న తమిళ జిల్లాలకు బీసమోనిపోవటానికి యీ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. గండికోటకుకాని, సిద్ధేశ్వరానికికాని తుంగభద్రా ప్రాజెక్టుకు కాని మేము ఎంతమాత్రం వ్యతిరేకులుకాము. రాయలసీమ తుంగభద్రా, కృష్ణా, పెన్నానదుల నీటివల్ల సత్య శ్యామలంకావాలని కోరుకునేవారిలో మేము ప్రథములం అని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ ప్రాజెక్టులు అమలు జరుపుటకు అడ్డు తగులుతున్నది రాజగోపాలాచారి, ముచ్చట్యాం పంటి వారేనని మనవిచేస్తున్నాను. సర్కార్ రాయలసీమ విభేదాలను తిరగతోడి ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణానికి అడ్డురావడానికి యీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు మనపోవడని ఆంధ్రకానన సభ్యులకు విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను. రాయలసీమ పట్ల అధిమానం చూపడమేవారి ఉద్దేశ్యమనట్లయితే రాయలసీమలోని విద్యుచ్ఛక్తి ప్రణాళికలను ఎందువల్ల యీ ప్రభుత్వం విరమించిందని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రం ఎన్నిటికి లోటు రాష్ట్రంకాదు. రాయలసీమ అభివృద్ధి చెందాలంటే ఆంధ్ర రాష్ట్రం విర్రవీన తీరాలి అనిచెప్పుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను."

“இந்தக் காலத்திலே யாருக்கு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று பார்த்தால் அந்த மிட்டாதார் அவர்களுக்குத்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. நல்ல பண வசதியுள்ள அந்த மிட்டாதார்கள் ஏன் செலவு பண்ணுவதற்கு மட்டும் பணம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்? குதவைக்கு மிட்டாதார்கள் எவ்விதம் விரகிறார்கள் என்றால் எட்டு அல்லது பத்து கண்டகத்திற்கு விரகிறார்கள். அதற்கு வருமானம் அப்பொழுது 100 ரூபாய்தான் வருகிறது. இப்பொழுது 5 கண்டகம் போட்டாலும் சரி 250 ரூபாய்கள் வருகிறது.”

11 40
a.m.

[Sri S. Kandaswamy Gounder] [18th March 1953]

அதோடு அவர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். கம்மியாகப் போடுகிறார்கள். அதிகமாக வருமானம் பெருகிறார்கள் இருந்தும் பல வகையிலும் சுரண்டாமல் விடாமலிருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் கவர்ன்மெண்டு இப்பொழுது இந்த மிட்டாக்களை எடுத்துக்கொண்டது உசிதமானது என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் 3 வருஷமாக கந்தாயம் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் இடம் இப்பொழுது தாயில்லாக் குழந்தை மாதிரி தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இனியாவது சர்க்கார் ஏதாவது பொது மராமத்து செய்யாமல் இருப்பார்களேயானால் இதனால் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்படும். விவசாயிகளும் பல விதத்தில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

“இரண்டாவதாக 2 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே கலெக்டர் செலவு செய்கிறதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஐம்பது, அறுபது வருஷங்களாக லட்சியம் செய்யப்பட்டுத் தராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கும் மிட்டா ஏரிகளையெல்லாம் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்கள் போதவே போதாது. ஆகவே இதற்காக குறைந்தது 10 ஆயிரம் அல்லது 5 ஆயிரமாவது சாங்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குத் தக்க உத்தரவை கவர்ன்மெண்டு ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பாலக்கோடு வட்டாரத்தில் ஒரு கால்வாய் எடுக்க வேண்டுமென்று முன்பு ஒரு சமயம் நான் இதே சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். தர்மபுரம் ஏரிக்கு ஒரு அளவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குக் கால்வாய் எடுத்தாலும் அந்த நீர் கடைசியில் தருமபுரி ஏரிக்குத் தான் போகிறது. ஆகையால் தருமபுரி ஏரிக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்ல கால்வாய் வெட்டும்பொழுது, நான் முன்பு சொன்னது போல பாப்பாரப்பட்டி பக்கமாக அதைத் கொண்டு செல்லவேண்டும்.

“மேலும் எங்களுக்குச் சில தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. மிட்டா தொந்தரவுகள் ஒரு பக்கம் இருக்கிறதோடு சில அதிகாரிகளின் தொந்தரவுகளும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அதிகாரிகளின் தொந்தரவை இந்த சபையில் நான் எடுத்துச் சொன்னாலும் ஆபத்தாக இருக்கிறது. சொல்லாமல் இருந்தாலும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நான் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களோடு தனிமையில் பேச விரும்புகிறேன். முன்பு ஒரு தடவை போலீஸ் அதிகாரிகளினால் ஏற்பட்ட தொந்தரவை இந்தச் சபையில் பேசியதற்காகப் பின்னர் எங்கள் கிராமம் ரொம்பவும் துன்பத்தை அனுபவித்தது. அவர்கள் ஏழைகளை ரொம்பவும் சுரண்டுகிறார்கள். அதைப்போலவே கிராம அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களிடம் நிலத்தைப் பயிரிடச் சொல்லுகிறார்கள். பயிர் நன்றாக விளைந்தால் பங்கு கேட்கிறார்கள். பங்கு உரமறுத்தால் அரசாங்கத்துக்கு எழுதிவிட்டு விவசாயிகளுக்கு 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் விட்டு விடுகிறார்கள். அதாவது நல்ல கதிரோடு இருக்கிற வயலை அறுத்து எறிந்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி யெல்லாம் எங்களுக்கு அதிகாரிகள் தொந்தரவு கொடுத்தால் நாங்கள் என்னதான் செய்கிறது என்று தெரியவில்லை. அனேகமாக நாங்கள் பிராந்தியம் மிட்டா பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்ததினால், அந்த மிட்டா பிராந்தியம் இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்துவிட்டதினால் அப்பொழுது இருந்த கஷ்டங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு திரும்ப வராதிருக்க சர்க்கார் உடனடியாக தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும்.

“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மந்திரி சபைக்குத் தலைவராக வந்திருக்கிறார். அவர் ஒரு பணக்காரக் கட்சிக்குத் தலைவர். ஆகவே அவர் கட்சியில் இருப்பவர்களிடமிருந்தாவது பணம் வாங்கி அவைகளை சொனடைகள் மூலம் கடன் கொடுத்து விவசாய மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

“இன்றையதினம் பணக்காரர்கள் மனமுவந்து தங்கள் பணத்தை நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து செலவிட முன் வந்தால் தான் இந்த நாட்டுக்கு கேடும் உண்டாகும். அவர்கள் செலவிடவேண்டுமானால் அது ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களால்தான் முடியும். எனென்றால் இன்றையதினம் பெரிய பணக்

18th March 1953] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

காரர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்கள். அது தான் பெரிய பெரிய பணக்காரர்களின் கட்சி. பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களின் கட்சி. ஜமின்தார்களின் கட்சி. மிட்டாக்களின் கட்சி. அந்தக் கட்சியின் தலைவர்தான் ஸ்ரீ ராஜாஜி. எப்படி மகாபாரதக் கதையில் கொடையாளி கர்ணன், மகா கொடியவனான துர்யோதனனுடைய பொக்கிஷத்திற்கு அதிகாரியாக இருந்து அவன் பணத்தை எடுத்து இவன் தானம் செய்து வந்தானோ அதைப் போலவே, கர்ணனைப்போல் நல்ல குணம் படைத்த கணம் ராஜாஜி அவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களின் பணத்தை யெல்லாம், வாங்கி ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செலவிட முன் வரவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கடிக்க வேண்டிய பணம் பணக்காரர்களிடம்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட மக்களை அதிகாரத்தால் மிரட்டிப் பிடுங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். கணம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய உயிர் நாடி. அவர்களிடத்தில்தான் பணக்காரர்களின் உயிர் நாடி இருக்கிறது. அதேபோல ஏழைகளின் உயிர் நாடியும் அவரிடத்தில் தான் இருக்கிறது. எல்லோரும் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படியாவது இந்தப் பஞ்சத்தை அவர் மனது வைத்தால் தீர்க்கமுடியும். அவருக்கு நல்ல கல்வி அறிவும், தம் சிந்தையும் இருக்கிறது. மக்களிடத்தில் அதிக விஸ்வாசம் உடையவர். கல்வி அறிவு அதிகம் அற்ற நான் என்ன பேசியிருந்தாலும் அதைப் பொருள்படுத்தாது நான் சொன்ன விஷயங்களிலெல்லாம் அவர்கள் அதிக அக்கரை காட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. SAMBASIVAM :—“ துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கத்தார் தயாரித்துள்ள வரவு செலவுத்திட்டத்தைப் பாராட்டி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த சில மாதங்களாக ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தத்தால் விற்பனை வரி குறைந்து, அதே போல மழை பெய்யாத காரணத்தினால் பல இடங்களில் நிலவரியைத் தள்ளிக் கொடுத்ததால் நிலவரியும் குறைந்து, இன்னும் பஞ்சம் போன்றவற்றால் பெரும் பகுதி நமது மாகாண மக்களின் நலனை உத்தேசித்து செலவிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் இந்த வருஷ வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ஒரு பெரும் பகுதி துண்டு விழுமோ அல்லது ஏதாவது புதிய வரிகள் புகுத்தப் படுமோ என்று எல்லோரும் திகைத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மக்கள் எல்லோருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டம் ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை இவ்வளவுமுன் வைத்த நமது மதிப்பிற்குரிய பொருள் அமைச்சர் அவர்களை உண்மையாகவே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எல்லோரும் சொல்வது போல இந்தத் திட்டம் நிகழ்கால நடைமுறையையே மனதில் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது. வருங்காலத்திற்காகப் பொருளாதாரத் துறையில் எந்தவிதமான புரட்சிகரமான மாறுதலையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய புதிய ஏற்பாடுகள் எதுவும் துணிக்கலாகப் புகுத்தப்படவில்லையென்று பலர் கூறினார்கள். நானும் அதை உணர்கிறேன். அந்த வகையில், இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில், இயற்கையின் எதிர்ப்புக் கிடையில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பயங்கரமான நிலைமையில், தலைமை அரசாங்கத்தின் உதவி கிடைக்கும்மா, கிடைக்காதா என்ற ஈரெட்டான நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் பட்டியல் பசியால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், கல்வி அறிவு பூர்ணமாகப் பாப்பப்பாதிருக்கும் வேளையில் அரசாங்கத்தார் உடனடியாக எதை எதை கவனிக்க வேண்டுமோ அதில் தான் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் எதையும் செய்ய அவர்களுக்கு இது சரியான காலம் இல்லை என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் இவையெல்லாம் சீர்ப்பட்டு மறுபடியும் இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வராதிருக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாதிருக்க அத்தியாவசியமான அவசரப்பாதிருக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் துணிக்கலாக எடுத்திருக்க வேண்டும். எப்பொழுது எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்து விட்டோமோ, அப்பொழுது

11-50
a.m.

[Sri A. Sambasivam]

[18th March 1953]

அந்த வாக்குரிமையைப் பெற்ற எல்லோருடைய நலனையும் எண்ணி உடனே நாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். ஏன் நான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்று கேட்கலாம். அதற்குக் காரணம் இது தான். பலர் நகரிலேயே வசிக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்களோ கிராமத்தில் வசிக்கிறோம். கிராமத்தில் வசிப்பதால் கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் அன்றாடம் படும் அல்லலை, துன்பத்தை, துயரத்தை காலை எழுந்தது முதல், உறங்கப் போகும் வரையில் நாங்கள் பார்ப்பதினால் எங்கள் மனம் உடனடியாக இந்தச் சர்க்கார் அவர்கள் துயரத்தைத் துடைக்க, துன்பத்தைப் போக்க, அல்லலைக்களை ஏதாவது வழி வகுக்க மாட்டார்களா என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அவைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்றால் உண்மையில் இந்த நாட்டுக்கு ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல்தான் வேண்டும். இப்பொழுது போகின்ற படியே சென்றால் எந்தக் காலத்திலேயும் நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் துன்பத்தைப் போக்க முடியாது. அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை, திருத்தியமைக்க முடியாது. ஆகவே அரசாங்கத்தார் நல்ல புதிய புதிய திட்டங்களை வகுத்து இந்த நாட்டு மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த, இந்த நாட்டு மக்களின் கல்வி அறிவினமையைப் போக்க ஏதாவது ஏற்பாட்டை செய்தாகவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலில் உணவுப் பிரச்சனை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கப்பட்டாகவேண்டும். அடுத்தபடியாக கல்விப் பிரச்சனை இன்றியமையாதது. இன்றைக்கு கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால் 500 மக்களுக்கு மேற்பட்ட 3,900-க்கு மேற்பட்ட சிறிய பெரிய ஊர்களிலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளையிலெல்லையென்பதை நினைக்கின்றபொழுது சமூக உணர்ச்சி இருக்கக் கூடிய உள்ளங்கள் எல்லாம் நோக்குதான் செய்யும். ஆகவே கல்வித் துறையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பப் பாடசாலைகள் இல்லாத ஊர்களையிருக்கக்கூடாது. ஆங்காங்கே யிருக்கக் கூடிய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு சர்க்கார் நேரடியாகவோ, மாவட்டக்கழகங்கள் மூலமாகவோ ஆரம்பப் பாடசாலைகளை நிறுவத்தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். கல்வி மேலதிகங்கள் இதில் சிரத்தை காட்டு மாறு செய்யவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை ஆசிரியர்களுக்கும் நல்ல சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் லேபர் பள்ளிகள், இராப்பள்ளிகள் இவைகளை நல்ல முறையில் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அவைகளுக்குச் சரியான கட்டடம் இல்லையென்று இருக்கக்கூடாது. சாவடி, பஜனை மடங்கள் போன்ற பொது இடங்களில் அவைகளை நடத்தலாம். அது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு பக்கத்தில் நல்ல பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிணையாது. மற்றொரு பக்கத்தில் படித்துவிட்டுவேலையில்லாது இந்த நாட்டில் மாணவர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாணவர்கள் எல்லாம் ஏன் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற முன் வரவில்லையென்றால் முக்கியமான காரணம் நான் முன்பு சொன்னது போல் ஆசிரியர்களின் நிலைமையை இந்தச் சர்க்கார் உயர்த்துவதற்கு முன் வராதது தான் என்று தோன்றுகிறது. இச்செயல் ஒரு அளவில் கல்வியை பரப்புவதற்கு வழி வகை செய்ததாகும். இதற்கு பெரிய அளவில் செலவு ஆகிவிடாது. கிராம முன்னேற்ற திட்டம் உண்மையில் மக்கள் பெரிய அளவில் முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய வகையில் இல்லை. ஆகவே புதிதாக படித்துவரும் இளைஞர்களுக்கு சில வாரங்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து கிராம முன்னேற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவதில் பயனில்லை. ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராம முன்னேற்றத் திற்குப் பயன் படுத்த வேண்டும். இன்னும் அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தினால் நல்லது. ரூ 50 அல்லது 60 ஆகி விட்டாலும் கூட இறுதியாக ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் கிராமங்களில் எவ்வளவோ முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். ஆகவே கண்டிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தப்படவேண்டும். அவர்களுடைய மதிப்பும் ஊதியமும் உயர்த்தப்படவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது புதிய வழியை மேற்கொள்ளவேண்டும். மற்றும் அதிகாரிகள் போலீஸ்காரர்களைப் போல் மாணவர்கள் முன்னிலையில் ஆசிரியர்களை இழிவாகப் பேசுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அது இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனவை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1953-54

18th March 1953] [Sri A. Sambasivam]

மாணவர்கள் முன்னிலையில் ஆசிரியர்களை அவமதிப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அதை எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கேட்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு கண்டிப்பாக அரசாங்கம் நல்ல மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். இதை மேற்பார்வையாளர்களுக்கு தெரிவித்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும்.

“தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் நாட்டில் மிகுதியாக இருக்கின்றன. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் பொருள் ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிடிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொருள்களைவிட மிகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் ஆரம்ப படிப்புகளுக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டி பள்ளிக் கூடங்களுக்கு பொருள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அரசாங்கம் உதவி தர மறுத்தவருகிறது. சேலம் ஜில்லா போர்டு பள்ளிக் கூடம் வைக்க அனுமதி கேட்டும் கூட அரசாங்கம் கண்டிப்பாக திருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்கள் 30, 36 இருக்கின்றன. அவ்விதம் இருந்தால் அப்படி ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கும்போதுகூட அவர்களுக்கு உதவி கொடுத்து விட்டு ஜில்லா போர்டு சம்பளம் வாங்காமல் உதவி கேட்டால் கொடுக்க தயங்குவதன் நிலைமையை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் கூட ஆரம்பக் கல்விக்கு சம்பளம் வாங்காது இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“உயர்தர படிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் தாலூகா தலைநகரம் போன்ற நகரங்களில்தான் நடக்கின்றன. அங்கு உண்ண உணவு கிடைக்காமலும் வாழ்க்கையை நடத்த இயலாமலும் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கட்டுப்பாடு இல்லாமலும் ஒழுங்கற்ற முறையில் மாணவர்கள் கெட்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வருங்காலத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஓரளவு ஐந்து மைலுக்கு ஒரு உயர்தரப் பள்ளி இருந்தால் மாணவர்கள் மூன்று மைல்கள் நடந்து சென்று படித்து விட்டு திரும்பி வீடு வந்து தாய் தகப்பனாருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து கட்டுப்பாடுள்ள நிலையில் இருக்க ஏற்படும். அதனால் படிப்பிற்கும், பங்கம் இல்லாமல் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ வசதி ஏற்படும். அப்படி பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்தால் அதிக செலவும் ஒன்றும் ஆகாது. சாதாரணமாக குழந்தைகள் படிக்கவேண்டுமானால் உயர்தர பள்ளிக்கூடங்களை ஐந்து மைலுக்கு ஒன்று என்று அமைக்கவேண்டும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் செலவு ஒன்றும் ஏற்படாது. நகரங்களிலிருக்கும் 10, 20 வகுப்புகளில் நான்கு வகுப்புகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் சிறிது ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் போதும். அதிகம் பொருள் செலவு ஒன்றும் ஏற்படாது. ஆகவே உயர்தர பள்ளிக்கூடங்களை ஐந்து மைலுக்கு ஒன்று வைத்துக்கொடுத்து எல்லோருக்கும் வசதியை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இந்த அரசாங்கம் மார்ச்சில் அடைந்த பிறகும் நாட்டில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமை மாறவில்லை. ஓரளவு பார்க்கப்போனால் ஆங்கில அரசாங்கம் நடந்தபோது தமிழ் ஆசிரியர்கள் ரூ. 45 ஊதியம் பெற்றார்கள். இன்றைக்கு நம் அரசாங்கத்தில் ரூ. 40 ஊதியம் வாங்குகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே தமிழ் ஆசிரியர்களை புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறதே யொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. நம்முடைய பழைய தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு முதலியவைகளை படித்து வந்தவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் ஊதியம் போதாது. அதை பார்த்தால் வெகு அவமானமாகவே இருக்கிறது. இதை மந்திரிகள் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே நம்முடைய நாடு நம்முடைய மொழி என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் பழைய புலவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும். தாலூகா நகரங்களிலும் காலேஜ்களிலும் ஸ்கெண்டரி பள்ளிக்கூடங்களிலும் தமிழ் பண்பாடு உயரவேண்டும். தமிழை நம் அரசாங்கம் புறக்கணிக்கப்படும்படியாக விடக்

12
noon.

[Sri A. Sambasivam] [18th March 1953]

கூடாது. இப்பொழுது நடந்து வருவதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நடுத்தர பள்ளிக்கூடங்களிலிருக்கும் இந்த தமிழ் ஆசிரியர்களின் நிலைமையை கண்டிப்பாக உயர்த்தவேண்டும். 1936-ம் வருஷத்திலேயே நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் 'தமிழ் தனித்து இயங்க முடியுமா' என்ற ஒரு நூல் எழுதி இருக்கிறார். நம் முடைய படிப்பை ஓரளவு தமிழிலேயே கற்பிக்கமுடியும். அவ்விதம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நமது பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழை எந்த அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தமிழிலேயே எல்லா பாடங்களையும் கற்பிக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. உண்மையிலேயே ராஜாஜி அந்த நூலை எழுதி 17 வருஷங்களாகின்றன. இந்த 17 வருஷமாக ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்தத் தமிழை மிகமிக வளம்பெறக்கூடியதாக செய்திருக்கமுடியும்.

“அடுத்தபடியாக தமிழை வளர்ப்பதற்கு தனியாக ஒரு குழுவை அமைத்து நாட்டில் தமிழை வளர்ப்பதற்கு புலவர்களை அரசாங்கம் தூண்ட வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“பொதுவாக எல்லாரும் பேசியதைக் குறித்துக்கொண்டிருந்தேன். Administration விஷயமாக 47 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை செலவழிப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை. தாசில்தார் முதலியவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவில் (F.T.) பிரயாணப்படி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அதிகமாகக் (M.T.A.) கொடுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் பிரயாணச் செலவு அதிகமாக செலவாகி வருகிறது. இந்த வகையில் சரிப்படுத்தினால் இந்த வரவு செலவை சரிக்கட்டமுடியும். அவைகளை குறைந்த அளவில் செலவு செய்யவேண்டும்.

“சென்ற நூற்றாண்டில் ராமலிங்க சுவாமிகள் பாடிய பாட்டு ஒன்று என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவர் 'வாடிய பயிர்கள்' என்று ஆரம்பித்து ஒரு பாட்டு பாடியிருக்கிறார். இன்றைக்கும் நாட்டில் அந்நிலை மாறவில்லை. அவைகளை மாற்றியமைப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தசபையில் நமக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 1953-54 வருஷ பட்ஜெட் பற்றி கடந்த இரண்டு மூன்று தினங்களாக பொதுவிவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் முதலில் பேச ஆரம்பிக்கும்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் கடைசியில் முடிக்கும் பொழுது இதை ஆதரிப்பதாகவே தெரியவில்லை. இது 1953-ம் வருட மாதல்போலும். கடைசியாகப் பேசிய சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் முதலில் இதை ஆதரிப்பதாக நினைத்தோம். ஆனால் அவர் பிறகு ராமலிங்க சுவாமிகளின் பாடலைக் குறிப்பிட்டு முடித்தபோது இந்த பட்ஜெட்டை அவர் எதிர்ப்பதில் உறுதியாகத் தெரிகிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் சிலவற்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

“தமிழகத்திலே பல ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் பரவி இருக்கிறது. மேலும் பல இடங்களுக்கும் பரவும் அபாயம் இருக்கிறது. கோயம்பக்தார் ஜில்லா இப்பொழுது பஞ்சப்பிரதேசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தக்காலிக் கடனாக சென்ற வருஷம் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் 1½ கோடி ரூபாய்தான் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பஞ்சகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதிக நிவாரணம் அளிப்பது போய் தக்காலிக் கடனைக் குறைத்திருப்பது என்ன நியாயம் என்று கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்த ராஜ்யத்தில் மழையின்மையால் பஞ்சம் பரவி இருக்கிறது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை யாருமே மறுக்கவில்லை. சென்ற நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக

18th March 1953]

[Sri K. T. Raju]

மழை இல்லா காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய நிலங்களையும் இதர சாமான்களையும் அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருமானம் இல்லாததால் மேலும் மேலும் கடன் வாங்க வேண்டியவருகிறது. கடைசியில் நிலம் ஏலத்திற்கு விடப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏன் கடன் வசூலை ஒத்திவைக்கக்கூடாது. இவர்களின் நெருக்கடியை சமாளிக்க உடனடியாக கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா ஒன்றை ஏன் சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடாது. இதற்கான எந்த விதமான முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப்போக்க மேற்கொண்டு சர்க்கார் கடன் கொடுத்து உதவ வில்லை என்றால் அவர்கள் லேவாதேவிக்காரர்களிடம் போக வேண்டியிருக்கும். அதிக வட்டிக்கு பணம் வாங்க நிர்ப்பந்திக்கப் படுவார்கள். உடனடியாக இந்த விவசாயிகளுக்கு சகல விதமான உதவியும் சர்க்கார் செய்யமுன்வர வேண்டும். அப்படி சர்க்கார் செய்வதில்லையென்றால் அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை இழந்து கிராமத்தை விட்டே வெளியேற வேண்டியிருக்கும். ஏற்கனவே நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் தங்கள் கிராமத்தை விட்டு நகரங்களுக்கு குடியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளை இன்று நாம் பாதகாக்க வில்லை யென்றால் வருங்காலத்தில் மழைபெய்தாலும் விவசாயம் செய்வதற்கு குடியானவர்கள் இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரமே பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் உணர்வேண்டும்.

“இவைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் மிகைப் படுத்திச் சொல்லுவதாக சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் உண்மையை மறைத்து கூறுவதன் மூலம் தங்கள் சர்க்காரைப் பாதுகாப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் அவர்கள் இப்படி உண்மையை மறைப்பதின் மூலம் தங்கள் நாட்டிற்கும் சர்க்காருக்கும் தீங்கு செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்வில்லை. இன்று சென்னை சர்க்காரே இந்த ராஜ்யம் மிகவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் மத்திய சர்க்கார் உதவியின்மீது இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியை சமாளிக்கமுடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் பலர் பஞ்சம் இல்லை என்றும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள், உண்மையில் சென்னை ராஜ்யத்தில் நெருக்கடி இல்லை. எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் சொல்லுகின்றே சொல்லுகிறார்கள் என்றுதானே அவர்கள் கருதுவார்கள். எனவே இந்த ராஜ்யத்திற்கு உதவி தேவையில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிவிடுவார்கள். எனவே சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களை இது போல் உண்மையை மறுத்து பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்று இந்த சபையில் நாட்டில் பஞ்சமில்லை என்று சொல்லும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் தொகுதியில் சென்று மக்களிடத்தில் இவ்விதம் சொல்லுவார்களா என்று கேட்கிறேன். சென்ற வருடம் நில அடமான பாங்குகளுக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுத்து வந்த லேனில் இந்த வருடம் 1½ கோடி ரூபாய் குறைத்து விட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவில் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளும் சர்க்கார் மேற்கொண்டு அதிக உதவி செய்வதை விட்டு இருப்பதிலும் குறைத்து விட்டதானது உண்மையில் இந்த சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய துரோகம் செய்ததாகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தக்காலிக்கடன் களுக்காக சென்ற வருடம் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு மனு செய்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையான விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கவில்லை. காரணம் பணமில்லை. சென்ற வருடம் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பொழுது இவ்வித நிலைமை என்றால் இந்த வருடம் 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கும் போது மேலும் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சபை கவனிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்த சர்க்கார் தங்கள் செலவுக்கு எவ்வளவு வர்போட முடியுமோ அவ்வளவு வரியும் மக்களிடமேல்

12-10
P.m.

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1953]

போட்டாய்விட்டது. இனி எந்தவிதமான புதிய வரிகளும் போடுவதற்கு வழி கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் சென்ற வருடத்தில் ராஜ்யங்களுக்கு உணவு மான்யமாக 21 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இதனால் உணவுப்பொருள்களின் விலை 50 சத வீதம் உயர்ந்து விட்டது. இதனால் தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப்பொருள்களுக்கு மான்யத் தை நிறுத்திவிட்ட மத்திய சர்க்கார் அதேசமயத்தில் சர்க்கரை ஆலை முத லாளிகளுக்கு மான்யமாக 4½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சென்னை ராஜ்யம் பஞ்சத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையென்று ஒப்புக் கொள்ளும் மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக பண உதவி செய்வதற்கு முன் வராமல் அசட்டையாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி வரவேண்டும் என்று கேட்பதில் நமது மந்திரிகள் ஒரு சமயம் பிண வாங்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் தர்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இது விஷ யத்தில் ஏன் கடுமையாகச் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இது விஷ யத்திலாவது எங்களுக்கு ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியாது என்பதையும் இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன் கோயமுத்தூர் ஜில்லா உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவில் அமராவதி அணைக்கட்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் அதற்கு விவசாயிகளும் சர்க்காருக்குப் பணஉதவி செய்வவேண்டும் என்று சென்னை சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டது. விவசாயிகளும் எப்படியாவது அணை கட்டினால் போதும் என்று கருதி தங்களிடத்தில் பணமில்லாவிட்டாலும் வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி 6 லட்ச ரூபாய் சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் அந்த திட்டத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. இந்த வரு டத்திலாவது ஆரம்பிப்பார்கள் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இந்த வருடமும் விவசாயிகள் எமாற்றப்பட்டார்கள். சர்க்காரிடம் கொடுத்தபணத்திற்கு விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய நபர்களுக்கு வட்டி கொடுத்து வருகிறார்கள். இது உண்மையில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளை மேலும் எந்த அளவுக்குபாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒன்று திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும், அல்லது அவர்களிடத்தில் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டும். முடிந்தால் ஆறு லட்ச ரூபாயைத் திருப்பி அவர்களிடமே கொடுத்து விடவேண்டும்.

“இந்த அமராவதி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் கோவை ஜில்லா விற்கு இதை ஒரு பஞ்ச நிவாரணவேலையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த திட்டம் நிறைவேறினால் 17,000 ஏக்கர் நிலம் பாசானத்திற்கு வரும். அடிக் கடி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படும் கோவை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கும் இது ஒரு உதவியாக இருக்கும்.

“இந்த சர்க்கார் மக்களை பாதுகாக்க இந்த குறைந்தபட்சம் திட்டத்தைக் கூட நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர மறுக்கிறது. பஞ்சத்தைப் போக்க தாங்கள் நட வடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவதாக வாய்மையில் சொல்லிக்கொண்டிருந் தால் போதாது. நடைமுறையில் காண்பிக்கவேண்டும் உடுமலைப்பேட்டை யில் இன்று குடிதண்ணீருக்கு ஒரு குடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு அணை கொடுக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் இங்கு குடி தண்ணீருக்கு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த அமராவதி திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தையும் போக்கமுடியும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரவெட்டு, இதனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தொழி லாளர்கள் மட்டும் அல்ல. நாட்டின் உற்பத்தியும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மல் ஸ்டேஷன் கட்ட வேண்டும் என்று சொன் னால் உடனேயே சர்க்கார் பணமில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பண மில்லை என்றே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களையும், பொதுமக்களையும், உற்பத்தியையும் பாதிக்கும் இந்த பிரச்சனையில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்த மின்சார

18th March 1953]

[Sri K. T. Raju]

வெட்டு இந்த வருடம் மட்டுமல்ல. கடந்த பல வருடங்களாகவே இம்மாதிரி யான நிலை தொடர்ந்து ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது மின்சார நிலையங்கள் யாவும் மழையை நம்பி இருக்கிறது. மழை இல்லை என்றால் மின்சாரமில்லை. எனவே மேலும் இது போன்ற அபாயம் வருடாவருடம் வந்து கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க தர்மல் ஸ்டேஷன் தேவை. இதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமும், கடன் வாங்கியும் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இன்று மில்லில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்டுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாரத்தில் மூன்று தினங்களுக்குக் கூட வேலை மில்லை. இவர்கள் எப்படி தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும், எனவே இவர்களுக்கு நஷ்டஈடாக பணம் கொடுத்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்த தொழிலாளர்களைப் பட்டினியால் மடிய விடுவது நாட்டிற்குப் பெரிய அபத்த. ஆகையால் சர்க்காரும் மிஷ்முதலாளிகளும் சேர்ந்து உடனடியாக இவர்களுக்கு நஷ்டஈடாக்கக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைய தினம் மழை பெய்யாததால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு நாம் உதவி செய்தாகவேண்டும். அது அரசாங்கத்தின் கடமை. நாட்டை ஆள்வோரின் கடமையாகும். அரசாங்க மந்திரிகளாயினும் சரி, சட்டசபை அங்கத்தினர்களாயினும் சரி இதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பல இடங்களில் பல தொழிலாளர்கள் தங்கள் நியாயமான குறைகளை நிவர்த்தி செய்துக் கொள்வதற்காக சிளரிச்சிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை சமரசம் செய்து வைக்க நாங்கள் சென்றால் நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள், அவர்களை நாங்கள் தான் தூண்டி விடுகிறோம் என்று எங்களுக்கு தடை விதிக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் மிராசதாரங்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கும் மில் முதலாளிகளின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுடைய சேஷமத்தையும் பாதுகாக்க போலீஸ் படையை முன்னணியில் வைத்துக் கொண்டு முன்னுக்கு வருகிறதே தவிர நியாயமான குறைகளை, மக்களின் துன்பங்களை விவசாயிகளின் கஷ்டமாய் நிலையை நீக்கவோ, போக்கவோ, முன் வரவில்லை. எனவே இந்த நிலையில் சர்க்கார் கொள்கை சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது தொழிலாளர்களின் நன்மைகள் ஒரு பக்கத்தில் புறக்கணிக்கத்தான் படும் என்பதில் விந்தை எதுவுமில்லை. எப்படியாவது குறைந்த பட்சமாவது இவர்களின் குறைகளை நீக்க சர்க்கார் உடனடியாக முன் வந்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையேயுள்ள சமூகமான உறவுநிலைமை நாளடைவில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு மென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக கஞ்சித்தொட்டிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். பஞ்சத் தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றுதான் கஞ்சித்தொட்டிகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் பஞ்ச நிலைமை அதிகமாக இருந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் சித்தோடு என்ற கிராமத்தில் ஒரு கஞ்சித்தொட்டியை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்தது. *திறப்பு விழா அன்று R. D. O. வராதான் காரணமாக அந்த கஞ்சித் தொட்டியை நான் திறந்து வைத்தேன். நான் திறந்து வைத்த முகூர்த்தமோ என்னவோ அதை 28 நாட்களிலேயே மூடிவிட்டார்கள். ஸ்டாக் இல்லாமல் மூடப்படவில்லை ரஷ்யாவிலிருந்து நமது நாட்டில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு கோதுமையும் அரிசியும் செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் மூலமாக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த தானியங்கள் இன்னும் மூன்று மாதத்துக்கு கைவசம் இருக்கிறது என்று கோவை ஜில்லா கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். இருப்பினும் அந்த சர்க்குக்களை எல்லாம் வேறு ஐடங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டு இந்த கஞ்சித் தொட்டியை மூடி விட்டார்கள். இது நியாய மில்லை. இதைப்பற்றி நான் R. D. O. விடம் கேட்டபோது அவர் இது சர்க்கார் உத்தரவு என்று சொல்லி விட்டார். சர்க்கார் ஏன் இது மாதிரியாக செய்தது என்றுதான் எனக்கு இதுவரையிலும் தெரிய வில்லை. கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தும் போது ஐந்து மைல் விலதிர்ணத்தில் தான்

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1953]

வைக்கிறார்கள். நடக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்ற மக்கள் ஐந்து மைல் நடந்து சென்று கஞ்சித் தொட்டிக்கு போக வேண்டுமென்றால் அவர்கள் போக வர பத்து மைல்கள் நடக்க வேண்டும். ஆகவே கஞ்சித் தொட்டிக்கு நடந்து சென்று ஒரு வாய்க் கஞ்சியைக் குடிப்பதை விட பச்சைத் தண்ணீரையே குடித்து விட்டு மரத்தடியில் படுத்தி மடிந்து விட அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். கஞ்சித் தொட்டிக்கு போவோர் எல்லாம் கர்ப்பினிகள், குழந்தைகள், நெசவாளர்கள்தான். ஹரிஜனங்களை அங்கு அனுமதிப்பதில்லையே கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடியானவர்களோ உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படும் போது அந்த குடியானவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் இந்த ஹரிஜனங்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் படி இந்த சபையில் உள்வாங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரஷ்யாவி்லிருந்து நமக்கு அனுப்பிய உணவுப் பொருள்களை கஞ்சியாகக் காய்ச்சிக் கொடுக்கக்கூட இந்த சர்க்காருக்கு முடியவில்லை.

“என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நெசவுத் தொழிலாளர்கள், துடுப்பதி நசியனார், காஞ்சிக்கோவில், பெரிய வீரசங்கலி, ஆய்கிவுண்டன் பாளையம் போன்ற கிராமங்களில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் உடனடியாகக் கஞ்சித் தொட்டி வைக்கவேண்டும். இந்தக்கஞ்சித் தொட்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கும் கஞ்சி கொடுக்க வேண்டும், பொதுவாக எதை தொகுதியில் பெரும்பான்மையான கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. பாசன வசதியுள்ள கிணறுகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் வறண்டு கிடக்கின்றன. கிறுதண்ணீர் இருக்கும் தோட்டங்களுக்கு யாராவது தண்ணீருக்குச் சென்றால் அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. காரணம் அவர்களுக்கே தண்ணீர் போதாமல் இருக்கும் பொழுது எப்படி மற்றவர்களை அவர்கள் அனுமதிப் பார்கள். எனவே இம்மாதிரி நிலையில் இருக்கும் அந்த கிராம மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எனது தொகுதி. பெருந்தரை பிரிக்காவில் சுமார் 700 கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவைகள் யாவும் தோட்டக் கிணறுகள். இப்பொழுது இவைகளில் தண்ணீர் கிடையாது. மூன்று அல்லது நான்கு முழம் கிணற்றை வெட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதனால் புஞ்சை தாண்டியங்களைப் பயிர் செய்யலாம். ஒரு கிணறு வெட்டி குறைந்தது ரூ. 500 பிடிக்கும். உண்மையில் சர்க்கார் உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்பது உண்மையானால் இந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கிணறு வெட்ட பண உதவி செய்ய முன் வர வேண்டும்.

“இன்று விவசாயிகள் பெரிய கடன்காரர்களாகி அவர்களின் நிலங்கள் எல்லாம் லேவாதேவிக்காரர்கள் கையில் போய் விடக் கூடிய ஆபத்தான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த நிலங்களைப் பாதுகாக்க உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தக்காவில்கடனுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் 1½ கோடி ரூபாய் போதாது. மேற்கொண்டும் அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

“முடிவாக கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் புஞ்சை தானியங்களையாவது நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விநியோகிக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் நூற்றுக் கணக்கான குடியானவர்கள் பட்டினி யால் மடிய வேண்டியவரும்.

“இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
p.m.

SRI K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER :—“உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே ; சபை முன்பு வைக்கப்பட்டு இரண்டு நாளாக விவாதிக்கப் பட்டுவரும் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரவு செலவு திட்டத்தை இன்றைய

18th March 1953] [Sri K. S. Lakshmiopathi Naicker]

தினம் இந்த அரசாங்கம் சபை முன்பு வைத்திருக்கிறதென்றால், எந்த அரசாங்கம் பதவியில் இருந்தாலும் ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்து சபை முன்பு வைத்து அதற்கு சபையின் அதிகாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் தான் அந்த திட்டப்படி செலவு செய்யவேண்டுமென்பதே கொள்கை. அப்படியிருக்கும்பொழுது அப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் எந்த விஷயமும் ஆதரிப்பதற்கு இல்லையென்று பொதுவாக பல அங்கத்தினர்கள் ஒரேயடியாகக் குற்றத்தைத்தான் சாட்டினார்கள். குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்காகத்தானே சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் வெறும் குற்றத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்ட விரும்பவில்லை. சர்க்கார் இதை நீக்கி இந்தமாதிரியாகச் செலவு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் சொல்லி, அதனால் உண்மையாகவே சர்க்கார் அந்த யோசனைப்படி நடந்தால் பலன் உண்டாகும் வழியையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்க வரவு செலவுகளைத் தயாரித்து அதை புஸ்தக ரூபத்தில் நிதிமந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இந்த பட்ஜெட்டில் சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டும்பொழுது சர்க்கார் அதை நீக்க முன்வர வேண்டுமீது தவிர தங்களுக்கு உள்ள மெஜாரிட்டியைக் கொண்டு இதையே பால் டெய்கொண்டு போவதென்றால் இப்பொழுது நாம் எல்லோரும் விவாதம் செய்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக உண்மையை மறக்காமல் நியாயமானவற்றை உடனடியாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அதை நடைமுறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்த உண்மையான கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இது இன்றைய தினம் சட்டசபையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நாம் எல்லோரும் பார்க்கவேண்டும். சட்டசபையில் நடக்கும் விவாதங்களை சர்க்கார் நன்கு புரிந்துகொண்டு நடக்காமல் தங்கள் இஷ்டப்படியே எந்தக் காரியத்தையும் நடத்துவதென்றால் அதில் அர்த்தம் மில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அங்கத்தினர்கள் கூறும் யோசனையை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற யோசனையுடன் கூடவே சில குறைபாடுகளை மாத்திரம் நான் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கான பரிசாரத்தையும் கூற விரும்புகிறேன்.

“சர்க்காரின் அடிப்படை இன்றையதினம் எப்படியிருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு கட்டடம் அழகாக நெடுநாள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டும்பொழுது அதிக ஆழம் அஸ்திவரம்போட்டு, கட்டடத்தைக் கட்டும்பொழுது நல்ல காரையையும், சிமட்டியையும் உபயோகித்துக் கட்டவேண்டும். பணம் செலவாகிறதே என்று பார்க்கக்கூடாது. அதேபோல் அரசாங்கக் கட்டடத்தைக் கட்டவேண்டுமென்றால் அஸ்திவாரமே மில்லாது, நல்ல உரமிக் செங்கலை உபயோகிக்காது, வேகாத கற்களைக்கொண்டு காரை சிமிட்டியின்றி கட்டடத்தின்மேல் பலம் வாய்ந்த ஸ்ரீ ராஜேஸ்வரன்ச்சாரியார் என்ற சிகரத்தை மாத்திரம் வைத்துவிட்டால் அரசாங்கம் நடந்துவிடுமென்று யாரும் கருதக்கூடாது. ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் தகர்ந்தே போகும். ஆகவே கட்டடம் தகராமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் அடிப்படை அஸ்திவாரமாகிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமையையும், அரசாங்க கட்டடத்தின் கற்களாகிய அரசாங்க என். ஜி. ஒ.-க்களின் குறைபாடுகளையும் உடனடியாக நீக்க சர்க்கார் முன்வந்தாகவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளிலிருந்து பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை அரசாங்கத்தின் கட்டடத்திற்கு அவசியமானவர்கள். உணவு தான்யப்பொருளை உற்பத்தி செய்துகொண்டு வரக்கூடிய விவசாய மக்கள் தான் அரசாங்கக் கட்டடத்தின் தூண்கள். அவர்கள் எல்லோரும் நல்ல நிலைமையில் இருப்பார்களேயானால் அன்றைய தினம்தான் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று அர்த்தமாகும். அவர்கள் கேசுமமாக, ஊக்கமாக, உற்சாகமாக வாழ்வார்களேயானால் அன்றையதினமே அரசாங்கக் கட்டடத்தின் அஸ்திவாரம் பலமாக இருக்கிறதென்று அர்த்தமாகும். ஆனால் இப்படியாகப் பார்க்கப்போனால் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கிராம

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker]

[18th March 1953]

அதிகாரியின் நலனைக்குறித்து ஏந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. விவசாய மக்கள் இன்றைய தினம் பட்டினியால் செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கணம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் ஆட்சியில் யாரும் பட்டினியால் செத்தார்கள் என்று பொய் வரக்கூடாதென்று எண்ணி அரசாங்க அதிகாரிகள் இந்த உண்மையை அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல கிராமப் புறங்களிலே மக்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமையையெல்லாம் சர்க்கார் கொஞ்சம்கூட கவனிக்கவில்லை. அவர்களுடைய துன்பத்திற்கு அனுதாபம்கூட இந்த சர்க்கார் தெரிவித்துக் கொண்டுவதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே பல கிராமங்களில் ஜனங்கள் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் சொல்லும் போது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து பட்டி பிடித்து பட்டினியால் செத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் கிராமங்களில் சித்திரக் கற்பனை இருக்கிறது என்று சொல்லுவதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லும்படியாக கிராமங்களில் கிராம மக்களுக்கு சித்திரக் கற்பனை இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே நேரில் கொண்டுபோய் காண்பித்தாலும் அதை மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை கிராமங்களில் போய் சொன்னால் உண்மையிலேயே விரும்பு வார்களா என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலேயே யேசு போது சர்க்கார் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு அதிகமாக பணம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பசுவானது நல்ல பால் கரந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆகாரம் போஷணை இல்லாமல் இருந்தால் அது எவ்வளவு நாட்களுக்குத் தான் நல்ல பால் கொடுக்கும். அவ்விதம் அதற்கு நல்ல ஆகாரம் போட்டு போஷணை செய்து வந்தால் தான் அது நல்ல பால் கொடுத்தும், அம்மாதிரி தான் விவசாயிகளுடைய உதவியும். இப்பொழுது நாவு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விவசாயிகளை உத்தேசித்து தான் அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாயிகளுக்கு இது வரையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. பசவை போஷித்தால் தான் அதிகமான பால் கரக்கலாம். மேலும் மேலும் அவர்கள் மீது வரியை சுமத்திக்கொண்டே போனால் அவர்களால் தாங்க முடியாது. இந்த வரவு செலவை சமாளிக்க வேண்டும் என்று வரி போட்டுக்கொண்டே போனால் அவர்களால் தாங்க முடியாது. போஷணை இல்லாத பசவைக் காப்பது போலாகும். நமது வீட்டிற்கு ஒரு விருந்தாள் வந்தால் பசவை போஷித்து வைத்திருந்தால்தான் அந்த விருந்தாளி வந்தவுடன் காலிப்பு பால் காக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் கொஞ்சம் கூட பால் காக்க முடியாது. ஆகையால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது இந்த வரியை அவர்களுக்குப் போடாமல் மக்களுக்கு உபகாரம் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நகரங்களில் ஓடக்கூடிய பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். எத்தனாக என்றால் வருமானத்தை உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கும் இந்த பட்ஜெட்டை சமாளிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தாலும் அவர்கள் அதை எடுத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்களும் இன்னும் மற்ற விவசாயக் கருவிகளும் வாங்கி வாடகைக்கு விட்டு வரலாம். அவைகளை அப்படி வாங்கி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும், தாலுகா விற்கும் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதன் மூலமாக சர்க்காருடைய வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இரண்டாவதாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு பல வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் செய்து வருவதில் ரோடுகளையும் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் அமைத்துக்கொண்டு வரும் ரோடுகளை பின்னடிவரும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகஸ்தர்கள் அவைகளை சரியாக கவனிப்பது இல்லை. அதற்கு பதிலாக சிறு சிறு குளங்களை மராமத்து செய்து அவைகளை தேக்கிக்கொண்டு வந்தால் விவசாயத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதிலிருந்து வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கும் வழி இருக்கிறது. அதன் மூலம் அவர்களிடமிருந்து தண்ணீர்

18th March 1953]

[Sri K. S. Lakshminpathi Naicker]

வரியை வசூலிக்கலாம். அவர்களும் மனமுவந்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே டிராக்டர்களையும் பம்பு செட்டுகளையும் வாங்கி வாடகைக்கு விடுவதோடு ஏரிகளைக் கட்டி, குளங்களை சீர்படுத்தி, கரை போட்டு அவைகளின் மூலம் வரமானத்தை அதிகப்படுத்தலாம்.

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கரை போடுவது (காண்டர் பண்டு) என்ற விஷயம் நமது பட்ஜெட்டில் காணப்படுகிறது. இந்த காண்டர் பண்டு வேலையை ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பஞ்ச நீவாரண வேலையாக நடத்த வேண்டும். அநேகம் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று வந்தேன். ஆனால் அவகாசம் குறைவாக இருப்பதால் சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

“ விவசாய டிராபர்மெண்டில் அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்காக டிமான் ஸ்ட்ரேஷன் purposes க்காக அதிகம் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்ததாக உள்ள animal husbandry கால் நடை டிராப்ட்டு மெண்டை கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். இந்த இலாகாக்களை முற்றிலும் கவனிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் கால் நடை அபிவிருத்தி அடைந்ததால் தான் விவசாயம் முன்னுக்குவரும். கால் நடைகளை கவனிக்காமல் புரக்கணித்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஏன்? கால் நடைகள் போட்டுப் போடுவதாக இருந்தால் மெம்பர்கள் அவைகளைப் பற்றியும் பேசியிருப்பார்கள், அவைகளுக்கு வாய் பேச வசதியில்லை. இருந்த போதிலும் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்வம் அளிப்பதுபோல் கால் நடைகளையும் கவனிக்கவேண்டும். கால் நடை வைத்திருப்பவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டும். கால் நடைகளை விருத்தி செய்வதற்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு வித பணமும் ஒதுக்கவில்லை. இன்றையதினம் கோழி வளர்ப்பைப் பற்றி பேசப் படுகிறது. கோழி பண்ணைவைத்து தனிப்பட்டவர்கள் கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார்-உபகாரம் கிடைப்பதில்லை. ஒரே ஒரு இடத்தில் உபகாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். காட்பாடியில் அமெரிக்கன் மிஷன் இதற்கு சலுகைகள் காட்டிக்கொண்டு வருகிறது. கிராம வேலைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சலுகைகள் காட்டிக்கொண்டு வந்தால் உண்மையிலேயே நாம் விவசாயத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் ஒரு விதத்திலும் இந்த கால் நடைகளுக்கு சர்க்காருடைய உதவி கிடைக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இதை கவனிக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ கிராமங்களில் சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை. 12-30
நமது நாடு கேஷம்மாக மற்ற நாடுகளுடன் வாழவேண்டுமானால் மக்கள் p.m.
நல்ல திடகாத்திரர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய மனது நல்ல நிலையில் இருக்கவேண்டும். கவலை இல்லாமல் வாழவேண்டும். இப்பொழுது மக்களுக்கு வீடு இல்லை. உண்ண உணவு இல்லை. உடுக்க உடை இல்லை. அவர்களுக்குக் கவலைக்கு மேல் கவலைகளைப் புகுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளை தினம் நமது தேசத்தை பாதுகாக்க யுத்தவீரர்கள் வேண்டும். நாடு இந்தநிலையில் இருந்தால் யாரை எதற்கு எதிர்பார்க்க முடியும். இன்றையதினம் இளைஞர்களுடைய chest அளவு எந்த விதமாக இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் நல்ல ஆரோக் யமுள்ளவர்களாக இல்லை. பலமில்லாமலிருக்கிறார்கள். அநேகம் கிராமங்களில் டாக்டர்களே இல்லாமல் ஆஸ்பத்திரிகள் சும்மா இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஜில்லாக்களில் Van-கள் இருக்கின்றன. அவசரமாக வைத்தியம் செய்வதற்கு அங்கங்கே மருந்துகளைக் கொண்டுபோவதற்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். எந்தந்த இடங்களில் காலரா, பிளேக் கண்டிருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களுக்கு இந்த Van-கள் மூலமாக மருந்துகளைக் கொண்டுபோய் சிகிச்சை செய்யலாம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த Van-களைக் கொண்டுபோய் வைத்து அதில் ஒரு டாக்டரை அனுப்பிவைத்து சிகிச்சை செய்யலாம். இவ்விதம் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று பிரயாணம் செய்து சிகிச்சை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம். நகரங்களில் இருந்தால் அவர்களுக்கு

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker]

[18th March 1953]

வருமானம் வருகிறது என்பதால் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வதில்லை, அவர்கள் நகரங்களிலேயே இருந்துகொண்டு வருமானத்தை பெற்றுக்கொண்டு இந்த வான்கள் மூலமாக கிராமங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சை செய்யலாம். காலை 6-மணிக்குப் புறப்பட்டு மாலை 6-மணிக்கு திரும்பி நகரங்களுக்கு வந்துவிடலாம். உண்மையிலேயே இப்பொழுது கிராமங்களில் பிரசவத்திற்கு வசதியே இல்லை. ஜனங்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே நான் சொல்வதென்னவென்றால் ஒரு மோபைல் ஆஸ்பத்திரியை இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். விளம்பரம் சம்பந்தமாக குறிப்பிடுகிறேன். விவசாயம் முன்னுக்கு வருவதற்கு demonstration மூலமாக செலவு செய்து சினிமாப் பங்கள் மூலமாக ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் விவசாயத்தைப் பற்றியும் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி பற்றியும் விளம்பரம் செய்யலாம். அதற்காக ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பங்களிை காட்டவேண்டும். இப்பொழுது நகரங்களில் நான்கண் காட்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளை கிராமங்களில் நடத்த வேண்டும். இங்கு நடந்த ஒரு கண்காட்சியைப் பார்த்தேன். விவசாய டிபார்ட்மெண்டு கண்காட்சியில் சேர்ந்திருந்தார்கள். அதை நான் சுற்றிப் பார்த்து வரும்போது ஒரு இடத்தில் சில கோழிகள் இருந்தன. அவைகளுக்கு பெயர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் ஒரு நாட்டுக்கோழிக்கு ஒரு புதுப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதைப்பற்றி கேட்டதற்கு தவறு தலக்கக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வித கண்காட்சிகளைப் பாரக்கும்போது வருத்தப்பட முடியாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே இம்மாதிரியான கண் காட்சிகளை நகரங்களில் நடத்தாமல் கிராமங்களில் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பாசன வசதி அதிகமாக இல்லாததை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும், சாத்தூர் அணைக்கட்டு வேலையை சர்க்கார் உடனடியாக ஆரம்பித்து முடித்து, இதிலிருந்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிட்டிக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சென்ற சில வருஷங்களாக மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் குடியானவர்களுக்கு வரிவஜா செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 100 ரூபாய்க்கு மேல் தீர்வை கட்டுகிறவர்களுக்கு வரிவஜா இல்லை என்று போர்ட் ஸ்டான்டிங் ஆர்டரை திருத்தி இருப்பது அரசியல் அமைப்பில் அடிப்படையான உரிமையைப் பறிப்பதாகும். இந்த திருத்த ஆர்டரை ரத்து செய்து பழம்படிவா வரிவஜா செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“5 ஏக்கருக்கு மேல் நஞ்சையும், 15 ஏக்கருக்கு மேல் புஞ்சையும் இருப்பவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் கொடுப்பதில்லை என்று சர்க்கார் முடிவு செய்து இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வசதி அளிப்பதற்கு வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பதைப்போல் எஞ்சின்கள் கொடுத்துத்வ கூட்டுறவு சங்கங்களை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் வைத்துதவி செய்ய வேண்டும்.

“கூட்டுறவு பிரதம நில அடமான பாங்குகளில் கடன் விண்ணப்பங்கள் ஏராளமாக பைசலாகாமல் குவிந்து கிடப்பதால் இன்னும் 7 கூட்டுறவு சப்-ஜிஸ்தரார்களை கொடுத்துத்வவேண்டும்.

“திருவண்ணாமலை தாலுக்காவில் 4 பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் கொத்தந்த வாடியிலும், வேட்டலத்திலும் ஐந்து மாதங்களாக டாக்டர்கள் இல்லை. உடனடியாக டாக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும். நாத்நாம்பூண்டியில் டாக்டர் சரிவர கவனிப்பதில்லை என்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

18th March 1953] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

“கிராமங்களில் புரம்போக்கிலுள்ள மரங்களை வெட்டாமல் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வைக்கக்கூடாது. என்னுடைய சொந்த மரங்களை இராக்காலங்களில் ஏழை ஜனங்கள் வெட்டி, விரகாக்கி விற்று ஜீவனம் செய்தார்கள். கூடுமானவரையில் புரம்போக்கிலுள்ள மரங்களை, அவைகளின் பக்கங்களிலுள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மரம் பட்டா செய்வதுதான் நல்ல முறை.

“காடுகளை பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாய் நிர்வாகம் செய்யவில்லை என்று சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பஞ்சாயத்துக்களே மேல் என்னும் அளவுக்கு ஆகிவிட்டது. வெள்ளாடுகள் ஏராளமாக காடுகளில் மேய்க்கின்றார்கள். மாதம் 1-க்கு ஆடு 1-க்கு 4 அணுவீதம், வாச்சர், கார்டு ரேஞ்சர்களுக்கு மாமூலாக வசூலிக்கக்கொண்டு வருகிறது.

“வெள்ளாடு வளர்ப்பவர்களின் புள்ளி விவரங்கள், ஒவ்வொரு வரும் எவ்வளவு ஆடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும், வளர்க்கும் ஆடுகளுக்கு ஜீவனத்திற்காக என்ன ஏற்பாடு செய்து வைத்துக்கொண்டு வளர்க்கிறார்கள் என்றும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

“மாகாணத்தை 5 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் மற்றொரு பிரிவுக்கு உணவு தானியங்கள் போகக்கூடாதென இருக்கும் உத்தரவை ரத்து செய்து மாகாணம் பூராவும் போகவேண்டுமென சர்க்கார் தீர்மானமாக முடிவு செய்யவேண்டும்.

“மாலை 7-மணிக்கு மேல் உணவு தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாதென்றிருந்த, உத்தரவை மீறி எடுத்துச் செல்வது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“மின்சார வெட்டினால் வேலை செய்ய முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று சர்க்கார் உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். இதை அனுசரித்து அனுமதி கோரியவர்களுக்கு எஞ்சினைத் தனிக் கட்டடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று Factory Inspector உத்தரவு செய்திருக்கிறார். அப்படி இல்லாவிட்டால் தற்காலிகமாக ஒரு வருஷத்திற்கு சில கண்டிஷன்களின் பேரில் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனிக் கட்டடத்தில் இஞ்சின்களை வைப்பதற்கு வேறு ஹல்லர், எக்ஸ்பெல்லர், டெகார்டிகேடர் வைக்கவேண்டும். ஆகவே ஒரே கட்டடத்திலேயே இஞ்சின்களையும் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும்.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மணிலா விதையே அற்றுப் போய்விட்ட 12-40 படியால் சர்க்கார் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னமே தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் தெரிவித்த பொழுது மணிலாப்பயிர் விலை பாரம் 1-க்கு ரூ. 120, ரூ. 130 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 200 ஆகிவிட்டது. குறைந்தது 50,000 மூட்டை காயாவது சர்க்கார் வாங்கித்தரவேண்டும்.

“கிராமாந்திரங்களிலிருந்து முனிசிபல் எல்லைக்குள் போகும் வண்டிகளுக்கு முனிசிபல் ரோடுகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கு 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரி வசூலிக்கும்படி இருக்கும் 1947-ம் வருஷத்து சர்க்கார் உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும்.

“கிராமாந்திரங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு போகும் வண்டி ஒன்றுக்கு நாளொன்றுக்கு இரண்டரை அணுக்கள் வீதம் சுங்கம் முன்சிபாலிட்யில் வசூலிக்கிறார்கள். அனேகமாக எந்த நகரத்திலும் வண்டி மேடுகள் கிடையாது. வண்டிகள் தங்க வசதிகள் செய்து கொடுக்காமல் சுங்கம் வசூல் செய்யும் வழக்கத்தைத் தடுக்கவேண்டும்.

“பஸ் ரூட்டுகளை, ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரடி வழங்குவதில், C.R.T.B., கவர்ன்மெண்ட், ஹை கோர்ட்டுகளில் எவ்விதமான முடிவுகள் அப்பீலில் செய்யப்பட்டன என்னும் புள்ளி விவரங்களை இந்த மந்திரி சபை பதவி ஏற்ற பிறகு வழங்கப்பட்டிருக்கும் ரூட்டுகளிலிருந்து, பரிசீலனை

18th March 1953] [Sri M. Lakshmanaswami]

రూ 443.29 లక్షలు ప్రత్యేకించడం జరిగింది. కాని రివైజ్డ్డు ఎస్టిమేట్లో 499.16 లక్షలకు పెంచారు. అంటే బడ్జెట్లో ప్రత్యేకించిన దానికి రూ 55.87 లక్షలు పెంచారు. ఆగ్రహానికి బడ్జెట్లో ప్రత్యేకించిన మొత్తం రూ 356.71 లక్షలు. రివైజ్డ్డు ఎస్టిమేట్లో రూ 300.84 లకు తగ్గించారు. అంటే 55.87 లక్షలు తగ్గించబడిందన్నమాట. బడ్జెట్లో ప్రత్యేకించిన మొత్తానికి, ఖర్చుచేసిన మొత్తానికి యిరుప్రాంతాలకు లేదా రూ 111.74 లక్షలు ఉంటుందనే విషయం గమనార్హం. ఈ విషయైన సూత్రాలతో పరిపాలన సాగిస్తారంటే ప్రభుత్వాన్ని అనుమానించక తప్పదు.

“నేను చెప్పవలసిన మూడవ ముఖ్యవిషయం కృష్ణ ఆనకట్టనుగురించి ఈ ప్రభుత్వం 12-50
అధికారంలోనికి వచ్చిన తదుపరి కృష్ణ ఆనకట్టకు రెండుసార్లు ప్రమాదం జరిగింది. p.m.
1952 మేనెలలో ఒకసారి, 1952 నవంబరులో మరొకసారి ఆనకట్టకు ప్రమాదం జరిగింది. ఆనకట్టకు ప్రమాదం సహించేందుకు మరమ్మత్తులు చేయించడం, రెగ్యులేటరు నిర్మించటమనేవి ప్రభుత్వం చేయవలసిన పనులు. కాని యీ విషయంలో ప్రభుత్వం తన బాధ్యత నిర్వహించలేదని చెప్పవలసియున్నది. ఆనకట్ట ప్రమాదాన్ని గురించి విచారించేందుకు ప్రభుత్వం ఒక ఎంక్వయర్ కమిటీని వేయడం, 1952 డిసెంబరు శాసనసభ సమావేశంలో ఆ కమిటీ యిచ్చిన రిపోర్టు సభ్యులందరికీ అందజేయడం జరిగింది. ఆ రిపోర్టులో ఉన్న కొన్ని హంశాలు సభాపాఠానికి గుర్తుచేస్తాను. రిపోర్టులో రెండవ పేజీ మొదటి పేరలో యిలాఉంది—

‘The plans prepared in connexion with the repairs to the first apron show that there were in all 11 scours of which one was perhaps a minor one and most of the others were of major importance. Some of the scours were as deep as 14 feet below the surface which itself is 3 feet lower than the crest of the anicut. This information was not furnished to the Chief Engineer.’

“దీనినిబట్టి ఆనకట్టకు పడిన పది గండ్లు సామాన్యమైనవి కావని, ప్రమాదకరమైన వని బోధపడుతుంది. రిపోర్టు మొత్తమంతా జాగ్రత్తగా పరిశీలించితే ఆనకట్టనుగురించి ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యంచేసిందని స్పష్టమవుతుంది. అందులో సూచనలనుబట్టి ఆనకట్ట ప్రమాదానికి ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసియుంటుందని చెప్పవలసియుంది. ఈ రిపోర్టులో ఆనకట్ట ప్రమాదానికి వ్యక్తిగతంగా బాధ్యత వహించవలసింది ఎవరూ అనే పరిశీలనలో కమిటీ రిపోర్టుచేసిందని నా అభిప్రాయం. మే నెలలో గండ్లుపడి మరమ్మత్తులు జరిగిన తదుపరి ఆనాడు ఛీఫ్ ఇంజనీయరుగా ఉన్న వెంకటాచారిగారు తనికీచేసి మరమ్మత్తులు సవ్యమగానే ఉన్నాయని రిమార్కులు వ్రాసి వెళ్లారు. అవిషయం రిపోర్టులోలేదు. కాని బాధ్యత అంతమంది చిన్న ఉద్యోగులమీద నెట్టు బడింది. ఈ విధంగా చేయడం సరిగాలేదు. రిపోర్టులో ఛీఫ్ ఇంజనీయరుకి ఏమీ తెలియజేయబడలేదనడం వాస్తవాన్ని కప్పివేట్టటం మాత్రమే అవుతుంది. ప్రభుత్వంతోపాటు ఛీఫ్ ఇంజనీయరుకూడా ఆనకట్ట ప్రమాదానికి బాధ్యత వహించవలసి యున్నది. అయినాకూడా వివాదాస్పద లేనట్లుయితే అయిన రాజీనామా యివ్వవలసిన అవసరం ఏమిటనిచూడో వివరిస్తారా?

“ఆనకట్ట ఎంక్వయర్ కమిటీ రిపోర్టు వెలువడి చాలాకాలమయింది. రెగ్యులేటరును గురించినూడ చాలాకాలం క్రితమే ప్రభుత్వానికి ప్లానులు వచ్చాయి. ప్రభుత్వం యిప్పటి వఱకు వాటిని ఆమోదించి అమలు పరచేందుకు ప్రయత్నించలేదు. కాని యీమధ్య ప్రభుత్వం 1953 వ సం॥ మార్చి 12 వ తేదీన ఒక ప్రకటన చేసింది. ఆ ప్రకటనలో—

‘To say that the Central Government had agreed to the scheme and to contribute towards its cost and that the State Government have deliberately refused to sanction the scheme and execute it is mischievous.’

[Sri M. Lakshmanaswāmi] [18th March 1953]

“అని చెబుతోంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యీ విధంగా ప్రకటిస్తూ యీవేసాల్లో పని ప్రారంభించబడుతుందనే హామీ ఏమైనా యిచ్చిందా అంటే అది మాత్రంలేదు. అంతేగాక యీసంవత్సరం బడ్జెట్లో మరమ్మతులకుగాని, రెగ్యులేటరుకుగాని ఒక్క డబ్బిడికూడ ప్రత్యేకించలేదు. ఈ పని ఒక సీజనులో చేయవలసినదికదా? సీజను దాటిపోయిన తదుపరి చేయగలిగింది లేదుకదా? రాష్ట్ర ప్రభుత్వమీద కేంద్ర ప్రభుత్వం, కేంద్ర ప్రభుత్వమీద రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బాధ్యత పెడుతున్నాయి. ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరఫున మున్ముందు శ్రీ సంజీవ రెడ్డిగారు, శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి మీద బాధ్యత పెట్టవచ్చు. ఈ విధంగా ఒకరిమీద ఒకరు పెట్టుతో పానులు, ఎస్టి మేట్లను గురించి ప్రజలకు చెప్పడంవల్ల ప్రయోజనములేదు. మా ప్రజలకు కావలసినది పనిమాత్రమే. ఈ రెగ్యులేటరు లేకుండా ఆనకట్ట కాపాడటానికి మరొక మార్గ మున్నదా? ఆనకట్ట ఎంక్వయరీ కమిటీ రిపోర్టు 4 వ పేజీ 2 వ పేరాలో యిలా చెప్పబడింది—

‘The ayacut of the Krishna eastern and western deltas originally was in the neighbourhood of 5.80 lakhs of acres, while it is now about 11 lakhs of acres.’

“దీని సారాంశం మేమిటి? ఈ నాడు ఆయకట్టులో ఉన్న భూమంతా సాగు చేశేందుకు మామూలు నీటిమట్టం సరిపోదు. ఆనకట్టపైన 7.5' నీరు నిలబడితే మాత్రమే యీనాడు ఆయకట్టులో ఉన్న 11 లక్షల ఎకరాలు సాగు అవుతుంది. ఈ విధంగా నీరు నిలబెట్టితే ఆనకట్టకు ప్రమాదం జరుగవచ్చు. ఇలాంటి పరిస్థితు లలో రెగ్యులేటరు తప్ప మరొక మార్గంలేదు. ఇంజనీయర్లు ప్రభుత్వానికి యిండుకు భిన్నమైన సలహా ఏమైనా యిచ్చారా? మీరు యిప్పుడు మరమ్మతు చేస్తున్నది మొత్తం ఆనకట్ట పొడవులో 1/3 వంతు మాత్రమే. మిగిలిన రెండు నంతులలో గండ్లు పడవనే హామీ ఏమైనా ఉన్నదా? మీ ఇంజనీయరులు అలాంటి హామీ ఏమైనా యిచ్చి యున్నారా?

“క్రిష్ణ ఆనకట్టకింద ప్రభుత్వానికి యిప్పటికీ 13 కోట్ల రూపాయలు లాభం వచ్చింది. అంతేగాక నేటివరకు మదాసు రాష్ట్రాని కంతకు తిండిపెడుతోంది. మున్ముందు ఆంధ్ర ప్రజలకు తిండిపెట్టవలసినది యీ ఆనకట్టే. అలాంటి ఆనకట్టను గురించి జాగ్రత్త తీసుకోవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదా? రాజగోపాలాచారి గారు కాంగ్రెసు కార్యదర్శం సమావేశానికి డిల్లీ వెళ్లివస్తున్న కేంద్రంలో యీ విషయంకూడ మాట్లాడి వచ్చినట్లైతే బాగుండేదికదా? లోయరు భవాని ప్రాజెక్టు అనుకున్న కాలానికంటే రెండు సంవత్సరాలముందు పూర్తి అయిందని పత్రికలలో వచ్చిన వార్తలనుబట్టి మనకు తెలుస్తోంది. రెగ్యులేటరునిగురించి ప్రభుత్వాన్ని అను మానించుటలో తప్పేమీ కనిపించుటలేదు. ఈ రెగ్యులేటరు ప్రపోజలు యీనాటిది కాదు. ఎంక్వయరీ కమిటీ రిపోర్టు 11 వ పేజీ 3 వ పేరాలో యిలా ఉంది—

‘A proposal for regulator and bridge was first submitted to Government in Irrigation Chief Engineer's letter No. 121/37-0-1, dated 16th January 1937.’

ఇంతకాలంగా యీ స్క్రీను మూలబడటాన్ని బట్టి ప్రభుత్వం ఎంతగా ఉపేక్ష వహించు తోందో స్పష్టమవుతోంది.

“ప్రభుత్వం అన్ని విషయాలు పూర్తిచేసి యీ నెలాఖరులోపల రెగ్యులేటరు పని ప్రారంభించాలి. ఇందుకు అవసరమైన మొత్తం ప్రత్యేకించాలి. ఇప్పుడు వెంటనే పనిచేయకపోతే సీజను దాటి పోతుంది. బడ్జెట్ సమావేశం పూర్తి అయి కాసగసభ విమర్శనండి ప్రభుత్వం తప్పుకున్న తరువాత యీపని చేస్తారనే సమస్యకం నాకు

కలగడంలేదు. ఈ సమస్య వెనుకకు నెట్టడం చాలా దారుణమైనవిషయం క్రిష్టియన్ వాసులందరి ఆగ్రహానికి ప్రభుత్వం గరికావలసివస్తుంది. పదునొకండు యేళ్ల పరకాలు వీడుకుడిపాకుండా కాపాడాలి. ఆంధ్ర ప్రజలు తిండికి తిరిపమత్తకుండా చూడాలి. కేంద్రంమీద రాష్ట్రం, రాష్ట్రంమీద రాజాజే ప్రభుత్వం వాళ్ళతోపెడితే లాంటిది. అధికారంలోఉన్న పార్టీయే యీరాజ్యత వహించవలసి వస్తుంది. వెంటనే కడలి పనిచేయండి.

“తరువాత పంచాయతీ ఎన్నికలను గురించి కొంత చెబుతాను. పంచాయతీ ఎన్నికలు బహిరంగంగా జరుపుకున్నట్లు అవినీతి, లంచగొండితనం ఎక్కువైతాయి. గ్రామాలలో కమీషన్లు పెరగటానికి అవకాశం ఏర్పడింది. అందుచేత ప్రభుత్వం గర్వపడ తగినది ఏమీలేదు. నా నియోజకవర్గంలో చోరగడి అనే గ్రామంలో పంచాయతీ ఎన్నికలు జరిగినాయి. ఆయెన్నికలలో ఒక పక్షాన్ని గెలిపించేందుకు గవ్వవరం డెప్పుట్టి పంచాయతీ ఆఫీసులో ఒక బడంబడిక కుదిరింది. ఇద్దరు సభ్యులను, పంచాయతీ ప్రెసిడెంటును ఓట్లు ఎక్కువవేసి ఆఫీసుకు గెలిపించవలసియ్యవచ్చింది. అందుకుగాను ఆఫీసుకి రెండువేలు లంచం ఇచ్చవలసింది. కాని ఆఫీసుకు ఓట్లు కలుపుటద్వారా ఇద్దరు సభ్యులను మాత్రమే గెలిపించగలిగాడు. ఎన్ని ఓట్లు కలిపినా ప్రెసిడెంటు గెలవలేదు. అందుమీదట లంచం ఇచ్చిన గ్రూపు ఆఫీసుకు గడిలో పెట్టి బంధించారు. చివరికు ఆఫీసులో కాంగ్రెసువారుగా ఉన్న యలమంచిలి రామమోహన్ రావు ద్వారా రాజీబిరిగింది. ఇద్దరు సభ్యులను గెలిపించినందుకు ఒక వెయ్యి రూపాయలు ఆఫీసుకు ఇచ్చినట్లు, రెండవ వెయ్యి ఆఫీసు తిరిగి ఇచ్చినట్లు కరిష్కారం జరిగింది. ఇలాంటి అవినీతి పనులు ఎక్కడగుతున్నాయి. నేను సభ్యులకు యింకను ఇటువంటి పిషయాలూ అనేకం చెప్పవలసియ్యవచ్చింది. కాని ప్రైవేటు లీనండు వల్ల యింతబతో విరమిస్తున్నాను.”

* SRI E. T. KUNHAN:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, ഇന്ന് ഈ സഭയുടെ മുഖാമുഖം കൊണ്ടുവന്ന ടൂളി ഈ ബഡ്ജറ്റ് മലബാറിലെ തീരെ അധികൃതർക്ക് ഒരു ബഡ്ജറ്റില്ലെന്നാണ് പലരും സംസാരിച്ച കഴിഞ്ഞു. ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. മലബാറിലെ മക്കംവിട്ട മദ്ധ്യല്ലാത്ത കാണം ഉണങ്ങിച്ചൊയിരിക്കുകയാണ്. ഈ സാദൃശ്യമാണ് ഇവിടെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സാർ, മലബാറിൽ ജലസേചന പദ്ധതികൾ അവിടത്തെ കൃഷിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എൻ ഗോപാല മേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതികൾ ഒന്നരതന്നെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി കാണുന്നില്ല. അതു കാണാത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. സാർ, പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ മാന്ദൂർ കായലിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന കുണ്ടാമാർ രോടിന് ഒരു അണക്കെട്ട് കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അമ്പതിനായിരം പറ നൈ് ഉണ്ടാകുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പദ്ധതി ആയിരിക്കും അത്. ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തണം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ട് ഏതാണ്ട് അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളമായി. ഇതു വരെയും ഈ പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു മന്ത്രമു കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ ചിറക്കുളം എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള കിഴക്കെ പുരയിൽനിന്നു ഒരു തോട്ട വെട്ടുകയാണെങ്കിൽ 800 ഏക്കറോളം കൃഷി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ പദ്ധതിയും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. അതുവേഗമെന്ന പൊന്നാനിയിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂർ പോകുന്ന വഴിക്ക് ഗവണ്മെന്റ് എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു അണക്കെട്ട് കെട്ടുവാൻ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഈ പദ്ധതിക്ക് വേണ്ടിയും ഗവണ്മെന്റ് ഇടവരയായി യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. പൊന്നാനി താലൂക്കിലേക്ക് ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കുമേൽ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് 500 ക. യാണ്. മേൽ പറഞ്ഞ ജലസേചനപദ്ധതികളെല്ലാം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ

[Sri E. T. Kunhan] [18th March 1953]

കൂടിയെ ഉണക്കത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. കൂടുതൽ ഭക്ഷ്യോല്പാദനം ഉണ്ടാകാവുന്നതുമാണ്. ഇതരാനം ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവിടെ വിള ഉണക്കം കാരണത്താൽ കടുപ്പമുള്ള ജഡങ്ങളും കൂടിക്കാരും നിവേദനങ്ങളും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും നേരിട്ടും ആശയവിനിമയം ഡിസെമ്പർ മാസത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ആ വക കൂടിക്കാരെ കാഴ്ചത്തിൽ പാട്ടവും നികത്തലും വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള യാതൊരു നടപടികളും എടുത്തതായി കാണുന്നില്ല. ഈ കൂടിക്കാരാണെങ്കിൽ അവരുടെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും കഴുത്തിലും കാരിലുമുള്ള പണ്ടങ്ങൾ വന്നുവെച്ചിട്ടും പിറവിട്ടും ആണ് ഇന്ന് കൂടി ഉണക്കത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത്. മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വെള്ളം കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കൂടി നിശ്ശേഷം ഉണക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഈ കൂടിക്കാരെ കൈയ്യിൽ നിന്ന് രണ്ടാം വിളയുടെ പട്ടം, നികുതി മനോഹരവ പിരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നത്. സാർ, ആയുധോപകരണ ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്ന് രാമസിംഗ് വാൻ കുടിയില്ലാതെ, കുടിക്കുവാൻ കരുതിയില്ലാതെ, ഉടുക്കുവാൻ വസ്ത്രം ഇല്ലാതെ കയ്യിൽ കയ്യിൽ ജനവികാസമാണ്. ഇവർ പരിനഷ്ട സെൻറ് നിലം ഗവണ്മെന്റ് പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് 1948 ൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടും ഇതുവരെയായി മലബാറിൽ കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നത്. ഈ ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്ന് കാരോ ജലികളുടെ കീഴിൽ താമസിച്ചുവരികയാണ്. ഇവരെ കണ്ടുമാനം മരിച്ചു കടി കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആരുംതന്നെ 15 സെൻറ് വീതം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ലോഹരണം പായം, ചാവക്കാട് മണൽമുഖം അംശത്തിൽ ഒരു ഹരിജനായ താമരത്ത് കുഞ്ഞുപ്പനെ ആറു മാസത്തോളമായി ജയി കിടത്തിയിട്ടുള്ളതും അവനെ 56 ദിവസം ഹരിജനമായി അടിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആസ്ത്രേലിയയിലേക്ക് അയക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ ഹരിജന്റെ പുര കയ്യിലേയും ചെയ്തു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഡിസെമ്പർ മാസത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെയായി യാതൊരു അന്വേഷണവും നടത്തിയിട്ടില്ല. മലബാർ കലക്ടർ പറയുന്നു അവന്റെ പുര കയ്യിലേക്കുവെക്കുകയും അടിക്കുകയും ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും പ്രധാന മന്ത്രി രാജാജി തന്നെ ഇതിൽ നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ തെളിവ് കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. നാട്ടുകാർ തയ്യാറുണ്ട്, ഒരു അന്വേഷിക്കട്ടെ. ഇങ്ങിനെ യുള്ള സംഭവങ്ങൾ മലബാറിൽ നടക്കുന്നതോ എന്ന് നേരിട്ട് ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇതുപോലെതന്നെ തിരൂരിൽ അണ്ണൻ അംശത്തിൽ കടവത്തുപടിയിൽ കോത എന്ന ഒരു ഹരിജന അവന്റെ വീട്ടുസമാനങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു കിട്ടിയിരിക്കുക കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ഹരിജൻ ആ പറമ്പിൽതന്നെ വെച്ചു നിന്ന് താമസിച്ചുവരികയാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചും പല നിവേദനങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വന്നു കേസ് റജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെതന്നെ താമരൂരിലും ഒരു ഹരിജനെ വീട്ടുസമാനങ്ങൾ എടുത്തു നിന്നു, അടിച്ചു ബലാളാശമായി കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആ നാട്ടിലുള്ള ഹരിജനങ്ങളും മറ്റു ജനങ്ങളും കൂടി പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി കക്ഷികളുടെ പേരിൽ കേസ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ കക്ഷികൾ ഒന്നുതന്നെ ലിങ്ക്വൻ പാടില്ല എന്ന നിയമം കൊണ്ടുവന്ന 144 പാസ്സാക്കി. എന്താണ് താമരൂരിൽ 144 പാസ്സാക്കേണ്ട ആവശ്യകത ഉണ്ടായത് എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. സാർ, ഇന്ന് അനീതിയോ അക്രമമോ ആദാരമെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നാട്ടുകാർ വിളിച്ചുപറയുകയോ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ പേരിൽ കേസ് എടുക്കുകയും നടത്തുകയും ആണ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നത്. 1952-53 ലേക്ക് കിട്ടിത്തന്നായ സ്റ്റോർജ്ജിപ്പകൾ ഹരിജന കുടുംബം ഇതേ വരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ പല ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ. പൊന്നാനി നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ അധികം പേരും മറ്റു കാപ്പ് മുതലായ രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചവരാണ്. ഇത് അവർ കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ മോശമാണ് എന്ന് ഡോക്ടർമാർ പോലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് നല്ല വെള്ളം സൺപ്ലി ചെയ്യണം എന്ന് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധമനോജ് മലയാള മന്ത്രി ശ്രീമാൻ കിട്ടിത്തന്ന നായർ പൊന്നാനിയിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നേരിട്ട് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊന്നും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിട്ടില്ല.

നന്നി. കൃഷിക്കാർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവികൾക്കുമുള്ള കൂലി കിട്ടാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. സാർ, ഇന്ന് ഇന്ത്യയുടെ നാളെയായിട്ടുള്ളത് ചർക്ക തൊഴിലാളികളാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഇന്ന് ജീവികൾക്കുള്ള കൂലി നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ല അതാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അവർ ഇന്നും ജീവിക്കേണ്ട അടിമകളായിട്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഈ അടിമകൾക്ക് എട്ടന്ന, പത്തന്നയാണ് ഇന്ന് കൂലി കൊടുക്കുന്നത്. അടിമകളല്ലാത്തവർക്ക് ഒരുറപ്പികയും ഒരുനാൾക്കും ഒരുറപ്പികയും കൂലികിട്ടാത്തവർക്ക് ഇവർക്ക് എട്ടന്നയാണ് കൂലികിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ അടിമപ്രസ്ഥാവം അവസാനിപ്പിച്ച് ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലി നിജപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. സാർ, മലബാറിൽ ബീഡി തൊഴിലാളികളും ഇതുപോലെതന്നെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണ്. അവരുടെ കൂലി 1½ ക. യിൽ നന്ന് 1 ക. 6 ന്ന. ആയിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബീഡി കമ്പനി ഉടമസ്ഥന്മാർ 1½ ക. യെ തരിയുള്ള എന്ന് പറയുന്നു. ഇതിന് തരപ്പെടുകയില്ല എന്ന് തൊഴിലാളികൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈ കമ്പനികളെല്ലാം ലോക്കൗട്ട് ചെയ്യുകയാണ്. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു എ.ബി. കമ്പനിയുണ്ട്. ഇതിന് എട്ടപ്പാളിൽ ഒരു ബ്രാഞ്ചുണ്ട്. പൊന്നാനിയിലെ എ.ബി. കമ്പനി ലോക്കൗട്ട് ചെയ്യുമ്പോൾ എട്ടപ്പാളിലെ ബ്രാഞ്ചിൽ വെച്ച് ബീഡി തിരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടെയും 1½ ക. യ്ക്ക് തരിക്കുന്നു എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതു തൊഴിലാളികൾ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെയും ലോക്കൗട്ട് ചെയ്തു. എട്ടപ്പാളിലെ ബ്രാഞ്ചും ഇപ്പോൾ മടയ്ക്കേണ്ടിവേണ്ട മാനറിയിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ തൊഴിലാളികൾ ജാസ്സി കൂലിക്ക് ലോഭിച്ചാൽ കമ്പനി ഉടമസ്ഥന്മാർ ലോക്കൗട്ട് ചെയ്യുന്നു. പൊതുവിൽ തൊഴിലാളികളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന സ്ഥലം ഇന്നും നടന്നം കാഞ്ചിറകാണ്. ഇതിനെ പറ്റി യാതൊരു അന്വേഷണവും അധികൃതന്മാർ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതു മരുമല്ല കൊലക്കേസ്സു പോലും അന്വേഷിച്ച് തെളിവെടുക്കുവാൻ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തെന്യാറാകുന്നില്ല. ഒരു മാസം മുമ്പ് വളായേരിയിൽ ഒരു കൊലക്കേസ്സ് നടന്നു. ആദ്യം ഈ കേസിലെ പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു എങ്കിലും പിന്നീട് വട്ടയംകയ്ക്കുവാനുണ്ടായത്. ഇതിനെ തുടർന്ന് നാട്ടുകാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി നാട്ടുകാർ പല തെളിവുകളും കൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായി വീണ്ടും അന്വേഷണത്തിന് ചെമ്പിപ്പിട്ടു. അങ്ങിനെ നാട്ടുകാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിട്ട് ലായ്ക്കത്താവകിൽ ഈ പ്രതികളെ വീണ്ടും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനോ അവരുടെ പ്രേരിച്ച കേസ്സ് എടുക്കുവാനോ പോലീസ് തെന്യാറാകുമായിരുന്നില്ല. സാർ, ഏറനാട് നാലുകിൽ രിന്ദകളും അംഗത്തൽ കഴിഞ്ഞു കൂടെ 13-ാം നിയുതി ഒരു ഹരിജൻ യുവതിയെ കൊന്ന ഒരു കൊലക്കേസ്സ് നടന്നു. ഇതിന്റെ മൂന്നാം ടിഡൽ പ്രതി നേരിട്ടു ആനാണ് കൊന്നത് എന്ന പറഞ്ഞ് 'ലാലു' രായി. 'അ പ്രതിയെ വെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു ഇപ്പോൾ അ കേസ്സ് തെളിയിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞ് വിടാറിരുന്നു. ഈ കേസ്സിൽ പ്രതി കുററം സമ്മതം വാങ്ങിയവരാണ് എന്നിട്ടും തെളിയിച്ചു എന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് എന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഒരു സൈക്കിൾ ഇടവഴിയിൽ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയ ഒരു ഗതാഗതം തടസ്സപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞ് പോലീസുകാർ കേസ്സുണ്ടാക്കുന്നു. സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പോലീസിനെ പ്രതികുററം സമ്മതം കേസ്സിൽ സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നാണ് എനിക്കു മോഷ്ടകന്മാരുള്ളത്."

MR. DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

*SRI M. KANDASAMI PADAVACHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! நமது நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

“அதாவது சென்னை ராஜ்யத்தில் 7 வருஷங்களாக மழை தொடர்ந்தாற்போல் பெய்யாது தவறிவிட்டதின் காரணமாக கிராமந்திரங்களில் இன்றையதினம் குடி தண்ணீருக்குக் கூட ாமாவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்த மாதிரியான கஷ்டத்தையும் போக்கி, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் செலகர்யமான நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்கும் வகையில் பெரிய பெரிய அணை திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றி அமுலுக்குச் சர்க்கார் சீக்கிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதாய் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக விவசாயிகளின் செலகர்யத்தை உத்தேசித்து நல்ல விதைகளையும், மற்ற உபயோகமான கருவி

[Sri M. Kandaswami Padayachi] [18th March 1953]

களையும் விவசாயிகளுக்கு ஆங்காங்கேயுள்ள விவசாய டிபார்ட்மெண்டுகளின் மூலமாகக் கிடைக்கும் படிப்பாகச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கால்வாய்கள், குளங்கள், ஏரிகள் போன்றவைகளை உடனடியாகச் செப்பிவைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இவ்வருஷம் பருவ மழை இல்லாததின் காரணமாக விவசாயம் எல்லாம் வீணாகி விட்டது. பயிர்கள் தீயநடு போய் விட்டன. விவசாயிகள் மிகவும் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த வருஷம் மாத்திரம் அவர்களுக்கு இந்த விதமான கஷ்டம் வரவில்லை. தொடர்ந்தாற்போல் இத்தொழிலாள கஷ்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட சர்க்கார் நூறு ரூபாய்களுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் வரி வஜா கொடுக்கப் போவதில்லையென்று பேப்பர் வாயிலாகப் பார்த்து நான் திடுக்கிடுகிறேன். ஆனால் நடைமுறையில் கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களே, ஜில்லாக்கலெக்டரன் கூட எல்லா கிராமங்களுக்கும் அனுப்பித் தச்சு என்று மக்களின் உண்மை நிலைமையை எடுத்துச்சொல்லி, நேரிலும் காட்டியபொழுது அவர்கள் இதற்கெல்லாம் வரி வஜா செய்யப் பட்டாமென்று சொன்னார்கள். அதனாலேயே நானும் கஷ்டத்தில் அவதிப்படும் மக்களுக்கு ஆறுதலாக இதைக் கூறி அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்து வருகிறேன். அவர்களும் இதை நம்பி சற்று தங்கள் துன்பத்தை மறந்திருந்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இந்த மாதிரியான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். பஞ்சத்தால் அவதியுற்றிருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு நாம் பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கி உபகாரம் செய்தாவிட்டாலும் கூட அவர்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணத்தை யாவது பெரிய மிராசுதார்கள், அல்லது சின்ன மிராசுதார்கள் என்ற வித்தியாசமின்றி பயிரிடாத எல்லா நிலங்களுக்கும் வஜா செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா உளுந்தூர் பேட்டையிலுள்ள மக்கள் மிகவும் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அனுபவரீதியாகச் சொல்லமுடியும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்போக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும் உளுந்தூர் பேட்டையில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப்பார்த்தால் இன்னும் சிறிது நாட்களிலேயே அவர்கள் எல்லோரும் பட்டினிபால் இறந்து போகக் கூடிய நிலைமை வந்து விடுமோவென்று நான் அஞ்சுகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலையையும் கொடுத்து நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலம் அவர்களுக்கு நிறைய உணவு தானியமும் கிடைக்கும்படியாகச் சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக படிப்பு விஷயம். இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. எல்லா கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி கிராமங்களில் கட்டாயக் கல்வியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். லேபர் பள்ளிக் கூடங்களையும், முதியோர் பள்ளிக் கூடங்களையும் நன்றாக நடத்த வேண்டும். பொதுவாக கல்வி வளர எல்லா ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும்.

“இன்றையதினம் நமது மாகாணத்தை எதிரொக்கியுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கடிக்க ஆங்காங்கே கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் அரிசைக்கட்டு கட்டவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கோமுகநதி என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும். அப்படிக்கட்டினால் அங்கு இருக்கும் சுமார் நூறு கிராமங்களுக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதியிருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பண வசதியில்லையென்று சொல்லி இதில் கால தாமதம் செய்யாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் இருக்கும் நிதிக்கு ஏற்றபடி முக்கியமான அணைக்கட்டுகளையெல்லாம் கட்டி இந்த நாட்டின் உணவுப் பஞ்சத்தை வெகு சீக்கிரமே போக்கடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

1953-54

18th March 1953]

* SRI O. VENKATASUBBA REDDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களும், வேலையில்லாதவர்களுக்கு பிரதீயக்ஷ கஷ்ட நிவாரணம் அளிக்கும் வேலை ஆகிய இந்த இரண்டு தான் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனைகளாகும். உணவு பெருக்குத் திட்டத்திற்காகவென்று சுமார் நாலு வருட காலமாக அனேக விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் நிறைய சப்லிடிகளும், மானியங்களும் அளித்து வருகிறார்கள். மேலும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக நிறைய மானியங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு Grow More Food campaign ஆரம்பித்து நிறைய பிரசாரங்களும் சில ஏரிகள் மராமுத்தும் செய்துவந்தார்கள். அதனெல்லாம் இன்றையதினம் உண்மையான பலன் ஏற்படவில்லைபென்று தாஃ கூறவேண்டும். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று நாம் பார்க்க வேண்டும். 1947-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் இயற்கை மழை தவர ஆரம்பித்தது. அதிலிருந்து மழை தொடர்ந்து சரியாகப் பெய்யாததின காரணமாக விவசாயிகளின் நிலைமை ரொம்பவும் கஷ்டமாக ஆகிவிட்டது. அதனால் இன்றையதினம் விவசாயத் துறையில் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பது எப்படி என்பது தான் இப்பொழுதுள்ள முக்கியமான பிரச்சனை. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் உத்திரமேரூர் ஏரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. உத்திரமேரூர் ஏரிக்கு தண்ணீர் வரச் செய்யாரில் அணை கட்டினார்கள். ஆனால் அந்த ஜலம் வரும்படியான வரவு கால்வாய் கிடையாது. அதனால் அந்த ஜலம் பூராவும் இன்றையதினம் சமுத்திரத்தில் தான் போய்விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமாக வரவு கால்வாய் அகலமாக வெட்டவேண்டும். இதனால் மதுராந்தகம் தாலுகாவில் 15 கிராமங்களுக்கு நீர் சப்ளை ஆகிறது. அதன் பிறகு மதுராந்தகம் ஏரி வேறு நிரம்புகிறது. இதற்குச் சரியான கால்வாய் இல்லாத காரணத்தினால் இன்றையதினம் இவ்வளவு நீரும் வீணாக் சமுத்திரத்தில் போய்விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு வயலுக்குக் கூட பாய்ச்ச வசதியில்லை. ஆகவே இதுமாதிரியான அத்தியாவசியமான கால்வாய்களை யெல்லாம் செப்பணிட்டு, அணைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் தான் நாட்டில் உண்மையான உணவுப்பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும். உணவுப் பெருக்குக்கு மிகவும் உதவியாகவும் இருக்கும். நானே அந்த மதுராந்தகம் தாலுகா செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி அந்த வேலையை முடிக்க எவ்வளவு ஆகுமென்று கணக்கிட்டதில் சுமார் 50 ஆயிரம் ரூபாய்கள் தான் செலவாகுமென்று தோன்றுகிறது. அதைத்தவிர பாயங்குளத்தூர் ஏரி இருக்கிறது. சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் நஞ்சை பூமிக்குப் பாயக்கூடிய ஏரி பாலாற்றிலிருந்து வேறு கால்வாய் இருக்கிறது. இந்த பாலாற்றில் மணலால் அணைக்கட்டி ஏரிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் மணல் அணை நிற்பதில்லை. வெள்ளம் வரும்பொழுது அவைகள் அடித்துக் கொண்டு போகப்படுகின்றன. இதற்கு பூமி மட்டத்திற்கு மட்டும் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு என்ன ஆகுமென்று ஒரு இஞ்சினியரை நான் விசாரித்தேன். அவர் ஒரு அடிக்கு 20 ரூபாய்கள் ஆகுமென்று சொன்னார். இப்படியாக நாம் லக்ஷக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்யா விட்டாலும் ரூபாய்க் கணக்கிலாவது செலவு செய்து மிகச் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் விவசாயத்துக்கு செய்து கொடுப்போமே யானால் நாம் மிகக் குறைந்த காலத்தில் உணவுப் பெருக்குக்கு மிகவும் உதவமுடியும். இந்தமாதிரியான விஷயங்களில் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் பாயங்குளத்தூர் ஏரிக்கு பாலாற்றிலிருந்து தண்ணீர் வர அந்தப் பாலாற்றில் பூமி மட்டத்திலாவது ஒரு அணை கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் பல கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி ஏற்படுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர மதுராந்தகம் தாலுகாவில் எடக்கநாடு என்ற ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. அது 19 கிராமங்கள் கொண்ட பிரதேசம். அதில் 24 ஆயிரம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இதுவரையிலும் ஒரு குடிதண்ணீர் வசதிகூட கிடையாது. அங்கே எந்த சர்க்காரும் போகவில்லை. அங்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. நான் போன மாதம்

1-20
P.m.

[Sri O. Venkatasubba Reddi] [18th March 1953]

போய் பார்த்தேன். பல பள்ளங்கள் இருந்தன. அது வாஞ்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுகளைக் கொண்டுதான் அங்கு நஞ்சை பூமிகளுக்கு ஜலம் பாய்ச்ச வேண்டும். இப்பொழுது ஜலமே கிடையாது. இன்னும் கொஞ்ச ஆதம் வெட்டிவிட்டால் அதில் ஜலத்தை இரைக்கச் செளகர்யமாக இருக்கும். இப்பொழுது டிமாண்ட்டிரேட்டர்களும் ஆபீசர்களும் உண்மையார் அதிகமாக பெருக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு reward அளிக்கிறார்கள். அங்கு பயிரிட்டால் ஏக்கர் 1-க்கு 50 கலம் பயிராகும். அவ்வளவு நல்ல பூமி இருக்கிறது. டிராக்டர் மூலமாக இந்த 19 கிராமங்களுக்கும் வாஞ்சிகளை ஆதமாகக் வேண்டும். அங்கு இறு வாஞ்சிகள் அனேகம் இருக்கின்றன. அந்த வாஞ்சிகளில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் இரண்டு மூன்று வாஞ்சிகளாவது உடனடியாக அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆதம்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்மேல் பயிரிடலாம்.

“இதைத் தவிர கோட்டைக்காடு, பனைபூர் என்ற இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அங்கு குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். R.W.S. கிணறுகள் வெட்டித் தர வேண்டும். இதைத் தவிர அங்கே உப்பங்குடி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஓர் வழியாக கழிவு ஜலம் சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. அந்த கழிவு ஜலம் போகும்வழியில் சமுத்திர ஜலம் வராமல் லாக் மூல்யம் தடுத்து வைத்தால் அதனால் நஞ்சை பூமி வாழும். அதற்கும் சர்க்கார் ஒரு வழி செய்யவேண்டும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்: அதோடு உத்தரமேரூரிலிருந்து வரும் நெல்வாய் மடுவில் தராமட்டத்திற்கு ஒரு அணைக்கட்டு போட்டால் போதுமானது. அந்த ஸ்டீம் நன்றாக வேலை செய்யும். இப்பொழுது ரூ. 101-க்கு மேற்கொண்டவர்களுக்கு வஜா இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் மழை இல்லாமலிருந்து அம்மாதிரி செய்திருந்தால் தப்பு இல்லை. ஆறு வருஷமாக மழை தவறிவிட்டது. குறிப்பாக மதுராந்தகம் தாலுகாவில் ஐந்து வருஷமாக மழை இல்லாமல் இந்த வருஷமும் மழை இல்லாமல் அதிக பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை இம்மாதிரி இருப்பதால் விவசாயிகள் நிரந்தரமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் விஷயமாக குறிப்பிடும்போது அதை கொஞ்சம் தள்ளி வைத்தால் நல்லது. இப்பொழுது கிஸ்தி வசூலையும் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

“ஜில்லா போர்டு தேர்தலை ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதிவரை தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்று இந்த அசெம்பிளி முன்பாக கொண்டுவரப்பட்டது. அது பாசாக இருக்கிறது. இப்பொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்றால் ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் தோற்றுவிட்டார்கள். அதனால் அவர்களுடைய காலம் நீடிக்கக்கூடாது உடனே ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை வைக்கவேண்டும் என்று ஆட்சேபித்தார்கள். வாஸ்தவமாகான். அநேகர் ஜெயித்தார்கள், அநேகர் தோற்றார்கள். குறிப்பாக இப்பொழுது இருக்கும் எம். எல். ஏ.க்களும் அநேகம் இடங்களில் முனிசிபல் தேர்தலில் தோற்றுப்போய்விட்டார்கள், எம். பிக்களும் தோற்றுவிட்டார்கள். தோற்றுப்போவதற்கும் சர்க்காரை நடத்துவதற்கும் என்ன சம்பந்தம். ஆகவே இது விஷயத்தில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போடக்கூடாது என்று முக்கியமாக சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் காலத்தில் ஒரு ரோடு அமைத்தார்கள். ஆனால் சென்ற வருஷம் செங்கற்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பிரசிடெண்ட் அவர்கள் நேரில் பார்த்தார். அந்த ரோடில் ஒரு வண்டியும் போகவில்லை. ஆபீசர்கள் பள்ளாளை வைத்துக் கொண்டு பள்ளனுக்கு நேராக ரோடு போட்டுவிட்டார்கள். அந்த ரோடு பிரயோசனமில்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் பதவியில் மூன்று வருஷ காலம் இருந்தால்கூட ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டை அப்படியே நீடிக்க வேண்டும் அல்லது தேர்தலை வைத்தால் நல்லது. ஸ்பெஷல் ஆபீசரை வைப்பதால் ரொம்பவும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் தான் ஏற்படும். அதனால் பல அசெளகர்யமும் ஏற்படலாம். ஆகவே ஸ்பெஷல் ஆபீசரை வைக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

18th March 1953] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

“ சில கோயில்களுக்குள்ள கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நாளது வரையில் அதற்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவில்லை. காம்பென்சேஷனை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது கோயில்களுக்கு ஒரு கிராண்டு அளிக்கவேண்டும். அப்படி செய்யாமலிருப்பது யுத்தம் அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். ”

1-80
p.m.

“ இப்பொழுது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டியதுதான் முக்கியமானது. அதன்மூலம்தான் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதோடு பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு கஷ்ட நிவாரண வேலை அளிப்பதாகும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ”

“ மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். சர்க்காரும் அந்தந்தத் தொகுதிக்குச் சென்று ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் செலவு செய்ய வேண்டியதில் நாலில் ஒரு பகுதியையாவது செலவு செய்து வேலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் படிப்படியாக வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தவர்களாவோம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக ஒரு ஸ்கீம் கொடுத்தார்கள். அது சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றி அநேகம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜலவசதிகள் உள்ள கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விதம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. இதை உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனித்து ஏதாவது கொஞ்சம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அம்மாதிரி ஒவ்வொரு தாலுகாவையும் கொஞ்சம் சரிப்படுத்தினால் எல்லா காரியங்களும் சர்க்காரில் சௌகரியமாக நடக்கும். ”

“ எடக்கநாட்டுப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் வாஞ்ஜாகளை வெட்டி அந்த பிரதேசத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யசர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ”

“ பஞ்சாயத்துகள் இருந்தபோது காடுகள் நன்றாக இருந்தன. இப்பொழுது காடுகளில் செடிகள் என்பதுகூட இல்லாமலிருக்கிறது. அவ்வளவு மோசமாய் போய்விட்டது. இந்த இலாகா இதில் ஏதாவது கொஞ்சம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தாலுகாவில் சின்னச் சின்ன காடுகள் இருந்தன. அவைகள் இப்பொழுது போய்விட்டன. அதனால் மாடுகளுக்கு ஜீவனத் திற்கு சௌகரியம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ”

“ ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் கொடுப்பதில்லை என்று ஜி. ஏ. இருப்பதால் அநேகம் மனுக்களை தள்ளிவிட்டார்கள். ஐந்து ஏக்கர் வைத்து இருப்பவருக்கு ஒரு இடத்தில் இருக்கமுடியாது. அப்படி இல்லாவிட்டால் இஞ்சின்கள் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டலாம். இந்தவிதமாக இருந்தால் ஒருவராலும் வாங்கமுடியாது. அவ்வித மில்லாமல் 50 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று வைத்தாலும் பரவாயில்லை. ஐந்து ஏக்கர் உடையவர்களுக்கு உண்டு என்றால் ஒருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் ஒரு இடத்தில் இருக்கப்போவதில்லை. அதை வாங்கப்போவதும் இல்லை என்று சொல்லலாம். ”

“ மின்சார விஷயமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். மதுராந்தகம் தாலுகா பாலார் கரைக்கு வடபுரம் இருக்கிறது. மேற்கில் வந்தவாசி, தெற்கில் திண்டிவனம், கிழக்கில் சமுத்திரம் என்று சொல்லாத தேஹவயில்லை. மூன்று பக்கமும் எலெக்ட்ரிக் வசதி இருக்கும்போது இங்குமட்டில் என்ன இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை. ”

“ இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் அரக்கோணத்தை காஞ்சிவரத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. மதுராந்தகம், கருங்குழி வரையிலாவது மின்சாரம் சீக்கிரமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ”

[18th March 1953]

* SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, there is a feeling amongst the public of Malabar that the Members elected, and sitting on this side of the House, are not representing the grievances of the public of Malabar to the Government, and that Members sitting on the Opposition side are representing them in the Assembly and also outside. Regarding representations in the Assembly, I would say they are more or less true, because the public do not know why we are not able to have our say in the Assembly. This is because we are only a minority from Malabar, only 4. That is the answer given to me and to some of my colleagues, when we wanted to make representations. I would tell you, Sir, how we became a minority. Members of the former Assembly were perhaps sitting quiet. Probably it is due to that we became a minority. All those people from Malabar sitting on the other side were Congressites, and they were forced to change their creed, because of the creed of some of our friends on this side. If some conciliation is not made now, from the next general election onwards, there will be only nil Members on this side from Malabar. It is with very great pain that I am making these remarks to-day. We know fully well that this State Government and the Centre are not caring much for Malabar. This is an established fact. We have been representing, whenever we get chances, in the Assembly and also outside, to the Ministers the grievances of the people of Malabar. Even last time when we came here we approached the Hon. Minister for Land Revenue in regard to the extension of the Madras Debt Relief Act to North Malabar. When we made this representation to him, he told us ‘it may be done.’ After a few minutes, a reply was sent to us stating,—‘I am directed to state that in Malabar district, particularly, in North Malabar, there is a sort of tenancy which has been described by the High Court as usufructuary mortgage whereby a tenant advances large amounts to the landlord. The landlord gives the land to the tenant as a mortgage.’ This tenant is not the tenant who is doing cultivation. It is not the cultivating tenant who is taking these lands from the landlords. Big merchants are taking the lands on mortgages and letting to their tenants for cultivation. So, the Government must extend this Debt Relief Act to North Malabar also so that the people there may be benefited. If the Government want to do this, they can do so, because, where there is the will there is the way.

“ There is a complaint levelled against the Congress Members expressly that they are not representing their grievances. We have actually been representing these matters to the Government. But if such replies, as I said before, are given by the Government, what are we to do? Representations from this side or the opposite side, when they reach Government, are not treated alike. That should not be the case. Whoever makes any representation, it must be considered and action must be taken.

“ Then, Sir, I hear that the Government of India have asked the Collector of Malabar to recommend one more taluk for being selected as a Community Project centre. In this connexion, I

18th March 1953] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

would suggest to the Madras Government to recommend Kurumbranad taluk for this purpose, for that is the darkest spot in the Malabar district with regard to industry. That taluk is full of coconut gardens and there is every scope for the development of the coir industry. As there are very many perennial rivers in that taluk, the husks can be thrown into them and there is every facility for developing the coir industry. If these rivers are properly bunded, a few thousands of acres can be cultivated by the existing cultivators. This will help the production of rice. In view of these things, I would request the Madras Government to recommend to the Centre to select Kurumbranad taluk for the starting of Community Projects.

Even now, firka development scheme is in force in Chirakkal, Kottayam and other taluks. But Kurumbranad taluk is the darkest spot. I do not know what would be the policy of the present Government in recommending centres for the starting of Community Projects. Sir, minorities are always treated as minorities and they are not given proper chances and facilities to become a majority. But if the Government have in view that Kurumbranad taluk is a backward area, I think they will recommend that place for the starting of Community Projects. I make this request to the Government because we are here to make due representations to them and they have to do good things in the interests of our countrymen.

Sir, there is one big stream passing through Kottayam and Kurumbranad taluks. Previously there was a proposal of the Government to put up a bridge over that river. But I would suggest that a dam may be constructed instead of a bridge, in the upper portion of the river so that the water might be taken to the two taluks and the cultivators there benefited. I would request the Government to bear this in mind when they consider any such proposal. Of course, the Government may plead financial stringency. From April last onwards, whenever a representation is made to the Government, we at once hear that there is financial stringency and that they could not do anything. Of course, there is financial stringency for the Government and there is financial stringency for everyone of us also. But I know full well that if the Hon. the Chief Minister is able to tackle his enemy No. 2, there is every possibility of saving a lot of money which can be made use of for the benefit of the public. I do not know whether it will be done. Anyway, we have only to make suggestions to the Government for being carried out. I am, however, afraid that representations are not now-a-days heeded. Very recently a responsible man represented to Mr. Justice Wanchoo, 'We are not able to feed Malabar; we have to give every year several thousands of rupees for feeding Malabar.' Malabar may be a poor, backward area. I admit it. But, at the same time, our friends forget that we are contributing to the dollar pool at the Centre with our pepper, ginger, copra, coir and timber. We may be short of rice, but if proper facilities are given to the Malayalees to grow more rice, we will be able to meet our requirements. But

[Sri E. K. Sankara Varma Raja] [18th March 1953]

our representations are not heard or heeded either by the State Government or by the Centre. It is an established fact. So long as this state of affairs continues, there is no possibility of Malabar rising to any high level in the near future unless all the Malayalees join together, fight and get their share from the Centre.

"Some of our friends from the other side talk about Aikya Kerala. I do not know what they mean by it. Does it mean the joining of Gudalur taluk of the Nilgiris district and the Hosdrug division of the South Kanara district with the Travancore-Cochin State? If that is so, the Travancoreans may or may not agree to it. There is also the possibility of the Kannada areas joining with Mysore. Then there is the suggestion before Mr. Justice Wanchoo that Malabar is a liability on the other people. I do not know whether we are sinking into an ocean and whether our friends are not going to see that we are there in the residuary State. Anyway, our friends here will consider all these things seriously. When they do so, I hope they will consult us and consider our opinion also."

1.50
p.m.

* SRI K. R. SAMBANDAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise on this occasion to draw the attention of the Hon. Finance Minister to some important points. Though the Tanjore district has been severely affected by cyclone, it has not been considered as one of the districts for starting some of the community project centres. If it had been considered for this purpose, it would have been much better. Most of the lands have been inundated and they are not fit for cultivation. If Tanjore district had been included among the community project centres, it would benefit the whole of the district. Once that district was called the 'Granary of South India', but now it is not in a position to feed even the people living in that district. I am ashamed to say that there is acute famine in that district. For the past five years, the monsoon has not been favourable to us. Secondly, much havoc has been caused as a result of the recent cyclone. I want the Hon. Finance Minister to take these things into consideration and start the community project centres in one of the taluks, either Mayuram or Nagapattinam, which have been seriously affected by the cyclone and famine.

"Coming to lignite deposits in the South Arcot district, I wish to say a few words. There, most of the people are living in dry lands. If the lignite excavation is taken up, the labourers in those places will be employed for this work and it will greatly benefit them. But, on the other hand if the lignite is taken to northern India for processing or if it is taken out of that district as a raw product, then it will not benefit the many labourers in that district. So, I request that that district may be considered as an industrial area. There is also a small port in that district which fact also may be taken into consideration. It can also be strengthened as a pucca port.

18th March 1953] [Sri K. R. Sambandam]

" As regards the Fisheries Department, I wish to state that the amount spent on that department is a total waste. Spending money in that department is equivalent to throwing money in the Bay of Bengal. Because, when the British were here, they considered it as a hobby to spend money on that department and for this purpose they were having a number of officers who were paid sumptuously. Now there is no necessity for that department. The Sea is always giving fish and there is no necessity for a separate department. The money that is spent on that department now can very well be spent on irrigation. Very soon the Madras State will be divided and then we have to think of Tanjore district alone for feeding the whole of Tamilnad. The importance of Tanjore district must be recognized to a greater extent in future so far as the food problem is concerned. But the Government have not yet come forward to make some remodelling in the irrigation system. The rivers must be deepened. It was done during the Chola administration. Now everything is in a standstill. Some of the rivers have lost their shape also. These matters must be taken into consideration at once.

" As for adult education, the steps taken by the Government to spread literacy are nothing but a farce. Those who come forward to teach the adults are paid only Rs. 12 to Rs. 13. For the whole day they are employed in schools and in the nights they are asked to teach the adults and for this purpose they are paid only a sum of Rs. 12 to Rs. 13. The adult education schools are there only in name and no real education is imparted to the adults. Those who are employed for this work must be paid amply. Then only they will efficiently teach the adults and we can proudly say that we have an efficient adult education scheme in our State. Instead of spending a meagre amount on this scheme, the Government must spend more if they want to spread literacy among the people of this State.

" Coming to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, I want to refer to a few points. To begin with, that Act has come in the shape of an Ordinance and later it was passed into law. Though many amendments were moved at the time when the Bill was considered in this House, the Government were not kind enough to accept them and so we find many handicaps now. Take for example section 6 which deals with the right of cultivating tenants for a period of five years. This right is given for those who have applied for tenancy and it is denied to those who have not applied for it. I do not know whether there is any provision in this Act for doing this. As regards harvesting charges and poradi nothing has been fixed. But in the Act it is merely put after deducting all harvesting charges, the produce has to be divided. What is the harvesting charge? It is not fixed and so there is confusion. It must be fixed to avoid confusion. Under section 10, one month's time is given for dividing the produce. In section 8 it has been said that the produce must be divided in the thrashing-floor. Where is the cogency? Under one section they say that the produce must be divided in one month and under another section they

[Sri K. R. Sambandam] [18th March 1953]

say that it should be divided in the thrashing-floor. These things must be carefully looked into and the position must be made clear so that it may really benefit the poor tenants. Eviction from manaikkatus is going on even now. This is a very serious problem so far as the Tiruvaduthurai Mutt and other devasthanams are concerned. There are many lands under their possession and they are asking the tenants who are living in those lands to quit, for no reason. The poor tenants are ready to pay a nominal rent. Still they say, 'You people must quit the land. If you do not quit, we will take necessary action against you with the help of the Munsif Court.' Thus, they file a suit in the Munsif's Court and evict the poor tenants. In order to safeguard the interests of these poor tenants we must extend the 'City Tenants Protection Act' to the mufassal villages also. If this is done, the poor people living in the cities as well as villages will be protected. I once again request the Government to extend this Act to the mufassal places also.

"So far as Public Health is concerned, many hospitals have been opened, but without any medicine or doctors. In the by-gone days we did not see such things. In every village there used to be only one native doctor. But to-day we see so many doctors and many hospitals not only in the cities but also in mufassal towns. But to our utter disappointment there are hospitals without doctors and medicines. In Sirkali there is a Maternity Hospital in which there is no lady doctor for the past four or five years. What is the use of having a number of hospitals without doctors and medicines? We must take some preventive measures in order to arrest the spread of diseases. The Government must take steps to prevent the occurrence of cholera or small-pox before it actually visits up. Then only the people will be benefited. With these words I conclude my speech, Sir."

MR. DEPUTY SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.